

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Ústav pedagogiky a sociálních studií

Diplomová práce
Bc. Simona Dosedělová

Spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb
se Základní školou a gymnáziem

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a že jsem použila jen uvedených pramenů a literatury.

V Olomouci dne

podpis

Děkuji Mgr. Janě Poláčkové Vašátkové, Ph.D. za cenné rady a odborné vedení.

Děkuji všem pracovníkům Komunitních plánování sociálních služeb, kteří byli ochotní podpořit můj výzkum sdílením svých zkušeností z praxe.

Obsah

Obsah	4
Úvod.....	6
1 Základní pojmy	9
1.1 Obec s rozšířenou působností	9
1.2 Nezisková organizace.....	10
1.2.1 Základní škola a gymnázium	12
1.3 Sociální služby	17
1.3.1 Komunitní plánování sociálních služeb	21
1.4 Public relations.....	22
1.4.1 Nástroje public relations	24
1.5 Spolupráce.....	27
2 Cíle zkoumání	31
2.1 Kontext.....	31
2.1.1 Komunitní plánování sociálních služeb ve vybraných obcích s rozšířenou působností	31
2.1.2 Komunitní plánování sociálních služeb Malá.....	32
2.1.3 Základní škola a gymnázium Malá.....	33
2.2 Metody sběru dat.....	36
2.2.1 Analýza dokumentů	36
2.2.2 Rozhovor.....	38
2.2.3 Dotazník.....	40
2.2.4 SWOT analýza	41
3 Public relations v Komunitním plánování sociálních služeb Malá.....	44
4 Spolupráce Komunitních plánování sociálních služeb ve vybraném kraji s dalšími subjekty	49
4.1 Spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb Malá s dalšími subjekty	49
4.2 Spolupráce v ostatních Komunitních plánování sociálních služeb ve vybraném kraji	50
4.2.1 Komunitní plánování sociálních služeb 1	51
4.2.2 Komunitní plánování sociálních služeb 2	52
4.2.3 Komunitní plánování sociálních služeb 3	53

4.2.4 Komunitní plánování sociálních služeb 4	53
4.2.5 Komunitní plánování sociálních služeb 5	54
4.2.6 Komunitní plánování sociálních služeb 6	55
4.2.7 Komunitní plánování sociálních služeb 7	56
4.2.8 Komunitní plánování sociálních služeb 8	57
4.2.9 Komunitní plánování sociálních služeb 9	58
4.3 Shrnutí informací o možnostech spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb s jinými subjekty	59
5 Spolupráce mezi vybraným Komunitním plánováním sociálních služeb a vybranou Základní školou a gymnáziem	60
5.1 SWOT analýza plánované spolupráce ve vybraném Komunitním plánování sociálních služeb	60
5.1.1 Realizace SWOT analýzy	61
5.1.2 Údaje zjištěné SWOT analýzou	63
5.2 Doporučení pro zahájení spolupráce mezi vybraným Komunitním plánováním sociálních služeb a vybranou Základní školou a gymnáziem	65
5.2.1 Navázání spolupráce skrze realizaci navržených projektů.....	65
5.2.2 Časový plán realizace spolupráce	70
6 Diskuse ke zjištěnému stavu	71
Závěr	74
Seznam zkratek	75
Literatura	76
Internetové zdroje	79
Prameny	83
Seznam příloh	86

Úvod

Diplomová práce „Spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb se Základní školou a gymnáziem“ navazuje svým zaměřením na práci bakalářskou „Analýza public relations v Komunitním plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností“. Ve jmenované bakalářské práci byl položen teoretický základ problematiky public relations konkrétního projektu Komunitní plánování sociálních služeb. Diplomová práce tento teoretický základ rozvádí a staví na něm metodiku zahájení a rozvoje spolupráce mezi tímto konkrétním Komunitním plánováním sociálních služeb a konkrétní Základní školou a gymnáziem v rámci posilování public relations. Vybrané Komunitní plánování sociálních služeb a vybraná Základní škola a gymnázium se nachází ve stejné obci s rozšířenou působností.

Důvodem k pokračování zkoumání této specifické oblasti bylo vědomí o nedokonalém a neefektivním využívání nástrojů public relations v daném Komunitním plánování sociálních služeb a také uvědomování si nevyužitých příležitostí v obci. Jako externí pracovník projektu Komunitní plánování sociálních služeb vidím nástroje public relations jako velice užitečné, ale v tomto případě bohužel málo rozvinuté a málo propracované. Z těchto důvodů je v ohnisku pozornosti této práce posilování public relations v konkrétním Komunitním plánování sociálních služeb se zaměřením na možnosti spolupráce.

Hlavním cílem práce je na základě analýzy vytvořit doporučení k zahájení a rozvíjení spolupráce konkrétního Komunitního plánování sociálních služeb s konkrétní Základní školou a gymnáziem. Aby mohlo dojít k naplnění tohoto hlavního cíle, je nutné naplnit cíl dílčí a to, zmapovat zkušenosti v rámci Komunitních plánování sociálních služeb realizovaných v obcích s rozšířenou působností ve vybraném kraji v oblasti spolupráce (se ziskovými i neziskovými organizacemi, s lokálními firmami, soukromými podnikateli veřejností i soukromými osobami). Vytvořením tohoto výčtu a popisů existující spolupráce v komunitních plánováních sociálních služeb v různých obcích s rozšířenou působností, bude možné na základě komparace navrhnout opatření v podobě doporučení pro realizaci a rozvoj spolupráce konkrétního Komunitního plánování sociálních služeb s konkrétní Základní školou a gymnáziem.

Zahájením spolupráce mezi konkrétním Komunitním plánováním sociálních služeb a konkrétní Základní školou a gymnáziem je sledován cíl vytvoření podmínek pro aktivity studentů, možnosti seberealizace v jejich zájmových oblastech, možnosti jejich sebezprezentace a možnosti nabytí nových zkušeností (komunikaci s různými cílovými skupinami, praktické zkušenosti spojené s aktivním řešením objevivších se problémů při organizaci a realizaci vlastních projektů). Díky navázání spolupráce bude docházet také k rozvíjení public relations na obou stranách. Z těchto důvodů považují návrh k navázání spolupráce mezi jmenovanými dvěma subjekty jako účelný, užitečný a smysluplný.

Práce vychází ze studia literatury, interních materiálů Komunitního plánování sociálních služeb v konkrétní obci s rozšířenou působností, internetových portálů Komunitních plánování sociálních služeb v jednotlivých obcích s rozšířenou působností vybraného kraje, z přímé komunikace s koordinátorkou a pracovníky vybraného projektu Komunitní plánování sociálních služeb a pozorování jejich práce, stejně tak z komunikace a konzultací s koordinátory ostatních Komunitních plánování sociálních služeb v obcích s rozšířenou působností v daném kraji, ze SWOT analýzy public relations v Komunitním plánování sociálních služeb v konkrétní obci s rozšířenou působností, která byla součástí mapování stavu public relations v rámci „Analýzy public relations v Komunitním plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností“ a ze SWOT analýzy plánované spolupráce ve vybraném Komunitním plánování sociálních služeb.

V první kapitole jsou definovány základní pojmy, které jsou v práci používány. Druhá kapitola pojednává o cílech zkoumání. Věnuje se metodám sběru dat a kontextu, to znamená, že definuje oblasti, ve kterých byla data získána a jakým způsobem. Třetí kapitola prezentuje údaje zjištěné „Analýzou public relations v Komunitním plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností“. Kapitola čtvrtá shrnuje výsledky zkoumání a seznamuje s aktuální situací v oblasti spolupráce v Komunitních plánování sociálních služeb ve vybraných obcích s rozšířenou působností. Kapitola pátá pracuje se získanými informacemi a hodnotí navrhovanou spolupráci pomocí SWOT analýzy a obsahuje metodická doporučení k realizaci spolupráce, včetně popisů jednotlivých projektů a časového plánu. Kapitola šestá je věnována diskuzi nad problémy, které vyvstaly v průběhu zpracování problematiky.

V práci je zachováno užívání původního anglického termínu public relations, aby byl dodržen ráz tak jako u bakalářské práce, na kterou je zde navazováno a také z důvodu problematického přesného a výstižného překladu tohoto pojmu do českého jazyka.

1 Základní pojmy

V první kapitole jsou vymezeny základní pojmy, které mají pro práci klíčový význam: obec s rozšířenou působností, nezisková organizace, základní škola a gymnázium, sociální služby, komunitní plánování sociálních služeb, public relations, nástroje public relations, spolupráce.

1.1 Obec s rozšířenou působností

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností (tzv. obcí III. stupně, dále jen ORP) tvoří mezičlánek přenesené působnosti státní správy mezi krajskými úřady a obecními úřady. ORP představují typ obce s nejširším rozsahem výkonu státní správy v přenesené působnosti. Oproti ostatním obecním úřadům mají některé oblasti působnosti navíc, a to nejen pro svůj vlastní správní obvod, ale zpravidla i pro další obce v okolí. (Členění, 2012)

Správní obvody obcí s rozšířenou působností vymezuje vyhláška ministerstva vnitra č. 388/2002 Sb. Uvádí také výčet obcí, které spadají do jednotlivých správních obvodů. ORP vznikly 1.1.2003 v rámci reformy územní veřejné správy. Základním cílem této reformy byla decentralizace a dekoncentrace veřejné správy. Kompetence veřejné správy byly přesunuty ze státních správních úřadů na samosprávné celky. Kritéria, podle nichž byl přenos působností volen, byla následující: lepší dostupnost pro občany, počet obyvatel správního obvodu by měl být cca 15 000, přenos prvoinstančního rozhodování na co nejnižší úroveň veřejné správy, kvalita a hospodárnost výkonu veřejné správy na příslušném stupni, stupeň náročnosti přenášených působností na úroveň kvalifikovanosti zaměstnanců v úřadu. (Řízení, 2006)

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, §61 uvádí, že přenesená působnost ve věcech, které stanoví zvláštní zákony, je v základním rozsahu svěřeném obci vykonávána určenými orgány obce (v tomto případě je území obce správním obvodem), v rozsahu obecního úřadu obce s rozšířenou působností vykonávána tímto úřadem. Při výkonu přenesené působnosti se orgány obce řídí při vydávání nařízení obce zákony a jinými právními předpisy, a v ostatních případech též usneseními vlády a směrnicemi ústředních správních úřadů, opatřeními příslušných orgánů

veřejné správy přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti podle tohoto zákona. Metodickou a odbornou pomoc vykonává vůči orgánům obcí krajský úřad.

Obecní úřady ORP vykonávají nejčastěji následující agendy: evidence obyvatel, vydávání cestovních a osobních dokladů, řidičských průkazů, technických průkazů, evidence motorových vozidel, živnostenské oprávnění, výplata sociálních dávek, sociálně-právní ochrana dětí, péče o staré a zdravotně postižené, vodoprávní řízení, odpadové hospodářství a ochrana životního prostředí, státní správa lesů, myslivosti a rybářství, doprava a silniční hospodářství (silniční správní úřad, stanovení místní úpravy provozu dopravním značením atd.). (Správní, 2012)

1.2 Nezisková organizace

Definovat na tomto místě neziskovou organizaci je nutné ze dvou důvodů: zřizovatelem vybraného Komunitního plánování sociálních služeb je Charita, která je církevní právnickou osobou a je neziskovou organizací, druhým klíčovým subjektem v této práci je Základní škola a gymnázium, jejímž zřizovatelem je město, a je příspěvkovou organizací, které také spadají pod neziskové organizace. (Financování, 2005)

Za neziskovou organizaci (dále jen NO) je považována organizace institucionalizovaná, soukromá, samosprávná a nezávislá, založená na dobrovolné účasti na svých činnostech a nevykazující zisk. (Neziskový, 2003) Legislativní vymezení NO je zakotveno ve více zákonech. Mezi nejdůležitější patří zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, zákon č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech, zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech a zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností.

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v §18 definuje obecně právnickou osobu, kterou nezisková organizace vždy musí být.

Dále §56, zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, vymezuje možnost založit společnost s ručením omezeným nebo akciovou společnost i za jiným účelem než k podnikání (tedy i jako NO). V další řadě obchodní zákoník definuje založení, vznik, zrušení a zánik právnické osoby a její orgány.

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, podává výčet právnických osob, které zejména jsou považovány za neziskové organizace.

Neziskový sektor je součástí ekonomického i politického prostředí, vyrovnává přetlak ekonomických zájmů jednotlivých subjektů na trhu. V České republice se jedná především o čtyři formy NO (s širokým spektrem zástupců): Občanské sdružení, Nadace a nadační fondy, Církevní právnická osoba zřizovaná církví či náboženskou společností a Obecně prospěšná společnost.

NO se zaměřují na pomoc v různých oblastech lidského života a jejich základním motivem činnosti bývá především dobrá vůle a úsilí pomáhat. Zisky bývají investovány zpět do činnosti organizace. (Neziskový, 2009)

Z výše řečeného vyplývá, že NO se nikdy nezakládají primárně za účelem dosažení zisku, důvodem založení bývá především snaha řešit konkrétní problémy, předcházet jim nebo konat veřejně prospěšnou činnost. Vzhledem k tomu, že NO většinou nevytváří zisk, její fungování zajišťují ve velké míře dary, granty nadací a nadačních fondů, ministerstev nebo sponzorů. (Neziskový, 2003) Jinou možností získávání finančních prostředků na podporu svých aktivit je pořádání řady akcí určených pro širokou veřejnost (Neziskový, 2009), doplnila bych aneb využívání fundraisingových aktivit¹.

Do neziskového sektoru spadají subjekty, které poskytují veřejné služby, pracují pro své členy a subjekty, které financují činnosti ostatních. (Neziskový, 2009) Jak již bylo řečeno, neziskový sektor pokrývá řadu lidských potřeb, proto je nabídka služeb tak pestrá. Může jít např. o rozvoj duchovních hodnot, ochranu lidských práv nebo jiných humanitárních hodnot, ochranu přírodního prostředí, kulturních památek a tradic, rozvoj vědy, vzdělání, tělovýchovy a sportu, výkon státní správy, obranu státu. (Ziskový, 2012) Mimo tyto zmíněné oblasti sem mohou patřit také další veřejně prospěšné oblasti, jako sociální služby, péče o zdravotně postižené, řešení sociálních patologií, rozvoj komunit a jedna z velmi významných oblastí neziskové práce je i oblast sportu. (Neziskový, 2009) NO umožňují lidem podílet se na těchto

¹ Fundraising je systematická činnost, jejímž výsledkem je získání prostředků (finančních i nefinančních) na obecně prospěšnou činnost organizací nebo jednotlivců a to od cizích osob a institucí. Fundraising je orientován na dárcce a je procesem žádosti o podporu a následně jejího přijetí. (Bočková, 2010)

aktivitách a tím nahrazovat neexistující nebo nedostatečně fungující státní instituci. (Neziskový, 2003)

1.2.1 Základní škola a gymnázium

Tato podkapitola definuje školu obecně jako organizaci, instituci a pospolitost a dále definuje základní školu a gymnázium a vzdělávání na těchto institucích podle zákona č. 561/2004 Sb. Nadále bude Základní škola uváděna pouze pod zkratkou ZŠ a gymnázium pod zkratkou G, případně oba dva názvy ve spojení ZŠ a G.²

Škola je specifickou organizací a takto ji vymezuje ve svém článku Řízení pracovního výkonu pedagogických pracovníků v on-line časopise e-Pedagogium Prášilová (2002, kráceno): „(š)kola je organizace, která poskytuje služby a většinou patří do neziskové sféry. (...) Cílem běžné organizace z podnikové sféry je vysoká spokojenost zákazníků. Škola má situaci zkomplikovanou tím, že zákazníkem mohou být současně žáci či studenti, rodiče, prarodiče, státní správa, zřizovatel, podniky, budoucí zaměstnavatelé a v konečném důsledku celá společnost. Jen velmi obtížně tak lze zabezpečit vysokou spokojenost všech zákazníků.“ V souvislosti s hodnocením spokojenosti zákazníků školy rozlišuje ve svém příspěvku dvě dimenze kvality služeb, přičemž se inspirovuje dimenzemi kvality služeb, které popisuje Payne (1996) v oblasti marketingu služeb. Prášilová (2002) tyto dimenze aplikuje na školní prostředí a píše o dimenzi technické kvality, jež může být zákazníkem posuzována jen v případě, že k tomu má potřebné odborné znalosti (tzn. znalosti o procesu výchovy a vzdělávání) a o dimenzi funkční, vyplývající z interakce mezi zákazníkem a poskytovatelem služeb. Dále se škole jako specifické organizaci věnuje Pol (2007). Snaží se podat určitý výčet specifík škol jako organizace, aby vymezil rozdíly mezi školou a běžnými organizacemi. Prvním z těchto specifík jsou cíle školy, píše o nich, že je velmi obtížné je specifikovat, protože jsou na školy „vztahovány různými jednotlivci a skupinami početné, často protikladné zájmy, očekávání a požadavky (z nichž, předpokládá se, budou vyvozovány cíle). (...) Mnohost cílů vztahovaných na školy může způsobovat školám obtíže držet společný směr snah lidí ve škole a okolo ní.“ (Pol, 2007, s. 14, kráceno) Dalším specifikem jsou problémy s měřením,

² Popis, struktura a fungování konkrétní Základní školy a gymnázia ve vybrané obci s rozšířenou působností je předmětem kapitoly 2 Cíle zkoumání, části 2.1.3 Základní škola a gymnázium Malá.

stanovováním kritérií efektivity a následným hodnocením výsledků práce, které navazuje a odvíjí se od problémů s definováním cílů. O této problematice bylo pojednáno již výše podle Prášilové (2002) a Pol (2007) shodně uvádí, že se mnohdy při hodnocení škol objevují spíše dojmy než realistická hodnocení a že testové hodnocení není „všespasitelné“, vzniká riziko, že určité faktory školní práce zůstanou nedoceny. Pol (2007, s. 15) píše, že: *„(p)roblémy měření ve školách nelze podceňovat. Obecně platí, že absence přijatelné základny pro evaluaci obvykle vytváří v organizacích problémy vedení, řízení a správy.“* Dalším specifikem školy předkládaným Polem (2007) je členství v této organizaci. Autor se ptá, kdo vlastně je členem školy? – Jsou to pedagogové? Nebo i žáci? Jak je to se členy školských rad? Nebo se za členy může považovat i celá řada jednotlivců i skupin včetně subjektů zvenčí? Od vymezení hranic členství a jeho definování se odvíjí postavení jednotlivých článků školy (od ředitele, přes pedagogické a správní zaměstnance, až k žákům a jiným subjektům). Dalším specifikem prostředí školy je srovnatelné vzdělání hlavní skupiny zaměstnanců (tedy pedagogických pracovníků), od toho se totiž odvíjí míra jejich zapojení v rozhodovacích procesech a tendence ovlivňovat chod pracoviště jako celku. Specifická je pro školy také práce s časem, zatímco čas pro vyučování je pevně vymezen, aktivity nad rámec vyučování (jako je příprava nebo věnování se opravám prací žáků) již definovány tak jasně nejsou a čas jim věnovaný je vnímán různě a to spíše jako volný, popracovní, jak uvádí Pol (2007). To ale přináší takové důsledky, že *„školy trpí nedostatkem času pro neformální interakce, což znesnadňuje možnosti adekvátně je vést, řídit a spravovat, rozvíjet v nich spolupráci a vytvářet pocit vzájemnosti.“* (Pol, 2007, s. 17) Následujícím specifikem je podle Pola (2007) vztah odborníků a laiků, lidí ze škol a těch, co stojí mimo školu, typicky tedy vztah učitelů (jako odborníků) a rodičů (jako laiků). Specifickým a klíčovým pracovním procesem ve škole, je proces vzdělání a výchovy, specifická je i organizační a řídicí struktura školy, která se ale často vyznačuje jistou roztříštěností, která je daná tendencí k určité izolaci jednotlivců a skupin a tudíž většími nároky na koordinaci, komunikaci a spolupráci mezi nimi, dalším specifikem je vztah školy s vnějším prostředím. Zde je nutné zmínit jeden z požadavků na školy a to je jejich otevřenost vnějšmu prostředí. *„Školy jsou stále nuceny reagovat na mnoho různých podnětů i tlaků zvenčí, snažit se reflektovat zájmy řady skupin a jednotlivců (vedle toho by také měly přicházet s vlastními*

náměty a iniciativou). Škola totiž není účelem sama o sobě, (...) (j)e vedena k odpovědnosti vůči žákům, s nimiž pracuje, i vůči těm, kteří jí tuto práci v určitém smyslu zadali. Školy jsou tak z tohoto hlediska svým charakterem instrumentální. Jejich úkolem je využívat přidělené zdroje pro pedagogickou službu určité skupině veřejnosti.“ (Pol, 2007, s. 19, kráceno) Poslední specifikum, které Pol (2007) uvádí je menší pozornost věnovaná personálně-rozvojové práci. S problémy v této oblasti se škola vyrovnává pomalu, obtížně a dlouhodobě, důvodem většinou je, že škola v této oblasti nemůže být tak flexibilní jako jiné organizace.

Školu je možné chápat také jako pospolitost. Jak uvádí Pol (2007, s. 21) *„(m)á se za to, že typicky je pospolitost uspořádáním organizovaným kolem vztahů, sdílených hodnot a názorů, pociťovaných vzájemných závislostí lidí, které tyto vztahy podporují a vytvářejí podmínky potřebné pro posun od „já“ k „my“.*“ Pohled na školu jako pospolitost je založen na sdílených hodnotách a účelu, vztazích mezi jednotlivými články na škole, společných aktivitách, na morální autoritě, důraz je kladen na spolupráci, kolegiální, angažovanost a odpovědnost. Mnohé z charakteristik školy jako pospolitosti odpovídají charakteristikám komunity a jak píše Pol (2007, s. 23) *„dimenze pospolitosti je čímsi, co zdůrazňuje ve škole autentickou lidskou dimenzi.*“

Škola je také základní výchovně-vzdělávací institucí, na níž probíhá vzdělávání. Podle Sociologického slovníku *„(i)nstituce spočívá ve složitém souboru hodnot, norem a praktik, které jsou společné jistému počtu jedinců.*“ (Boudon a kol., 2004, s. 75) Školu je možné jako instituci chápat právě z důvodu jejího *„povinného (příkazaného, podřízeného) napojení (...) na jednotný vnější rámeček, který je pro ni v řadě ohledů závazný.*“ (Pol, 2007, s. 12, kráceno) Pol (2007) dále uvádí, že škola je z tohoto pohledu vázána na širší společenský kontext (právní, ekonomický, společensko-politický, hygienický atd.) a její chod je determinován tradicemi, národní i globální kulturou, politickou a sociálně-ekonomickou situací, legislativou a dalšími faktory, které s sebou přinášejí požadavky a očekávání, jež ohraničují prostor, v němž mohou školy specificky profilovat svou činnost.

Klíčovým zákonem pro vzdělávání na ZŠ a G je zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

Část dvanáctá zákona č. 561/2004 Sb., popisuje školskou právnickou osobu. Hlavní činností školské právnické osoby je poskytování vzdělávání podle vzdělávacích programů, zřizovatelem školské právnické osoby může být ministerstvo, kraj, obec nebo svazek obcí, a nebo jiná právnická osoba nebo fyzická osoba. Orgánem školské právnické osoby v případě jejího zřízení ministerstvem, krajem, obcí nebo svazkem obcí je ředitel. Orgány školské právnické osoby zřízené jinou právnickou osobou nebo fyzickou osobou jsou ředitel a rada.

§23 jmenovaného zákona hovoří o organizaci škol. Mateřská, základní a střední škola se organizačně člení na třídy, studijní skupiny a oddělení. Tyto organizační části všech škol, jejichž činnost vykonává jedna právnická osoba, se musí nacházet na území kraje, v němž má sídlo tato právnická osoba. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem nejnižší počet dětí, žáků a studentů v jednotlivých druzích škol, nejnižší a nejvyšší počet dětí, žáků a studentů ve třídě, studijní skupině a oddělení.

V České republice je ze zákona povinná devítiletá školní docházka. Tento fakt je zakotven v zákoně č. 561/2004 Sb., v § 36: *„Školní docházka je povinná po dobu devíti školních roků, nejvýše však do konce školního roku, v němž žák dosáhne sedmnáctého roku věku (dále jen „povinná školní docházka“). Povinná školní docházka začíná počátkem školního roku, který následuje po dni, kdy dítě dosáhne šestého roku věku, pokud mu není povolen odklad; dítě, které dosáhne šestého roku věku v době od počátku školního roku do konce roku kalendářního, může být přijato k plnění povinné školní docházky již v tomto školním roce, je-li tělesně i duševně přiměřeně vyspělé a požádá-li o to jeho zákonný zástupce.“*

§25 jmenovaného zákona uvádí formy vzdělávání. Základní vzdělávání se uskutečňuje v denní formě vzdělávání. Střední a vyšší odborné vzdělávání se uskutečňuje v denní, večerní, dálkové, distanční a kombinované formě vzdělávání. Vzdělání dosažené ve všech formách vzdělávání je rovnocenné.

Základní vzdělávání je popsáno v §46, odst. 2. Základní vzdělávání v základní škole má 9 ročníků a člení se na první stupeň a druhý stupeň. První stupeň je tvořen prvním až pátým ročníkem a druhý stupeň šestým až devátým ročníkem. V místech, kde nejsou podmínky pro zřízení všech 9 ročníků, lze zřídit základní školu, která nemá všechny ročníky.

O vzdělávání na gymnáziích hovoří §58, odst. 4. Střední vzdělání s maturitní zkouškou získá žák (mimo jiné) úspěšným ukončením vzdělávacích programů šestiletého nebo osmiletého gymnázia. Přičemž první čtyři roky osmiletého gymnázia odpovídají čtyřem posledním ročníkům vzdělání na základní škole, tedy druhému stupni základní školy, poslední čtyři roky osmiletého gymnázia pak odpovídají vzdělání středoškolskému. Středoškolské vzdělání je definováno § 57, zákona č. 561/2004 Sb.: *„Střední vzdělávání rozvíjí vědomosti, dovednosti, schopnosti, postoje a hodnoty získané v základním vzdělávání důležité pro osobní rozvoj jedince. Poskytuje žákům obsahově širší všeobecné vzdělání nebo odborné vzdělání spojené se všeobecným vzděláním a upevňuje jejich hodnotovou orientaci. Střední vzdělávání dále vytváří předpoklady pro plnoprávný osobní a občanský život, samostatné získávání informací a celoživotní učení, pokračování v navazujícím vzdělávání a přípravu pro výkon povolání nebo pracovní činnosti.“*

Dalším důležitým dokumentem pro řízení vzdělávání na českých školách je Národní program rozvoje vzdělávání (tzv. Bílá kniha) z roku 2001, který má ale nezávazný, pouze doporučující charakter. Zákon 561/2004 Sb., § 3 hovoří potom o Národním programu vzdělávání (NPV), který má zpracovávat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen MŠMT) a na základě něho mají být tvořeny rámcové vzdělávací programy (dále jen RVP) pro každý obor vzdělání v základním a středním vzdělání. RVP v současnosti vznikají bez existence NPV (Slejška, 2010, Kam, 2011). Každá škola si pak na základě RVP tvoří své vlastní školní vzdělávací programy (dále jen ŠVP) a podle nich uzpůsobuje učební plány. ŠVP musí být vždy v souladu s RVP. Zákon č. 561/2004 Sb. (§3, §4, §5, kráceno) specifikuje: *„Národní program vzdělávání rozpracovává cíle vzdělávání (...) a vymezuje hlavní oblasti vzdělávání, obsahy vzdělávání a prostředky, které jsou nezbytné k dosahování těchto cílů. Rámcové vzdělávací programy vymezují povinný obsah, rozsah a podmínky vzdělávání; jsou závazné pro tvorbu školních vzdělávacích programů, hodnocení výsledků vzdělávání dětí a žáků, tvorbu a posuzování učebnic a učebních textů a dále závazným základem pro stanovení výše finančních prostředků. Školní vzdělávací program (...) stanoví zejména konkrétní cíle vzdělávání, délku, formy, obsah a časový plán vzdělávání, podmínky přijímání uchazečů, průběhu a ukončování vzdělávání, včetně podmínek pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, označení dokladu o ukončeném vzdělání,*

pokud bude tento doklad vydáván. Dále stanoví popis materiálních, personálních a ekonomických podmínek a podmínek bezpečnosti práce a ochrany zdraví, za nichž se vzdělávání v konkrétní škole nebo školském zařízení uskutečňuje. “

Úrovní vzdělání a obory vzdělání se zabývá Mezinárodní klasifikace vzdělání ISCED 97, která slouží především statistickým účelům. (Úvod, 2008)

Existuje množství dalších dokumentů, které řídí život školy, ale na tomto místě není důležité se jimi dopodrobna zabývat. Pouze např. jsou to různé metodické pokyny, organizační a školní řád, klasifikační řád, plány práce a vnitřní směrnice pro jednotlivé oblasti. Školská a pedagogická rada se řídí Volebním řádem školské rady a z každé školské a pedagogické rady jsou pořizeny zápisy. Ředitel školy, jako řídicí jednotka musí dbát dodržování Správního řádu, zákon č. 500/2004 Sb. Na všechny pedagogické pracovníky se dále vztahuje zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících.

Legislativní předpis týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, a dále Metodický pokyn k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních zřizovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, ze dne 22.12.2005.

Identifikačními dokumenty školy jsou Živnostenský list právnické osoby, příspěvkové organizace, nájemní smlouva (mezi městem a školou).

1.3 Sociální služby

Sociální služba je nástrojem sociální politiky, je službou veřejnou, která je určena lidem v obtížné životní situaci, tehdy, když hrozí, že tato situace přinese negativní sociální dopady. V této chvíli se sociální služba jeví jako efektivnější, ve smyslu pomoci a zvládnutí těžké situace, než peněžní dávky. (Tomeš, 2001) Jak je uvedeno výše, sociální služba je službou veřejnou, avšak je užší kategorií, je součástí veřejných služeb. *„Veřejné služby jsou služby poskytované v zájmu veřejnosti. Na rozdíl od služeb komerčních jsou financovány z veřejných rozpočtů, jsou podrobněji definovány legislativou než jiné služby a díky tomu jsou více závislé na politickém rozhodování státu, krajů a obcí. Sociální služba však může být poskytována i jako služba komerční, a to na základě obchodního kontraktu mezi poskytovatelem a uživatelem.“* (Matoušek, 2007, s. 9)

Sociální služba je definována zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, jako činnost nebo soubor činností, jimiž se zajišťuje pomoc a podpora osobám v nepříznivé sociální situaci za účelem sociálního začlenění nebo prevence sociálního vyloučení. Rozsah a forma pomoci a podpory poskytnuté prostřednictvím sociálních služeb musí zachovávat lidskou důstojnost osob. Pomoc musí vycházet z individuálně určených potřeb osob, musí působit na osoby aktivně, podporovat rozvoj jejich samostatnosti, motivovat je k takovým činnostem, které nevedou k dlouhodobému setrvávání nebo prohlubování nepříznivé sociální situace, a posilovat jejich sociální začleňování. Sociální služby musí být poskytovány v zájmu osob a v náležitě kvalitě takovými způsoby, aby bylo vždy důsledně zajištěno dodržování lidských práv a základních svobod osob.

Sociální služby jsou v tomto zákoně rozděleny na: služby sociální péče, služby sociální prevence a sociální poradenství a jsou poskytovány jako služby pobytové, ambulantní, nebo terénní.

Základní činnosti při poskytování sociálních služeb jsou dle jmenovaného zákona: pomoc při zvládnání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, poskytnutí ubytování, popřípadě přenocování, pomoc při zajištění chodu domácnosti, výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti, sociální poradenství, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, sociálně terapeutické činnosti, pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí, telefonická krizová pomoc, nácvik dovedností pro zvládnání péče o vlastní osobu, soběstačnosti a dalších činností vedoucích k sociálnímu začlenění, podpora vytváření a zdokonalování základních pracovních návyků a dovedností.

Zařízení sociálních služeb dle jmenovaného zákona jsou: centra denních služeb, denní stacionáře, týdenní stacionáře, domovy pro osoby se zdravotním postižením, domovy pro seniory, domovy se zvláštním režimem (pro osoby s chronickou duševní nemocí nebo se závislostí na návykových látkách), chráněné bydlení, azylové domy, domy na půl cesty, zařízení pro krizovou pomoc, nízkoprahová denní centra, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež, noclehárny, terapeutické komunity, sociální poradny, sociálně terapeutické dílny, centra sociálně rehabilitačních služeb, pracoviště rané péče.

V souvislosti se sociálními službami je nutno uvést také další důležité zákony.

Zákon č. 1/1993 Sb., ústavní zákon, definuje základní principy, na kterých je postavena demokratická společnost. Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, stanovuje základní lidská práva a svobody, rovnost lidí a jejich práv, v souvislosti se sférou sociálních služeb potom především hospodářská, sociální a kulturní práva.

Evropská sociální charta Rady Evropy z roku 1961. Stanovuje základní práva a principy skrze něž má docházet k zajištění základních sociálních práv občanů, užívání sociálních práv má být zajištěno bez diskriminace a cílem je zlepšení životní úrovně a podpora sociálního blahobytu. V souvislosti s poskytováním sociálních služeb jsou důležité především: článek 12 právo na sociální zabezpečení, článek 13 právo na sociální a lékařskou pomoc, článek 14 právo využívat služby sociální péče. Další články stanovují právo na sociální a hospodářskou ochranu pro konkrétní cílové skupiny, řeší také sociální práva osob s tělesným nebo duševním postižením a sociální práva při práci a zaměstnávání.

Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, zaručuje právo na sociální zabezpečení všem občanům. Především stanovuje rozsah sociálního zabezpečení, dávky sociálního zabezpečení a rozsah sociální péče (občanům, jejichž životní potřeby nejsou dostatečně zabezpečeny příjmy z pracovní činnosti, dávkami důchodového nebo nemocenského zabezpečení, popřípadě jinými příjmy, a občanům, kteří ji potřebují vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nebo věku, anebo kteří bez pomoci společnosti nemohou překonat obtížnou životní situaci nebo nepříznivé životní poměry).

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, upravuje pojistné na sociální zabezpečení, které zahrnuje pojistné na důchodové pojištění a na nemocenské pojištění, a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (stanovuje poplatníky pojistného, způsob vyměřování, sazby pojistného a sankce při neplacení).

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, upravuje nemocenské pojištění pro případ dočasné pracovní neschopnosti, nařízené karantény, těhotenství a mateřství a ošetřování člena domácnosti nebo péče o něj a organizaci a provádění pojištění.

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, upravuje důchodové pojištění pro případ stáří, invalidity a úmrtí živitele.

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, stanovuje, že státní sociální podporou se stát podílí na krytí nákladů na výživu a ostatní základní osobní potřeby dětí a rodin a poskytuje ji i při některých dalších sociálních situacích. Náklady na státní sociální podporu hradí stát. Stanovuje dále druhy dávek a případy, kdy se dávky poskytují v závislosti na výši příjmu.

Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, stanoví životní minimum jako minimální hranici peněžních příjmů fyzických osob k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb a existenční minimum jako minimální hranici příjmů osob, která se považuje za nezbytnou k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb na úrovni umožňující přežití.

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, upravuje podmínky získávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče, celoživotní vzdělávání zdravotnických pracovníků a vzdělávání jiných odborných pracovníků.

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, definuje pojem sociálně-právní ochrana dětí (ochrana práva dítěte na příznivý vývoj a řádnou výchovu, ochrana oprávněných zájmů dítěte, včetně ochrany jeho jmění, působení směřující k obnovení narušených funkcí rodiny), stanovuje zásady sociálně-právní ochrany dětí, opatření sociálně-právní ochrany, definuje osvojení a pěstounskou péči a jejich zprostředkování, ústavní a ochrannou výchovu a jejich zprostředkování.

Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, upravuje instituci manželství (vznik, zánik, vztahy mezi manžely), vztahy mezi rodiči a dětmi (zodpovědnost, výchovná opatření, určení rodičovství, vztahy náhradní rodinné výchovy) a vyživovací povinnost.

Zákon č. 40/1964, občanský zákoník, upravuje majetkové vztahy fyzických a právnických osob, majetkové vztahy mezi těmito osobami a státem, vztahy vyplývající z práva na ochranu osob.

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, k naplnění práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí, upravuje práva a povinnosti při zpracování osobních údajů.

1.3.1 Komunitní plánování sociálních služeb

Tato podkapitola obecně definuje Komunitní plánování sociálních služeb. Popis, struktura a fungování konkrétního střediska Komunitního plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností, které je předmětem této práce, je dále rozvedeno v empirické části. Nadále bude Komunitní plánování sociálních služeb uváděno pouze pod zkratkou KPSS.

KPSS nebo širěji tzv. střednědobé plánování rozvoje sociálních služeb je definováno zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Komunitní plánování je jedním z modelů komunitní práce, jde o metodu plánování rozvoje sociálních služeb v komunitách, na základě analýzy sociálních podmínek v dané komunitě. (Zatloukal, 2008) Jak uvádí Procházková (2008) KPSS je založeno na spolupráci a vyjednávání tzv. triády. Triádou se rozumí: zadavatelé (ti, kteří jsou odpovědní za zajištění sociálních služeb, které odpovídají místním potřebám), poskytovatelé (fyzické osoby, nestátní neziskové organizace, organizace řízené obcí, krajem nebo státem), uživatelé (lidé v nepříznivé sociální situaci, kterým jsou služby určeny). Záměry zadavatelů, poskytovatelů a uživatelů mají vždy stejnou váhu. Cílem KPSS je plánovat sociální služby v závislosti na specifikách a potřebách občanů dané oblasti (obce, kraje apod.) a stavět komunitní plán tak, aby byl pružný a bylo možné reagovat na lokální odlišnosti. Triáda je do procesu KPSS zapojena ze zřejmých důvodů, zvyšuje podíl občanů na rozhodovacím procesu, který se týká přípravy a uskutečňování plánu sociálních služeb, způsobu zajišťování sociálních služeb, zvyšuje míru zapojení občanů do dění v obci, podporuje spolupráci mezi obyvateli, zvyšuje pocit příslušnosti ke komunitě a umožňuje objevovat nové (lidské i materiální) zdroje.

Ministerstvo práce a sociálních věcí popisuje fungování KPSS na svých internetových stránkách. Na počátku dochází k porovnání existující nabídky sociálních služeb se zjištěnými potřebami (potenciálních) uživatelů služeb. Výsledkem je formulování priorit v oblasti sociálních služeb. Aby bylo plánování úspěšné je třeba podpora ze strany politické reprezentace (při zahajování plánování,

v jeho průběhu, i při uskutečňování reálných činností směřujících např. k rozšíření nabídky služeb, zvyšování jejich efektivity, ke spolupráci různých subjektů při zajišťování potřebných služeb). Koordinace celého procesu plánování může být zabezpečována vybranou nestátní neziskovou organizací nebo pracovníkem dané obce. Pracovní struktury, které mají podobu pracovních, konzultačních nebo vyjednávacích skupin jsou vždy složeny ze zástupců všech zainteresovaných stran. Po vytvoření komunitního plánu přichází fáze realizační. Dochází k faktickému naplňování priorit (jednotlivých opatření) a součástí této etapy je také sledování postupu a míry plnění stanovených úkolů. Komunitní plán bývá zpracováván obvykle na rozmezí několika let (potom se celý plánovací cyklus opakuje). (Odbor 22, 2005)

1.4 Public relations

Public relations jsou jedním z ústředních pojmů celé práce. Tato kapitola je věnována definici pojmu a jeho vysvětlení jako komplexní problematiky, včetně nástrojů v rámci public relations užívaných. Nadále již bude termín public relations uváděn pouze pod zkratkou PR.

Mezinárodně uznávaný termín public relations můžeme jednoduše definovat s Asociací public relations agentur, která uvádí tzv. Mexickou deklaraci, tedy prohlášení, definici, která byla přijata v roce 1978 více než 30 národními a regionálními asociacemi PR na Světovém shromáždění asociací PR. Mexická deklarace hovoří o tom, že PR jsou v praxi chápány jako umění a sociální věda, díky nimž je možno analyzovat trendy a jejich dopady. PR jsou chápány také jako poradenské služby managementu firem a to zejména při provádění plánů, programů a aktivit, které mají sloužit zájmům organizace i zájmům veřejnosti. Asociace Public Relations Agentur uvádí množství dalších definic PR, jedna z výstižných a jednoduše formulovaných byla přijata také Institutem Public Relations a popisuje PR jako úsilí o vytvoření vztahu mezi organizacemi a jejich veřejností a úsilí o podporu vzájemného pochopení a souladu mezi nimi. Toto úsilí je záměrné, plánované a dlouhodobé. (Co, 2012)

Definovat termín PR v obecné rovině, tak jak je popsán výše, není příliš velkým problémem. K ucelenému pohledu a pochopení problematiky PR je ale nutné proniknout hlouběji.

Svoboda (2009, s. 17) PR shrnuje do následujících vět: „*Public relations jsou sociálněkomunikační aktivitou. Jejím prostřednictvím organizace působí na vnitřní i vnější veřejnost se záměrem vytvářet a udržovat s ní pozitivní vztahy a dosáhnout tak mezi oběma vzájemného porozumění a důvěry. Public relations organizace se také uplatňují jako nástroj jejího managementu.*“ A například podle Bajčana (2003) jsou PR složkou marketingu a nástroji k pochopení, vytváření a ovlivňování veřejného mínění, mínění cílové skupiny i jednotlivce. Cílem PR je podle něj především dobrá komunikace mezi organizací a veřejností tak, aby to vedlo k příznivému přijetí organizace a zvýšení její prestiže, cílem PR nikdy není snaha ovládat a manipulovat. Z těchto důvodů by strategie PR měly vycházet z reálných ekonomických a politických podmínek v daném regionu a z týchž důvodů se strategie PR neobejdou bez prvků psychologie.

Jedna z raných definic PR, kterou uvádí Wilcox a Cameron (2009) popisuje PR jako funkci managementu, která slouží k hodnocení veřejných postojů, identifikuje politiku a postupy jednotlivců nebo celé organizace ve veřejném zájmu, plánuje a vykonává program akcí, aby získala veřejné pochopení. Definice, které prezentují Wilcox a Cameron (2009) ve své publikaci jsou zaměřeny především na strategie chování, uniformní kód chování, vznikající vztahy uvnitř organizace a komunikaci směrem ven z organizace. Tato dvojice autorů zdůrazňuje, že není podstatné si pamatovat jakoukoli definici PR, ale že je daleko důležitější znát klíčová slova, která jsou ve většině definic používána a rámuji tak dnešní moderní pojetí PR. Těmi slovy jsou: úmyslnost/záměrnost (PR aktivity jsou intencionální, jsou vytvořeny k ovlivňování, k získání porozumění, k poskytování informací a získání zpětné vazby (tedy reakcí těch, kteří jsou aktivitami PR zasaženi), plánovitost (PR aktivity jsou organizované, systematické, vyžadující zkoumání a analýzu, řešení problémů vyžadují svůj čas), interpretace (efektivní PR jsou založeny na aktuální politice a provedení), veřejný zájem (PR aktivity by měly být prospěšné oběma stranám, jak organizaci, tak veřejnosti), obousměrná komunikace (v PR aktivitách nejde pouze o jednostranný tok informací z organizace směrem k veřejnosti, ale také

o získávání zpětné vazby), funkce managementu (PR jsou nejefektivnější, když jsou součástí strategií a rozhodovacích procesů činěných top managementem).

Jedním z problémů, se kterými se setkáváme v problematice PR, je definování vztahu PR a reklamy. Často sice dochází k průnikům činností, ale utváření PR není reklamou, ani reklama nespadá do nástrojů PR. Hlavní kritéria, podle kterých je možné odlišit PR od reklamy, vymezuje například Němec (1996). Ve vztahu k produktu je reklama konkurenčním nástrojem, PR jsou nástrojem prosazování. Ve vztahu k poptávce po produktu je reklama formou podpory prodeje (cílem je prodej a zisk), PR slouží dlouhodobému budování značky (brandingu), posilování image a budování důvěryhodnosti organizace. Bajčan (2003) popisuje formální stránku, reklama podle něj pracuje s nadsázkou a zkratkou, kdežto sdělení PR jsou střízlivější, obsahují fakta a argumenty. Kotler (2003, s. 86) poznamenává že, *„podnik by neměl příliš přeceňovat význam reklamy. Na image firmy mají mnohem větší dopad její výsledky. Dobré vystupování a výsledky doprovázené dobrým PR budou mnohem účinnější než reklama prosazující určitou značku.“* Kotler (2003) je toho názoru, že reklama přestává být účinná. Masový trh je příliš diferencovaný a roztříštěný, lidé si zvykli, že reklama přehání a zkresluje, proto dochází ke ztrátě důvěryhodnosti. PR se naproti tomu soustředí na vytváření dobrých vztahů a pozitivního image, to trvá sice déle, ale když je PR kampaň úspěšná, lze dosáhnout trvalejšího účinku. Vzhledem k tomu, že PR kampaň vyjde také nesrovnatelně levněji než reklama Kotler (tamtéž) předpokládá, že firmy budou časem investovat peníze spíše do PR než do reklamy.

Přesto je ale možné placenou reklamu v rámci strategie PR použít. Instituce tím může sledovat například cíl utváření svého jména nebo získání kontroly nad informacemi, které jsou o ní v médiích prezentovány. Pospíšil (2002) uvádí logické důvody pro využití placené reklamy, například skutečnost, že instituce nemá dostatek mediální síly, aby se dostala do médií v tom světle, jak zamýšlí, chce se vyhnout zkreslení optikou novinářského pohledu nebo čelí kritice.

1.4.1 Nástroje public relations

Nástroje PR se dají popsat jako metody, techniky, postupy, které vedou k naplnění cílů PR, přičemž těmito cíli se rozumí především budování a udržování vztahů s veřejností, sledování jejich postojů a snaha o jejich ovlivnění.

Lesly (1995) píše, že termín PR je tak široký a nespecifický, že může zahrnovat řadu dílčích činností. Tyto dílčí činnosti je možné specifikovat například podle Kotlera (2004), který popisuje soubor nástrojů PR pomocí akronymu PENCILS. Rozložením akronymu na písmena se odkryjí základní skupiny nástrojů PR: publications, events, news, community involvement activities, identity media, lobbying activities, social responsibility activities. V překladu hovoříme o: publikacích, událostech, novinkách, aktivitách angažovanosti pro komunitu, nosičích identity, lobování a aktivitách sociální odpovědnosti (překlad autora). Je možné samozřejmě najít množství dalších jiných náhledů na nástroje PR³ a jejich dělení, ale zde je vybráno dělení Kotlera (2004) z důvodu jeho jednoduchosti a přehlednosti.

1.) Publications

V této skupině je možné najít publikace všeho druhu. Dle mého názoru zahrnuje např. podnikové časopisy, výroční zprávy, brožury, letáky, katalogy, plakáty, pozvánky, hlavičkové dopisní papíry, vizitky, ale i webové stránky. Kohout (1999) popisuje interní a externí materiály, např. časopisy určené zaměstnancům, ale i veřejnosti. Cílem publikací je získat zájem veřejnosti, představovat instituci, informovat o záměrech, zveřejňovat úspěchy a vysvětlovat zjištěné námitky a kritické postoje k instituci.

2.) Events

Skupina nástrojů PR, která zahrnuje veřejné akce. Například Pospíšil (2002) píše o seminářích a konferencích, dále Kohout (1999) uvádí kulturní nebo sportovní akce, vzdělávací akce, zábavní akce, exkurze, výstavy a veletrhy a Bajčan (2003) hovoří o pracovních i neformálních setkáních (snídaních, obědech apod.) a briefingu. Dle mého názoru sem spadají také dobročinné aktivity, případně fundraisingové aktivity (veřejné sbírky, benefiční koncerty, módní přehlídky, prodejní akce).

³ Srovnání například s publikací Solis, Breakenridge (2009), kteří již v názvu publikace naznačují, že PR jsou stárnoucím odvětvím a podrobují jej zkoumání. Nahlízejí PR aktivity ve světle působení nových druhů komunikací a zdůrazňují nabývající význam sociálních médií (fenoménů jako jsou YouTube, Facebook, MySpace, různé blogy apod.). Z těchto důvodů se také zabývají novým jazykem, tzn. novou terminologií, která v oblasti PR vzniká.

3.) News

Novinky, ale také všeobecně jakékoliv zprávy o instituci, zaměstnancích, produktech, díky nim, jak píše Pospíšil (2002), lze budovat pozitivní publicitu. Publicitu lze chápat jako pozornost nebo dle Lesly (1995) jako účelové šíření informací s cílem dosažení zájmů organizace, realizováno plánovitě skrze média, bez zvláštních poplatků za tyto služby. Novinky jako skupina nástrojů PR úzce souvisí se skupinou nástrojů PR publikace a veřejné akce, protože díky těmto mohou být šířeny mezi veřejnost.

Bajčan (2003) doporučuje podpořit slova a obohatit projev využitím různých podpůrných materiálů: grafy, tabulky, powerpointové prezentace, fotografie apod. Zprávy a novinky tak dle mého názoru dostanou na důvěryhodnosti.

4.) Community involvement activities

Tuto skupinu nástrojů PR je možné popsat jako angažovanost pro komunitu, zapojení do místní komunity. Nástroje je možné nahlížet podle Kohouta (1999) a vidět pod nimi vynaložený čas a peníze na potřeby místních společenství. Cílem této skupiny nástrojů PR je potom dosažení spokojenosti cílových skupin, jejich dostatečná informovanost a pochopení podávaných informací. Nástroji v této skupině mohou být podle klíče vynaložený čas a finanční prostředky například dny otevřených dveří nebo úřední hodiny (čas věnovaný veřejnosti za účelem komunikace s ní), sponzorování (podílení se na realizaci zájmů veřejnosti). Aby byla ověřena dosažená míra spokojenosti, je nutné dbát na zpětnou vazbu, která nás odkazuje na nástroje jako anketa, dotazníky, diskuze.

5.) Identity media

V rámci této skupiny nástrojů PR sledujeme nosiče a projevy vlastní identity, jinými slovy budování tzv. firemní identity. Kohout (1999) firemní identitu popisuje jako jednotné užívání typických barev, jména instituce, grafických prvků (znaky, symboly) a typografie v prezentačních materiálech (na hlavičkových papírech, vizitkách, tiskových materiálech, webových stránkách, dárkových předmětech k různým příležitostem (pera, kalendáře, dopisní papíry, peněženky, zápisníky, vína s etiketou apod.). Kotler (2004) potom mluví například o podnikových pravidlech oblékání, k tomu bych doplnila také potištěná firemní vozidla. Pospíšil (2002) dále hovoří o způsobu, jakým jednají obchodní zástupci, o způsobu jakým do telefonu

mluví telefonní operátorky, tedy o přímé komunikaci, sdělení nezkreslené jakýmkoliv médiem.

6.) Lobbying activity

Skupina nástrojů PR v podobě lobování. Kotler (2004, s. 129) uvádí, že lobování je „*snaha o prosazení příznivých nebo zablokování nepříznivých legislativních a regulačních opatření*“. Jiný popis lobování uvádí například Kohout (1999), který jej vidí jako snahu informovat rozhodující politické činitele za účelem ovlivnění jejich rozhodnutí. Lobování jako takové je ale nutné nějakým způsobem realizovat, jako vhodné k tomuto účelu spatřuji nástroje PR ze skupiny veřejné akce a publikace.

7.) Social responsibility activities

Aktivity sociální odpovědnosti, tyto aktivity jsou nástroji PR, v nichž Kotler (2004) spatřuje budování dobré pověsti a dobrého jména, které jsou zárukou kvality služeb nebo produktů. U těchto nástrojů PR je důležité zdůraznit pravdivost prezentovaných informací a zodpovědnost za veškeré své aktivity, protože jen díky těmto dvěma faktorům daná instituce může získat dobrou pověst. Nástroje této skupiny vidím jako nevíce propojené se všemi ostatními skupinami nástrojů PR snad kromě budování identity.

1.5 Spolupráce

Pojem spolupráce je možné v obecné rovině charakterizovat například podle The Free Dictionary jako jakoukoliv společnou operaci nebo akci, kombinované úsilí, pomoc nebo ochotu pomoci, společné jednání podle určitých přijatých norem. (Cooperation, 2012)

Synonymem slova spolupráce je například partnerství, kooperace, součinnost, spolupůsobení, vzájemnost, vztah, pomoc, aliance, koalice. (Výraz, 2008, Synonymum, 2012) Antonymní výrazy ke slovu spolupráce nabízí například Thesaurus.com, jsou jimi blokáda, překážka, konkurence. (Cooperation, 2012)

Na základě tohoto slovního rozboru a obecné charakteristiky a společně s tím, co uvádí například Heywood (2008), že spolupráce má morální i ekonomický význam, může být spolupráce charakterizována jako vzájemné, společné úsilí

zaměřené na dosažení prospěchu všech, forma sociálního chování, týmová práce a druh pozitivní sociální interakce.

Kolajová (2006, s. 46) definuje spolupráci jako: „*systematickou integraci úsilí jedinců při dosahování společného cíle. Jedná se o spojení dvou faktorů: součinnosti (členové týmu současně pracují na společném úkolu či jeho části a sdílejí odpovědnost za výsledek), koordinace (spočívá ve společné odpovědnosti za úkol, který je plněn postupně, tzn. někteří členové vykonají první část úkolu, pak mohou pracovat další a ti opět předávají práci ostatním, koordinace je z hlediska týmové efektivity náročnější, protože výpadek nebo chyba jednotlivce mohou ovlivnit, a to často velmi podstatně, celkový výsledek)*“.

Moc pěknou definici spolupráce uvádí Plamínek (2005, s. 102) „*(s)polupráce se snaží o hodnoty nebojovat, ale vytvářet je. Umožňuje společné vítězství (v angličtině se mluví o výsledku typu win-win⁴), už nemusí získat pouze jeden a druhý ztratit. Stabilní vztah se tvoří nejlépe v blízkosti symbolické rovnice Já – Ty = 0. Podle této rovnice jsou zisky úměrně rozdělené (Já = Ty), takže můžeme mluvit o proporcionální linii.*“

K možnému pojetí spolupráce se dále vyjadřuje také kolektiv autorů Müller, Obst, Prášilová (2009, s. 7): „*(m)etodické materiály Výzkumného ústavu pedagogického (dále VUP) určené k podpoře tvorby školních vzdělávacích programů na gymnáziích explicitně pojem „spolupráce se subjekty v jejím okolí“ nevynechávají, ale svými požadavky na naplnění klíčových kompetencí a realizaci průřezových témat tuto spolupráci předjímají.*“

Je možno říci, že pojmy „spolupráce škol“, „sociální partnerství“, „spolupráce se sociálními partnery“, „spolupráce se subjekty okolní komunity“ jsou v praxi chápány velmi široce a upřesňují se výčtem možných spolupracujících subjektů, případně vykonávanými aktivitami.“

Dále píší autoři o tom, jak může být spolupráce vnímána, jaké má funkce. Dle nich je možné hovořit o spolupráci jako o: nástroji získávání žáků (spolupráce s různými sociálními partnery vede ke zvyšování image školy a informovanosti o škole), nástroji přípravy použitelných absolventů (tím, že se škola otevře různým aktérům vzdělávání, zejména potenciálním zaměstnavatelům, je možné zvenčí ovlivňovat tvorbu školního vzdělávacího programu), zdroji finančních prostředků

⁴ V překladu jde o výhru na obou stranách (pozn. autorky).

(skrze pronájem školních prostor, sponzoring, dárcovství), nástroji naplnění požadavků daných legislativou, nástroji realizace činnostního pojetí výuky a tím podíl na osvojování klíčových kompetencí. (Müller, Obst, Prášilová, 2009)

Zmíněný kolektiv autorů (Müller, Obst, Prášilová, 2009) se také vyjadřuje k širšímu a užšímu pojetí spolupráce školy a sociálního partnera. Na rozdíl od širšího pojetí, které je popsáno výše a které žáci nemusejí jako spolupráci vnímat (protože cíle těchto různých aktivit jsou známe především učitelскому sboru a vedení školy), užší pojetí vyhovuje více pedagogickým funkcím. Při užším pojetí spolupráce se hovoří především o aktivitách řešících společný problém, směřují ke společnému cíli a k jehož dosažení je nutná motivace zúčastněných partnerů. *„Hlavními aktéry těchto aktivit by měli být žáci, neboť jejich rozvoji mají sloužit.“* (Müller, Obst, Prášilová, 2009, s. 8)

Samostatná kapitola publikace výše zmíněného kolektivu autorů je věnována otázce, proč je spolupráce školy se sociálními partnery ve výuce potřebná a prezentuje nejdůležitější důvody. *„(V)ýuka podle rámcových vzdělávacích programů je vedena v duchu konstruktivistického pojetí výuky. Jeho nosnou ideou je tvrzení, že centrálním subjektem výuky je žák, který je tvůrcem (konstruktérem) svého poznání. Cílem výuky není „co probrat“ (učivo), ale co žáci budou umět (jejich kompetence). Od cílů formulovaných jako očekávané žákovy „výkony“ si následně učitel odvozuje, čemu bude učit a jak (volí učivo a vhodnou strategii výuky). Pro tvorbu klíčových kompetencí není dostačující pouze školní prostředí, ale je nutno je rozšířit o její sociální a přírodní okolí, které se tak stává důležitým výukovým prostředkem. (...) Konstruktivistické pojetí výuky předpokládá aktivního žáka. Aktivita je úzce spojena se zájmem. (Žáci) potřebují zájem neustále podněcovat, udržovat a rozvíjet. K tomu slouží celá řada aktivizačních metod a forem výuky. Preferují se autodidaktické metody, kdy se žáci učí sami a poté třeba připraví výklad pro svoje spolužáky, problémové učení, diskuze, činnostně zaměřené vyučování – praktické práce, experimentování – heuristické metody, využívají se didaktické hry, soutěže, veřejné prezentace žákovských prací, z organizačních forem pak skupinová a týmová práce, projektová výuka, exkurze apod. (...) Spolupráce školy s partnery z jejího okolí je jedním z prostředků realizace staré pedagogické zásady spojení teorie s praxí, spojení školy se životem společnosti. (...) Školy mají pravomoc a příležitost vybírat si partnery ke spolupráci v souladu*

s cílovým zaměřením vzdělávacích programů a zvažovat další nezbytné formy spolupráce tak, aby byly žákům ku prospěchu a neodčerpávaly jejich síly i síly jejich učitelů. (...) Využití nejrůznějších forem spolupráce by mohlo přispět k zatraktivnější průběhu denní výuky a podpořit učení žáků.“ (Müller, Obst, Prášilová, 2009, s. 8-9, kráceno)

Závěrem lze shrnout, že spolupráce je velmi běžným výrazem a téměř vždy je definována v oblasti stanovení vztahů a lidí, kteří tyto vztahy vytvářejí. (Capítulo 2°, 2012)

2 Cíle zkoumání

Cílem práce je vytvořit doporučení k zahájení a rozvíjení spolupráce KPSS Malá se ZŠ a G Malá. Tato doporučení je možné vytvořit na základě komparace stavu spolupráce v různých KPSS. Proto je nutné vytvořit nejdříve analýzu této problematiky, tedy zmapovat zkušenosti v rámci KPSS realizovaných v ORP ve vybraném kraji v oblasti spolupráce.

Tato kapitola je rozdělena na problematiku kontextu a problematiku metod sběru dat. Zaměřuje se na vymezení zkoumané oblasti, to znamená té, ve které má dojít k navázání spolupráce mezi KPSS a ZŠ a G, a té oblasti, ve které byla získávána data ke komparaci způsobů a možností spolupráce mezi KPSS a jinými subjekty. Dále vymezuje a definuje použité metody sběru dat. Výsledky, které sběr dat přinesl, jsou potom dále uvedeny v kapitole 4 Spolupráce Komunitních plánování sociálních služeb ve vybraném kraji s dalšími subjekty.

2.1 Kontext

Podkapitola Kontext prezentuje místa, kde docházelo ke sběru dat, a věnuje se definování klíčových subjektů této práce, to znamená, že seznamuje blíže s KPSS Malá a se ZŠ a G Malá.

2.1.1 Komunitní plánování sociálních služeb ve vybraných obcích s rozšířenou působností

Na počátku bylo osloveno dvanáct obcí s rozšířenou působností v konkrétním kraji. Zaměření na obce s rozšířenou působností bylo voleno z důvodu srovnatelnosti získaných výsledků s výsledky získanými v KPSS Malá. Obec Malá je totiž obcí s rozšířenou působností.

Při zjišťování aktuálního stavu komunitních plánování v jednotlivých obcích byly dvě obce ze základního souboru vyřazeny, z důvodu zastavení procesu komunitní plánování sociálních služeb. Ve zbylých deseti obcích byli osloveni koordinátoři Komunitních plánování sociálních služeb za účelem provedení rozhovoru na téma „Možnosti spolupráce komunitního plánování sociálních služeb s dalšími subjekty“. Jedna koordinátorka odmítla poskytnout jakékoliv informace

s omluvou, že na tuto tematiku nemůže nijak reagovat, protože k žádné spolupráci nedochází. Čtyři koordinátoři svolili k poskytnutí rozhovoru a zbylých pět souhlasilo i přes jejich velkou zaneprázdněnost alespoň se zodpovězením otázek písemnou cestou. Z tohoto důvodu byl mimo osobního rozhovoru využit jako metoda sběru dat také dotazník.⁵

2.1.2 Komunitní plánování sociálních služeb Malá

Vybrané Komunitní plánování sociálních služeb, na které je zaměřen cíl této diplomové práce, se nachází v obci s rozšířenou působností. Počet obyvatel obce čítá necelé tři tisíce a počet obyvatel správního celku ORP čítá téměř dvanáct tisíc. (Oficiální, 2006) Vybranou ORP budeme nadále pro potřeby této diplomové práce a v zájmu zachování diskrétnosti, ochrany osobních dat a identity označovat jako ORP Malá a podle stejného principu bude označeno také KPSS Malá.

Projekt KPSS je v ORP Malá realizován Charitou, tzn. neziskovou organizací. Organizační struktura KPSS zahrnuje jednu řídicí skupinu projektu a tři pracovní skupiny. Řídicí skupina je nejvyšším řídicím orgánem komunitního plánování sociálních služeb, čítá dvanáct členů a v čele stojí předseda, úkolem a pravomocí této skupiny je řídit proces komunitního plánování. Řídicí skupina je složená ze zástupců partnerů KPSS a z dalších zástupců uživatelů, poskytovatelů a zadavatelů sociálních služeb, rozhoduje o přijetí nových členů řídicí skupiny, funguje na principu rovného postavení všech členů a rozhoduje demokratickým způsobem na základě rovného přístupu k informacím, schvaluje všechny důležité kroky a dokumenty, které jsou v procesu KPSS realizovány či připraveny, může delegovat rozhodovací pravomoci, je odpovědná za zapojení veřejnosti, uživatelů a zadavatelů, proto se v maximálním možném počtu účastní důležitých aktivit procesu. Jednání řídicí skupiny se účastní hosté, zejména odborníci a zástupci zainteresovaných subjektů, koordinátor, příp. metodik. Řídicí skupina se schází jednou za měsíc. (Principy, 2007)

Pracovní skupiny jsou tři: Senioři, Zdravotně postižení a Rodiny s dětmi. Pracovní skupiny ustavuje řídicí skupina k jednotlivým cílovým skupinám. Jejich

⁵ Otázky v rozhovoru i dotazníku se shodovaly a směřovaly ke zjištění stejných skutečností. Více viz podkapitola Metody sběru dat.

úkolem je řešit dílčí části procesu. V pracovních skupinách platí stejné principy zastoupení základní triády, ale je přizvána také laická a odborná veřejnost. V pracovních skupinách platí také stejné rozhodovací principy, jako v řídicí skupině. (Principy, 2007)

Koordinátor projektu má v rámci KPSS funkci organizační (připravuje a svolává setkání řídicí skupiny a pracovních skupin, zajišťuje administrativu, tzn. zápisy z jednání, vyjednává s relevantními osobami a institucemi), je pověřen řídicí skupinou k výkonu dílčích úkolů, je na něj delegována část rozhodovacích pravomocí. (Principy, 2007)

Posledním článkem struktury KPSS jsou externisté, kteří jsou řízeni koordinátorem, a jejich úkolem je realizace dílčích úkolů. (Principy, 2007)

2.1.3 Základní škola a gymnázium Malá

Vybraná ZŠ a G se nachází ve stejné ORP jako vybrané KPSS. Informace v této kapitole vychází ze studia interních dokumentů této školy a z informací uvedených na jejích internetových stránkách. Vybraná ZŠ a G bude pro potřeby této diplomové práce označována jako ZŠ a G Malá, stejně jako ORP a KPSS.

Charakteristika školy

ZŠ a G Malá představuje jeden právní objekt. Základní škola poskytuje základní vzdělání, vyučuje podle vyučovacího programu „základní škola“. Základní škola je úplná, tvoří ji pět ročníků prvního stupně a čtyři ročníky druhého stupně. Gymnázium poskytuje střední vzdělání ukončené maturitní zkouškou. Gymnázium je všeobecné osmileté, výuka probíhá podle generalizovaného učebního plánu gymnázia s osmiletým učebním cyklem. Gymnázium je rozděleno na nižší gymnázium (prima, sekunda, tercie, kvarta) a vyšší gymnázium (kvinta, sexta, septima, oktáva).

Přijímací zkoušky na gymnázium jsou pro žáky pátých tříd základních škol, studenti se zapisují do prvního ročníku – prima, přijímací zkoušky a zápis do kvinty (po absolvování druhého stupně ZŠ) nejsou možné.

Programová profilace školy

Základní škola umožňuje žákům plnění povinné školní docházky. Patří mezi ně i žáci se speciálními vzdělávacími potřebami, kteří jsou sice integrováni ve třídním kolektivu, avšak je jim věnována péče i mimo pravidelnou výuku v reedukačních kroužcích.

Zvláštní pozornost je věnována žákům prvního ročníku a žákům vycházejícím. Jde především o snahu, aby přechod z předškolního vzdělávání ke vzdělávání základnímu proběhl co nejpřirozeněji. Vycházejícím žákům je připravován takový program, který jim v co největší míře pomůže v jejich profesní orientaci (exkurze, besedy se zástupci středních škol, návštěva burzy škol, poradenská odpoledne, která organizuje výchovná poradkyně pro žáky a jejich zákonné zástupce).

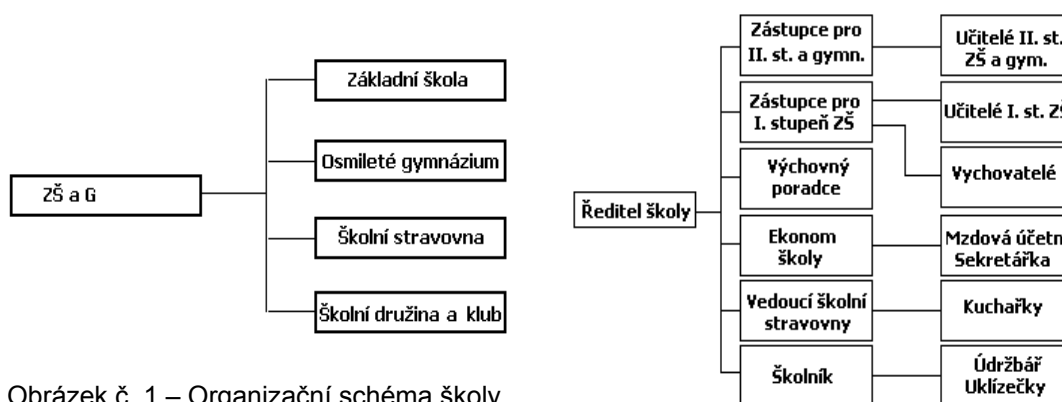
Osmileté gymnázium má regionální charakter, je otevřeno všem žákům regionu, kteří mají zájem o studium na gymnáziu.

Disponibilní dotace na gymnáziu je rozdělena mezi tři oblasti: výuku cizích jazyků, výuku informatiky a výpočetní techniky a oblast volitelných předmětů. Jazyková a informační gramotnost je nezbytným předpokladem dalšího úspěšného studia i uplatnění v praxi.

Mezi aktivity mimo pravidelné vyučování patří mimo činnosti školní družiny a školního klubu, aktivity zájmových kroužků, akce kulturního, vzdělanostního, výchovného, ekologického nebo sportovního charakteru, jako jsou např. návštěvy divadelních a filmových představení, poznávací zájezdy do Prahy, lyžařské a turistické kurzy, akce ke Dni Země, besedy a přednášky, výměnné pobyty, poznávací zájezdy do Anglie, kontakty se školami a žáky jiných zemí EU v rámci programu e-Twinning, příp. školského projektu Comenius apod. Další významnou skupinu aktivit představují soutěže, olympiády a středoškolská odborná činnost.

Organizační schéma školy

Ředitel školy je nadřízeným všech zaměstnanců školy a hlavním organizátorem a řídicím prvkem školního života (viz obrázek č. 1).

Obrázek č. 1 – Organizační schéma školy
(zdroj: Organizační, 2012)

Počet pedagogických pracovníků na ZŠ a G čítá aktuálně přes čtyři desítky. Někteří z toho zastávají také funkci zástupce ředitele pro 1. stupeň ZŠ a zástupce ředitele pro 2. stupeň ZŠ a pro G, funkci metodika prevence, metodika informačních a komunikačních technologií, koordinátora environmentální výchovy, vzdělání a osvěty a pracovníka pověřeného bezpečností a ochranou zdraví při práci, požární ochranou.

Správních zaměstnanců je více než dvacet, zahrnuje zaměstnance školní kanceláře (ekonomka, mzdová účetní, sekretářka), školní údržby (školník, údržbář, topič, prodejní, pracovníci úklidu), školní stravovny (vedoucí školní stravovny, administrativní pracovnice, vedoucí kuchařka, kuchařky, pracovnice provozu).

Pedagogický sbor je rovnoměrně věkově rozvrstven, polovinu pedagogického sboru na druhém stupni základní školy a na gymnáziu tvoří muži.

Spolupráce školy

ZŠ a G Malá na svých internetových stránkách podává informace o tom, že zásadní význam vidí ve spolupráci se zřizovatelem, tj. s městem (s ORP Malá). Deklaruje o sobě, že dobrou tradicí je účast představitelů města při významných událostech školy, jako je např. zahájení školního roku, vydávání závěrečných vysvědčení absolventům základní školy nebo gymnázia. A zdůvodňuje tyto

skutečnosti členstvím několika učitelů v městském zastupitelstvu v každém volebním období.

Dalšími subjekty, se kterými rozvíjí ZŠ a G Malá spolupráci jsou: Sdružení přátel školy (které podporuje finančně i organizačně nejrůznější aktivity školy), školská rada, pedagogicko-psychologická poradna, speciální pedagogické centrum, logoped a zubní lékař (kteří mají ambulance přímo ve školní budově), dále dětské lékaři, Dětský domov a další místní organizace (např. Charita, TJ Sokol, dobrovolní hasiči).

Zvláštní rozměr má spolupráce s charitativními organizacemi a spolupráce při organizaci veřejných sbírek, jako je např. „Tříkrálová sbírka“ Charity, sbírka Adry, „Květinový den“, „Bílá tužka“, „Terryho běh“ apod.

2.2 Metody sběru dat

Hlavními metodami sběru dat jsou: analýza dokumentů a internetových stránek KPSS Malá, studium internetových portálů KPSS v jednotlivých ORP ve vybraném kraji, přímá komunikace s koordinátorkou a s pracovníky KPSS Malá, rozhovory s koordinátory ostatních vybraných KPSS v ORP vybraného kraje a dotazníky. Dalším zdrojem informací jsou provedené SWOT analýzy: SWOT analýza public relations v KPSS Malá, která byla součástí mapování stavu public relations v rámci „Analýzy public relations v Komunitním plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností“ a SWOT analýza plánované spolupráce v KPSS Malá.

Díky získaným informacím byl vystavěn plán spolupráce a metodická doporučení pro konkrétní KPSS.

2.2.1 Analýza dokumentů

Dokument charakterizuje např. Hendl (2008) jako datový podklad studie nebo jako doplněk dat získaných původně pozorováním a rozhovory. Za dokument považuje data, která byla pořízena někým jiným než výzkumníkem a pro jiný účel, než je účel výzkumu. Janoušek (1986) popisuje dokument jako je předmět, který slouží přenosu a zachování informace, přičemž záleží na způsobu uchování této informace.

Co se týče způsobu uchování informace, komentuje kolektiv autorů Surynek, Komárková, Kašparová (2001). Uvádí, že dokument může být například rukou psaný, tištěný nebo namluvený, nahraný na různých elektronických nosičích. Pak je možné dokumenty rozlišovat podle typu nosiče nebo podle obsahu, tyto kategorie jsou ale tak široké, že nelze uvést jejich jednoduchý výčet a dále kolektiv autorů dodává, že *„jediné kritérium dělení dokumentů, které je důležité mít na paměti, je rozlišení, zda jde o dokumenty primární nebo sekundární povahy. Primárními dokumenty jsou doklady „z první ruky“, to jsou např. úřední záznamy, oficiální protokoly, údaje o množství výrobků vyrobených za směnu, údaje o tržbách, výdajích atd. Sekundárními dokumenty jsou ty, které vznikly zpracováním dat primárních. Při analýze dokumentů je důležité tento fakt rozlišovat. Úplně primární dokumenty jsou nejcenějším materiálem pro analýzu. Všechna další stadia zpracování, kterým prošly, mohou mít negativní vliv na věrohodnost dokladu.“* (Surynek, Komárková, Kašparová, 2001, s. 130)

Hendl (2008) rozšiřuje toto pojetí o pohled na dokumenty podle vztahu k události, kterou popisují a primární a sekundární dokumenty tak doplňuje o dokumenty současné (které vznikly v době uvažované události) a dokumenty retrospektivní (které vznikly po uvažované události).

Dále se Hendl (2008) věnuje rozlišení na dokumenty osobní (vznikly za účelem soukromým, příkladem jsou dopisy, zápisníky, deníky, rodinné fotografie, videonahrávky), úřední (jde o dokumenty firem a úřadů, například jsou to výroční zprávy, zápisy ze schůzí, vyhlášky atd.), archivní data (mají kvantitativní podobu, jde například o seznamy zaměstnanců, rozpočet, statistické údaje o firmě), výstupy masových médií (zde se jedná především o noviny, časopisy, televizní a rozhlasové programy), virtuální data (jsou data dostupná z internetu, jedná se tedy především o webové stránky, obsahy e-mailové komunikace a obsahy internetových diskuzí), posledním druhem dokumentu jsou předmětná data (jde o fyzické stopy jako důsledky lidské činnosti, ty vypovídají především o sociálních trendech, zvycích a typech chování v dané skupině lidí, těmito předmětnými daty mohou být podle autora například domovní odpad nebo ošacení věnované charitativní organizaci).

Surynek, Komárková, Kašparová (2001, s. 131) uvádí základní obecné otázky, o které by se měl výzkumník opírat, a na které by si měl odpovědět, aby dosáhl správného porozumění dokumentům:

- „Kdo je autorem dokumentu?
- Z jaké doby dokument pochází?
- Co je obsahem dokumentu?
- Co dokument představuje?
- S jakými souvislostmi se pojí?
- Jak je dokument úplný a věrohodný?
- Jaké závěry lze udělat o faktech obsažených v dokumentech“

Pro potřeby této diplomové práce budou využity všechny dostupné interní materiály zkoumaného KPSS a to především dokumenty typu úředních dokumentů, archivních dat, výstupů masových médií a virtuálních dat. V závislosti na problematice PR budou tyto dokumenty také členěny podle užívaného dělení nástrojů PR, které označuje akronym PENCILS.

2.2.2 Rozhovor

Rozhovor v krátkosti popisuje například Čábalová (2011, s. 104). Píše, že: *(i)nterview neboli metoda rozhovoru je výzkumná metoda založená na komunikaci a interakci mezi respondentem (respondenty) a výzkumníkem, tj. na přímém dotazování a zjišťování faktů, postojů a motivů u zkoumaného jedince. Celý průběh rozhovoru a jeho výsledky závisejí na vzájemném, interpersonálním vztahu výzkumného pracovníka a respondenta. Je proto důležité při rozhovoru vytvořit pozitivní a otevřenou atmosféru, získat si důvěru respondenta a pokusit se s ním navázat přátelský vztah. Neméně důležité je zvážit výběr prostředí, ve kterém uskutečníme interview“*. Chráška (2007) uvádí k terminologii, že český pojem rozhovor se užívá v podobném významu jako pojem interview, avšak je obsahově širší, ne každý rozhovor je interview. Doplňuje, že používání anglického výrazu interview je přesnější, „*je totiž složen ze dvou částí, kde inter znamená mezi a view znamená názor nebo pohled.*“ (Chráška, 2007, s. 182)

Vzhledem k tomu, že rozhovor vyžaduje navázání osobního kontaktu, nikdy není anonymní.

Pro potřeby této práce byl použit rozhovor individuální, nestrukturovaný. Důvodem použití individuálního rozhovoru byla nutnost kontaktu s každým koordinátorem vybraných KPSS samostatně. Nestrukturované interview potom

umožnilo přizpůsobit dotazování aktuální situaci a místu a umožnilo vytvořit přátelštější atmosféru, nebylo tak strojené. Nestrukturované interview popisuje Chráska (2007, s. 182, kráceno) slovy: „(v)íce se přibližuje přirozené komunikaci mezi lidmi. Tazatelé musí být (...) jasné, které informace má od respondenta získat. Konkrétní formulace otázek a jejich sled však je ponechán na tazateli. Tazatel se může volně vracet k nejasným nebo zajímavým bodům ve výpovědi respondenta. Výhodou nestandardizovaného interview je především to, že umožňuje snadnější navázání kontaktu mezi tazatelem a respondentem, což může znamenat jeho bezprostřednější a upřímnější projev. Nevýhodou naopak je to, že ne všichni respondenti odpovídají za naprosto stejných podmínek a také to, že nestandardizované interview většinou neposkytuje přímo kvantitativně zpracovatelný materiál.“

Otázky⁶ byly sestaveny za účelem zjištění jasného cíle – zda vybraná KPSS rozvíjí nějakou spolupráci, s kým vybraná KPSS spolupracují, jaké formy spolupráce realizují, jak dlouho již spolupráce probíhá a co jim spolupráce přinesla, a také otázky preferencí, to znamená, s jakými subjekty by dané KPSS rádo spolupracovalo a jakou formu spolupráce by upřednostňovalo. Konkrétní otázky však v závislosti na situaci byly formulovány různě a v různém pořadí.

Každý koordinátor byl kontaktován telefonicky a požádán o spolupráci. Byl dotázán na ochotu věnovat chvíli svého času rozhovoru na dané téma. Když souhlasil, byl každý rozhovor po domluvě realizován přímo na pracovišti koordinátora daného KPSS a byl zaznamenán zvlášť, forma záznamu byla zvolena písemná.⁷ Z důvodu, že ne všichni koordinátoři měli prostor, čas nebo z jiných důvodů nemohli poskytnout rozhovor, byla s nimi projednána možnost písemného dotázání na stejné téma. Z tohoto důvodu byl také, jako metoda sběru dat, přidán dotazník.

⁶ Předem naformulované otázky pro použití v rozhovoru jsou uvedeny jako příloha č. 1 v Přílohové části této práce.

⁷ Všechny písemné záznamy rozhovorů jsou jako Přílohy č. 3 - 12 řazeny v Přílohové části práce.

2.2.3 Dotazník

Dotazník jako metoda sběru dat byl začleněn jako doplňkový zdroj důležitých informací. Dotazník je metodou určenou k hromadnému sběru informací, je nenákladný a časově nenáročný a je u něj vyloučeno zkrácení vyvolané výzkumnou osobou (což se stává například u rozhovoru). (Disman, 2006) Dotazník je adresný a spočívá v tom, že respondent sám písemně odpovídá na položené, zasláné otázky. Byl adresován vždy koordinátorovi/koordinátorce konkrétního KPSS, můžeme jej tedy považovat za dotazník pro odborníka, jak uvádí dělení do kategorií kolektiv autorů Surynek, Komárková, Kašparová (2001). Písemné dotazování u odborníků – expertů jak jej autoři nazývají má svou podstatu v tom, že využívá informace od odborníků, jejich specifického, odborného zaměření a soustředění, a jejich kvalifikovaného odhadu a názoru.

Dotazník vždy musí doprovázet průvodní dopis, ve kterém je zdvořilá výzva k zodpovězení otázek a také stručné a jasné vysvětlení smyslu celého výzkumu. Součástí průvodního dopisu musí být informace o tom, kdo výzkum provádí, jméno instituce a jméno výzkumníka a kontaktní informace. (Surynek, Komárková, Kašparová, 2001).

Otázky dotazníku byly otevřené, bez možnosti výběru z jakýchkoliv alternativních odpovědí, aby respondent nebyl omezován a aby dotazník přinesl stejně jako rozhovor nové a neznámé informace. Otázky kopírovaly otázky předpřipravené pro rozhovor, aby bylo dodrženo téma a cíl dotazování. Vzhledem k tomu, že byly voleny otevřené otázky, zůstal počet otázek malý (osm otázek), aby dotazník zjišťoval pouze základní a podstatné informace a respondenta neunavoval. Otázky vzhledem ke zjišťovanému tématu mohly být položeny přímé (téma spolupráce není považováno za nepříjemné či znepokojující, nebyla tedy nutnost používat otázky např. projekčních) a byly ponechány v logické návaznosti.

Byla zvolena forma zaslání dotazníku elektronickou poštou po předchozím kontaktování respondenta telefonicky. Respondentovi byl vysvětlen důvod sběru informací, představen projekt, kvůli kterému jsou informace daného typu třeba, a byl dotázán, zda je ochotný věnovat dané problematice pár minut svého času. Tímto způsobem, na základě domluvy, která předcházela zaslání dotazníku, byla zaručena návratnost všech zasláných dotazníků. Teprve v této chvíli byl zaslán dotazník elektronickou poštou společně s průvodním dopisem a poděkováním

za spolupráci.⁸ Po obdržení vyplněného dotazníku byl respondentovi obratem zaslán ještě jeden krátký e-mail s poděkováním.

2.2.4 SWOT analýza

SWOT analýza je extrémně užitečný a jednoduchý nástroj, který umožňuje zjistit aktuální stav organizace, napomáhá pochopení a rozhodovacímu procesu. SWOT je akronym složený z počátečních písmen slov Strengths (silné stránky), Weaknesses (slabé stránky), Opportunities (příležitosti) a Threats (hrozby). Interpretace a použití SWOT analýzy slouží především plánování v dané organizaci. (Humphrey, 2004) Úkolem SWOT analýzy je přimět manažery a zaměstnance organizace se nad těmito prvky zamyslet a vyvodit z nich důsledky. Identifikace silných a slabých stránek je tzv. interní analýzou, jde o vnitřní faktory (jsou to prvky definované vnitřními vlivy např. lidským kapitálem, zkušenostmi, duševním vlastnictvím společnosti a jejím vybavením a kapacitami). Identifikace příležitostí a hrozeb je tzv. externí analýzou, jde o vnější faktory. SWOT analýza je nástrojem, který prostřednictvím těchto čtyř jednoduchých položek nutí k dlouhému a důkladnému přemýšlení o elementárních faktorech, které ovlivňují podnikání

SWOT-analýza		Interní analýza	
		Silné stránky	Slabé stránky
E x t e r n í a n a l ý z a	Příležitosti	<i>S-O-Strategie:</i> Vývoj nových metod, které jsou vhodné pro rozvoj silných stránek společnosti (projektu).	<i>W-O-Strategie:</i> Odstranění slabin pro vznik nových příležitostí.
	Hrozby	<i>S-T-Strategie:</i> Použití silných stránek pro zamezení hrozeb.	<i>W-T-Strategie:</i> Vývoj strategií, díky nimž je možné omezit hrozby, ohrožující naše slabé stránky.

Obrázek č. 2 – Struktura SWOT analýzy

(Zdroj: Klimánková, 2009)

⁸ Znění průvodního dopisu a formulace otázek jsou uvedeny v přílohové části této práce jako Příloha č. 2.

(potažmo všechny kroky organizace). Proto je SWOT analýza využívána při přípravě či změně strategie společnosti, umožňuje totiž jednoduše, stručně a přehledně popsat situaci, ve které se firma (organizace) nachází. To umožňuje lépe plánovat a odhadnout a předvídat budoucí stav věcí. (Zikmund, 2010)

Prášilová (2004) hovoří o tom, že v první řadě je třeba klasifikovat čtyři faktory ovlivňující chod organizace, fungování zkoumaného objektu, to znamená vytvořit tzv. interní a externí analýzu organizace. Jak bylo naznačeno výše a jak je patrné z obrázku č. 2, interní analýza vyjadřuje vnitřní strukturu organizace, zahrnuje silné a slabé stránky. Externí analýza neboli analýza vlastností vnějšího prostředí, zahrnuje zbylé dva faktory příležitosti, které symbolizují budoucnost organizace, a hrozby, které symbolizují nebezpečí. Výstupem SWOT analýzy je komplexní hodnocení organizace. Tyto informace o aktuální situaci v organizaci lze použít „*buď k formulaci vize nebo jako odrazový můstek k překlenutí mezery mezi současným stavem (...) a vytyčenou vizí*“. (Prášilová, 2004, kráceno, s. 46)

Při tvorbě SWOT analýzy je třeba myslet na faktory, které mohou ovlivnit vyhodnocení výsledků. Například Domanská (2008) píše o tom, že ne všechny faktory působí na podnik stejnou silou a přináší stejně velká pozitiva nebo negativa. Některé faktory jsou velmi závažné, jiné méně, proto autorka zmiňuje tzv. Paretovo pravidlo 80/20. Toto pravidlo předpokládá vliv 20% faktorů na 80% výsledku (např. 20 % zákazníků přinese 80 % obrátu, 20 % potenciálních hrozeb může způsobit 80 % finančních ztrát). Je jen třeba vědět, co patří do těch 20 % a proto je dobré uspořádat jednotlivé faktory postupně od těch nejzávažnějších, nejvýhodnějších apod.

Humphrey (2004) hovoří o tzv. 2x2 matici SWOT, která slouží k odhalení míry vlivu jednotlivých faktorů. Při tvorbě této matice postupujeme tak, že si jednotlivé silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby očíslováme (S1–Sn, W1–Wn, O1–On, T1–Tn). Do matice je potom umísťujeme tak, že určujeme silnou oboustranně pozitivní (++) či slabší pozitivní (+) vazbu, nebo silně oboustranně negativní (– –) či slabě negativní (–) vazbu. V případě že neexistuje žádný vzájemný vztah, udělujeme 0. Nejvyšší váhu má ta silná či slabá stránka, příležitost nebo hrozba, která má nejvíce + (resp. –). (Svobodová, 2011)

Dále matici SWOT rozvádí a vysvětluje také Prášilová (2004). Píše, že matice SWOT vzniká vzájemným porovnáním vztahů mezi třemi nejvýznamnější faktory

z interní analýzy, se třemi nejvýznamnějšími faktory z analýzy externí. Jinými slovy to znamená, že je třeba nejdříve určit tři nejvýznamnější prvky v jednotlivých oblastech (silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby). Posléze jsou vůči sobě postaveny tři nejpodstatnější silné stránky se třemi nepodstatnějšími příležitostmi a třemi nejpodstatnějšími hrozbami a tři nepodstatnější slabé stránky se třemi nejpodstatnějšími příležitostmi a třemi nejpodstatnějšími hrozbami. Takto vzniklé kombinace, vztahy jsou ohodnoceny body na škále od -2 do +2 (jak bylo naznačeno již výše). Vyhodnocování se řídí součty jednotlivých řádků a sloupců. Tzv. centrální příležitost z matice vyplyne z průsečíku nejvyšších hodnot získaných součtem a tzv. centrální hrozba z průsečíku nejnižších hodnot získaných součtem.

Zikmund (2010) rozvádí vlivy interakcí mezi jednotlivými položkami při hledání žádoucích změn ve strategii organizace. Hovoří o tom, že se lze setkat se spojením silných stránek a příležitostí (které mohou vyústit například v nové služby nebo produkty), spojením slabých stránek a příležitostí (které může pomoci změnit chod firmy tak, aby se slabé stránky eliminovaly tak, aby firma nové příležitosti na trhu mohla využít), spojením silných stránek a hrozeb (které může vyústit v agresivní strategii postupu proti konkurenci) a spojením slabých stránek a hrozeb (které vedou k tvorbě ochranných opatření či krizových plánů).

Realizace SWOT analýzy a sestavení výčtu faktorů interní a externí analýzy spočívá, jak již bylo řečeno výše, v důkladném zamyšlení, ale například Humphrey (2004) uvádí jako způsob realizace také soustředění v rámci workshopu nebo brainstormingového setkání. Je logické tvořit SWOT analýzu kolektivní spoluprací za přispění myšlenek všech, kdo se podílí na chodu organizace a ne izolovaně, protože jak uvádí Zikmund (2010) jednoznačně platí, že víc hlav víc ví. Proto bylo hledání položek, které tvoří SWOT analýzu vždy realizováno v rámci setkání s pracovníky KPSS formou brainstormingu⁹.

⁹ Brainstorming je proces navržený k získání maximálního počtu nápadů, které se vztahují ke specifické oblasti zájmu, jde o skupinovou techniku spontánního a volného asociování rozdílných myšlenek, které vede k formování nových myšlenek a konceptů a k nalezení řešení specifického problému. (Brainstorming, 2012)

3 Public relations v Komunitním plánování sociálních služeb Malá

Tato diplomová práce navazuje na teoretickou základnu položenou v „Analýze public relations v Komunitním plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností“ (Dosedělová, 2010)¹⁰ (dále bude uváděna pouze pod názvem Analýza) a zabývá se užší problematikou – spoluprací jako činitelem rozvoje PR. Z tohoto důvodu je nutné v krátkosti představit výsledky, které vyplynuly z Analýzy. Výsledky shrnuje tato kapitola.

Předmětem Analýzy byly PR a nástroje PR v KPSS v konkrétní ORP¹¹. Cílem bylo zmapovat a popsat stav používání nástrojů PR v KPSS Malá a vytvořit teoretickou základnu pro práci s nástroji PR v KPSS Malá, která by umožnila efektivnější budování PR v tomto projektu. Metodami sběru dat ve jmenované analýze byly: studium interních materiálů se zaměřením na nástroje PR, rozhovor s PR odborníkem a SWOT analýza. Analýza přinesla informace o tom, jak PR ve zkoumané instituci fungují a jaké nástroje jsou k budování PR používány a na základě těchto informací bylo možné navrhnout opatření pro práci s nástroji PR a rozvíjení PR v praxi. Tato Analýza je však již dva roky stará a proto jsou informace v této kapitole doplněny také o aktuální fakta, která přinesla aktuální analýza dokumentů. Tato kapitola tak slouží jako aktuální přehled stavu práce s nástroji PR v KPSS Malá.

Analýza PR nástrojů ze skupiny P (publications), podala výpověď o tom, že nástroje PR z této skupiny jsou využívány. Z tiskových materiálů jsou to především výroční zprávy, zápisy z jednání řídicí skupiny i pracovních skupin, brožury, letáky, katalogy, hlavičkové papíry. Analýza webových stránek svědčí naopak o neefektivním využívání nástrojů PR, celé webové stránky jsou aktuálně hodnoceny jako nedokonalé a ve špatném stavu (informace jsou zastaralé, chybí informace o aktuálním dění, grafické zpracování není reprezentativní, celé webové stránky působí jako nedodělané, identitu organizace podporuje logo KPSS, ale celý

¹⁰ Jak je řečeno, jde pouze o shrnutí, pro podrobné informace a zdůvodnění odkazují na kapitulu 3 PR v projektu KPSS v konkrétní ORP citované „Analýzy public relations v Komunitním plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností“. (Dosedělová, 2010)

¹¹ Touto konkrétní ORP byla ORP Malá, na kterou se soustředí také tato diplomová práce.

koncept webových stránek se jí dále již nedrží, pozitivem je, že na webových stránkách najdeme odkazy na důležité publikace KPSS Malá). Dalším nástrojem, který se ukázal jako osvědčený, jsou nástěnky na strategických místech: v čekárnách u ordinací lékařů, na Městském úřadě a na odboru sociálních věcí, ale chybí na jednom důležitém místě a tím je škola. Úplně nevyužity zůstávají plakáty (k chystaným akcím apod.), pozvánky (adresované konkrétním osobám nebo třeba v místních novinách), vizitky a dárkové předměty. (Dosedělová, 2010)

Analýza akcí konaných KPSS, tedy PR nástrojů ze skupiny E (events), podala obrázek o všech aktivitách KPSS. Tyto nástroje PR jsou silně zastoupeny prostřednictvím mateřského centra realizovaného KPSS v rámci pracovní skupiny Rodiny s dětmi. Mateřské centrum pořádá pravidelný program pro maminky s dětmi, vzdělávací akce, přednášky a semináře, kulturní a poznávací zájezdy, cvičení a pohybové programy, zábavní akce, workshopy, výstavy výtvorů z workshopů, projekty, dobročinný koncert a také program pro seniory. Do této skupiny nástrojů PR spadají také pravidelná setkání řídicí skupiny a setkání pracovních skupin. Z Analýzy vyplynulo, že nástroje skupiny E jsou nejrozvinutější. Nedostatky byly spatřovány pouze v zaměření na cílové skupiny, kde se nabízí ještě další možnosti a stejně tak rozšíření pole působnosti, témat akcí. (Dosedělová, 2010)

Analýza nástrojů PR ze skupiny N (news) odhalila rozsah možností informování veřejnosti, bohužel tyto nástroje z Analýzy vyplynuly jako nejslabší článek při budování PR. Z analýzy článků v místních novinách vyplývá krátký výčet inzerovaných novinek, aktualit a zpráv, tyto jsou potom spíše než v místních novinách aktualizovány na nástěnkách na strategických místech. Na webových stránkách KPSS Malá ale aktualizace chybí úplně. Služeb místního televizního vysílání již není možné využívat, protože bylo zrušeno. Nahrazuje jej ale v současné době místní rozhlas a tištěný Zpravodaj. V souvislosti s nástroji PR ze skupiny P je možné konstatovat, že cílové skupiny nejsou dostatečně informovány. Informace nejsou kompletní nebo jsou zastaralé a jednotlivé nástroje nejsou propojeny. Velkým nedostatkem jsou právě webové stránky, v dnešní době není možné tento způsob komunikace s veřejností zanedbávat. I přes doporučení, které podala „Analýza public relations v Komunitním plánování sociálních služeb ve vybrané obci s rozšířenou působností“ bohužel nedošlo k žádné změně a stále platí, že webové stránky nejsou aktualizovány, chybí pozvánky na blížící se akce

a setkání pracovních skupin, chybí průběžné zápisy z veřejných setkání i aktualizovaná fotogalerie, chybí odkazy na webové stránky důležitých partnerů. Webové stránky mateřského centra jsou z pohledu nástrojů PR propracovanější, informace jsou logicky uspořádány a jsou přehledné, fotogalerie je aktuální, ale bohužel také chybí odkazy na webové stránky KPSS a Charity. Na webových stránkách Charity je odkaz na webové stránky KPSS, ale chybí odkaz na webové stránky mateřského centra. Tyto tři webové stránky, by bylo vhodné v rámci budování PR propojit doplněním zmíněných chybějících odkazů, protože jsou tyto subjekty propojeny společným zřizovatelem. Další související jsou webové stránky města, které mohou sloužit jako prvotní zdroj informací, na těchto odkazy na webové stránky KPSS i Charity najdeme, bohužel ale chybí odkaz na web mateřského centra. Co se tedy týče této skupiny nástrojů PR, stále jsou patrné nevyužité možnosti a velké mezery. (Dosedělová, 2010)

Analýza PR nástrojů skupiny C (community involvement activities) poskytla informace o spolupráci s místními organizacemi a institucemi, která se jeví jako osvědčená a nástroje PR jsou v tomto ohledu vyčerpány a skvěle využity. Chybí ale spolupráce s jednou významnou místní institucí a tou je právě ZŠ a G Malá. Nástroje PR skupiny C jsou klíčové v problematice spolupráce KPSS a jejího plánovaného rozvoje se ZŠ a G Malá. Analýza poukázala i na další možnosti spolupráce s dalšími subjekty, které nejsou využity a stály by za zvážení (od neziskových organizací, státních institucí, po soukromé podnikatele a firmy). V souvislosti s nástroji PR skupiny C je vhodné zmínit rubriku „Jak se zapojit do KPSS“ na webových stránkách KPSS Malá, pro navazování spolupráce se jeví jako klíčová. Na poli PR nástrojů angažovanosti pro komunitu je ale opět aktivnější mateřské centrum. (Dosedělová, 2010) *„Pro celé KPSS je v rámci budování PR důležité snažit se v co největší míře propojit místní organizace společnými aktivitami. Velkým plus při budování PR je fakt, že spousta aktivit, které jsou KPSS organizovány, je realizována i přes nedostatek financí, a to díky dobrovolníkům.“* (Dosedělová, 2010, s. 45)

PR nástroje skupiny I (identity media) analýza potvrdila pouze v existenci loga KPSS, loga mateřského centra a jednotného užívání barev v rámci PR nástrojů mateřského centra. Tyto nástroje jsou tedy nedostatečně využívány, jsou slabé a neurčité. Logo projektu KPSS je nevýrazné, pracovníci KPSS jej hodnotí jako

špatně zapamatovatelné, nesrozumitelné a nelogické. Navrženou možností bylo uspořádat soutěž o vytvoření nového loga, přičemž by současně vznikla příležitost jak do projektu KPSS zapojit širší veřejnost a seznámit ji blíže s projektem. Bohužel tato možnost do dnešního dne zůstala také nevyužita. (Dosedělová, 2010) *„V tiskových materiálech se určité prvky projektu KPSS objevují, ale nejsou sjednocené, identita je nejasná, logo projektu KPSS úplně chybí na některých publikacích. (...) Některé publikace jsou si na první pohled tak podobné, že je velmi snadné je zaměnit. Identita by měla být zachována, ale současně by bylo vhodné dodržovat určité rozlišovací znaky (např. použití loga na odlišně zbarveném pozadí). Identita KPSS je nevýrazná a chudá i na webových stránkách KPSS, je zde pouze logo KPSS, chybí členění na pracovní skupiny, aby docházelo ke snadné orientaci.“* (Dosedělová, 2010, s. 45-46, kráceno)

Analýza nástrojů PR ze skupiny L (lobbying activity) potvrdila, že lobování je využíváno. Spolupráce s městem a jeho politickými představiteli funguje, zájem na rozvoji KPSS existuje. (Dosedělová, 2010) *„Politická reprezentace města se často účastní setkání řídicí skupiny KPSS a pracovních skupin, a do pracovních skupin se zapojují i představitelé jednotlivých odborů městského úřadu. Diskuze o problémech uvnitř KPSS tedy probíhá a političtí představitelé mají zájem se seznamovat s problematikou KPSS.“* (Dosedělová, 2010, s. 46-47) Pracovníci KPSS mají při těchto setkáních tedy vždy určitou možnost lobovat za své zájmy.

Analýza nástrojů skupiny S (social responsibility activities) informovala o budování PR skrze setkávání se s veřejností, dále potvrdila, že PR v KPSS Malá jsou stavěny na pravdivých a pravdivě prezentovaných informacích. Budování dobrého jména skrze nástroje skupiny S ale probíhá v KPSS Malá různě. Seznámení se s KPSS Malá na webových stránkách je přehledné, pochopitelné, je zde zdůvodnění projektu a jeho význam, na webových stránkách nechybí ani „Poděkování“, což je důležitým momentem v rámci komunikace s veřejností, vyjádření úcty a vděčnosti všem, kteří se do projektu KPSS zapojili. Naopak odkaz „Vítáme vás“ na webových stránkách KPSS Malá, pozbývá na efektivitě kvůli svému nelogickému umístění na posledním místě v informačním rozcestníku. Je možné, že si ho lidé nevšimnou. (Dosedělová, 2010) Slabou stránkou v budování dobrého jména jsou také *„články na webových stránkách města a jiných organizací, se kterými KPSS spolupracuje, na těchto stránkách je KPSS „neviditelná“, nepodává*

o sobě informace a nebuduje tak PR.“ (Dosedělová, 2010, s. 47) Úplně chybí pozvání novinářů na důležité a zajímavé akce, komunikace s médii je omezená, pravdou ale zůstává, že v dané lokalitě jsou z hlediska komunikace s médii také omezené možnosti. (Dosedělová, 2010)

4 Spolupráce Komunitních plánování sociálních služeb ve vybraném kraji s dalšími subjekty

Tato kapitola přináší přehled existující spolupráce vybraných KPSS, realizovaných v ORP, ve vybraném kraji se subjekty jim blízkými regionálně, tematicky či úsilím o naplnění společného cíle. Analýze je podrobeno také KPSS v ORP Malá, jehož cílem je navázat spolupráci se ZŠ a G Malá.

Informace vychází z provedených rozhovorů s jednotlivými koordinátory KPSS. Informace o spolupráci KPSS Malá vychází kromě rozhovoru s koordinátorkou KPSS Malá také z analýzy dokumentů. Tato kapitola je proto klíčová pro srovnání s kapitolou 5, kde jsou navrhována doporučení k navázání spolupráce KPSS Malá se ZŠ a G Malá.

4.1 Spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb Malá s dalšími subjekty

Existující spolupráce v KPSS Malá již byla nastíněna informacemi, které vyplynuly z Analýzy. Tato zjištění jsou doplněna o aktuální informace, které vyplynuly z rozhovoru s koordinátorkou KPSS Malá (viz Příloha č. 3) a z analýzy dokumentů.

Obecně lze říci, že při spolupráci KPSS Malá s dalšími subjekty, jsou nejvíce využívané nástroje PR skupiny E (events), C (community involvement activities) a S (social responsibility activities) neboli nástroje PR ze skupin nástrojů události, aktivity angažovanosti pro komunitu a aktivity sociální zodpovědnosti.

Cílem spolupráce je na tomto místě tedy snaha o co největší míru propojení místních organizací společnými aktivitami nebo prostým setkáváním se při různých příležitostech. Výčet organizací a institucí, se kterými KPSS Malá spolupracuje je bohatý a dokládá aktivní zapojení místních komunit do dění, stejně jako aktivní řešení objevených se problémů a uspokojení poptávky po sociálních službách ze strany KPSS.

Spolupráce KPSS probíhá s těmito subjekty: Český červený kříž, Člověk v tísni, Městské kulturní středisko, Český svaz žen, Sdružení dobrovolných hasičů, místní mateřská škola, místní umělecké centrum, Základní umělecká škola,

Turistické informační centrum, Zdravotní středisko, Klub českých turistů, Sokol, domovy pro seniory v okolních vesnicích, Centrum pro zrakově postižené, Svaz postižených civilizačními chorobami, ORP Malá.

Spolupráce probíhá především následovně: poskytování prostor pro realizaci aktivit, vytvoření zázemí mateřského centra, finanční a věcná podpora, pořádání aktivit pro mateřské centrum, pořádání drakiády, pořádání příměstského tábora, poskytování materiálu a pomůcek na workshopy v mateřském centru, cvičení pro děti, sportovní olympiády pro seniory, dobrovolnická práce, ale také jde o tvorbu analýz (jako jsou finanční analýzy, analýzy potřeb uživatelů, poskytovatelů a zadavatelů) a tvorbu Katalogu poskytovatelů sociálních služeb.

Spolupráce vznikla se vznikem KPSS v obci Malá, tzn. funguje od roku 2005 a byla iniciována samotným KPSS Malá. V současné době se z finančních důvodů jedná spíše o udržovací fázi, nelze pracovat na nových projektech, i když nápady by byly. Akce, které se pořádají, mají ale úspěch a tak jsou pracovníci KPSS spokojeni s odvedenou prací a ví, že je užitečná.

4.2 Spolupráce v ostatních Komunitních plánováních sociálních služeb ve vybraném kraji

Tato podkapitola prezentuje zjištění získaná rozhovory s koordinátory jednotlivých vybraných KPSS a z dotazníků vyplněných koordinátory zbývajících vybraných KPSS. Všechna KPSS, ze kterých byla získána data, byla v zájmu zachování diskrétnosti označena číselnou hodnotou a pro účely této diplomové práce budou nazývána jako KPSS 1 až KPSS 4 (ty, ve kterých byl proveden rozhovor s koordinátory) a KPSS 5 až KPSS 9 (ty, ze kterých byly informace získány prostřednictvím zaslaného dotazníku). Všechny písemné záznamy těchto rozhovorů i vyplněné dotazníky jsou řazeny v přílohové části této práce jako Příloha 4 – 12. Jednotlivé části této podkapitoly již obsahují pouze shrnuté relevantní informace, které byly zjištěny o problematice spolupráce KPSS s dalšími subjekty.

4.2.1 Komunitní plánování sociálních služeb 1

Z rozhovoru¹² vyplynulo, že KPSS 1 rozvíjí spolupráci uvnitř základní triády komunitního plánování, tedy mezi zadavateli, poskytovateli a uživateli sociálních služeb. Dále probíhá spolupráce s městem, které je partnerem KPSS, s realizátory projektu Zdravé město a nově je ve fázi oslovování nových partnerů spolupráce s podnikateli a dalšími subjekty. Ve fázi realizace je spolupráce s nově vznikající skupinou expertů z různých oborů (od policie, školství, rady města atd.), která bude součástí pracovních skupin KPSS.

Spolupráci s realizátory projektu Zdravé město vidí koordinátor KPSS 1 v pořádání veletrhů, tanečních večerů pro občany města, Nordic walkingu. Tyto akce jsou pořádány a zaštiťovány v rámci projektu Zdravé město, ale KPSS 1 na nich vždy má své zástupce a podílí se na realizaci těchto akcí. Dále na nich využívá také příležitosti propagace KPSS. Spolupráci s městem a uvnitř samotného KPSS (tedy mezi zadavateli, poskytovateli sociálních služeb a jejich uživateli) vidí koordinátor především v možnosti předávat si informace a v informovanosti vůbec. A plánovaná spolupráce s expertní skupinou bude spočívat v řešení aktuálních problémů z různých oblastí.

Hodnocení vývoje spolupráce KPSS 1 s ostatními subjekty shrnuje koordinátor v jedné větě a uvádí, že se vyvíjela dobře, ke spokojenosti všech stran.

Možnost a preferenci spolupráce s jinými subjekty koordinátor KPSS 1 zatím odmítá a argumentuje tím, že pokrytí potřeb je dostatečné. Stejným způsobem nahlíží jiné způsoby spolupráce.

Při ohledu zpět na vývoj KPSS 1 hodnotí koordinátor své zkušenosti a existenci KPSS 1 pozitivně. Váhu přikládá navázaným kontaktům a cení si přátelského prostředí a vztahů, které v rámci skupin KPSS 1 vznikly. Pozitivně hodnotí spolehlivý přenos informací mezi členy KPSS 1 a dalšími důležitými lidmi, kteří se do KPSS 1 zapojují.

¹² Viz Příloha č. 4.

4.2.2 Komunitní plánování sociálních služeb 2

Z rozhovoru¹³ s koordinátorem vyplynulo, že KPSS 2 je na tom se spoluprací a celkově se svou existencí špatně. Povědomí lidí o KPSS v dané ORP je špatné a uživatelé se do pracovních skupin KPSS 2 téměř nezapojují. Spolupráce funguje pouze uvnitř KPSS 2 a to na formální úrovni mezi zadavateli a poskytovateli sociálních služeb, jinými slovy z povinnosti účastnit se komunitního plánování. Samotné KPSS 2 se navenek s žádnými dalšími subjekty o spolupráci nesnaží (v minulosti byla v plánu žádost o finanční podporu při vydávání katalogu poskytovatelů sociálních služeb, ale ta nebyla realizována).

Omezená spolupráce, která funguje s poskytovateli sociálních služeb, spočívá v udržování stávajících členů řídicí skupiny a pracovních skupin KPSS 2 a v předávání si informací navzájem.

Spolupráce vznikla s nutností začít komunitně plánovat, inicioval ji kraj a funguje od roku 2006, tedy od počátku KPSS 2 ve městě.

Spolupráci hodnotí koordinátor KPSS 2 jako dobře odstartovanou, ale posléze upadající a stagnující a aktuálně hledá důvody, jestli v dané oblasti má vůbec smysl komunitně plánovat a KPSS 2 dále udržovat.

Na otázku preference spolupráce s jinými subjekty odpovídá koordinátor KPSS 2 tak, že dříve byla snaha navázat spolupráci se školskými zařízeními, ale tam narazili na problémy financování a rozdílné oblasti zájmů, kvůli nimž oslovený subjekt ke spolupráci nechtěl přistoupit. Stejným způsobem odpovídá koordinátor KPSS 2 na otázku preference jiného způsobu spolupráce.

Koordinátor hodnotí vývoj KPSS 2 jako upadající a problém vidí v nedostatečné finanční podpoře a nedostatečném profesionálním vedení a metodické podpoře ze strany kraje. Cítí, že KPSS 2 začíná postrádat smysl a on sám nedokáže protlačit tento projekt tak, aby to mělo efekt.

¹³ Viz Příloha č.5.

4.2.3 Komunitní plánování sociálních služeb 3

Z rozhovoru¹⁴ s koordinátorkou KPSS 3 vyplynuly informace o tom, že v jejich ORP je KPSS ve fázi určité stagnace. Spolupráce KPSS 3 existuje pouze v rámci samotného KPSS, účastní se jí zadavatelé a poskytovatelé sociálních služeb a zástupci města jako zřizovatele KPSS, ale bohužel chybí aktivní účast uživatelů. Pracovní skupiny KPSS 3 se rozpadly pro neúčast a zůstala pouze řídicí skupina, která se schází dvakrát do roka.

Spolupráce spočívá ve schůzkách řídicí skupiny, v informovanosti a předávání zkušeností a ve finanční podpoře ze strany města.

Vznikla na popud kraje současně s vydáním prvního Komunitního plánu pro dané území, tzn. od ledna 2006. V průběhu roku 2006 potom byla doprovázena metodickou podporou ze strany kraje.

Spolupráce a celé KPSS 3 začali dobře, ale do dnešního dne došlo spíše k úpadku a stagnaci. Koordinátorka si navíc v aktuální situaci přestává být jistá smyslem celého KPSS 3.

Možnost navázání nové spolupráce vidí koordinátorka v oblasti školství a zdravotnictví, ale nemá přesnou představu o formách spolupráce.

Při zhodnocení celého KPSS 3 koordinátorka vyzdvihovala jako pozitivum především informovanost, přiznala však jisté zklamání nad selhávajícím lidským faktorem při předávání důležitých informací.

4.2.4 Komunitní plánování sociálních služeb 4

Z rozhovoru¹⁵ s koordinátorem KPSS 4 vyplynuly informace o bohaté spolupráci se subjekty, které nejsou součástí samotného KPSS (tedy nejsou ani zadavateli, ani poskytovateli sociálních služeb, ani uživateli, protože v této rovině je spolupráce KPSS samozřejmostí). Jako příklad spolupracujících subjektů koordinátor uvedl mateřská centra, probační a mediační službu, psychiatrii, detoxikační zařízení nemocnice.

¹⁴ Viz Příloha č. 6.

¹⁵ Viz Příloha č. 7.

Spolupráce spočívá především v mezioborové realizaci služeb, dále také v předávání si informací a poradenské službě.

Spolupráce vznikla na počátku KPSS 4 v roce 2005, ale kontakty byly vytvořeny ještě před jeho samotným vznikem v rámci setkávání se poskytovateli sociálních služeb.

Vývoj spolupráce na počátku doprovázelo nadšení, ale aktuálně se nachází spíše v období útlumu, v situaci zvažování, jak rozdělit omezené prostředky, aby bylo možné udržet fungující a zavedené služby, a zvažování udržitelnosti potenciálních nových služeb.

Jiné možnosti spolupráce koordinátor spatřuje v navázání kontaktu například s cestovní kanceláří, se kterou by bylo možné realizovat dopravu pro zdravotně postižené. Jako další možnost spolupráce vidí realizaci služeb za účasti dobrovolníků.

Co se alternativních způsobů spolupráce týče, navrhuje koordinátor situační projekty, které po dosažení stanoveného cíle mohou zaniknout. Opět se zde nabízí mezioborová spolupráce, koordinátor hovoří o spojení více subjektů dohromady.

Celkově hodnotí koordinátor KPSS 4 a jeho spolupráci jako užitečné. Vidí v nich zdroj informací, udržování kontaktů a věří v budoucí spolupráci, i kdyby nebyla v rámci KPSS 4. Současně ale hodnotí jako nedostatečné zapojení uživatelů do pracovních skupin a přiznává se k pocitům nenaplněných očekávání a frustrace v otázkách financování ze strany města.

4.2.5 Komunitní plánování sociálních služeb 5

Z dotazníku¹⁶ vyplněného koordinátorem KPSS 5 vyplynulo, že na spolupráci s KPSS 5 se podílí poskytovatelé sociálních služeb, obce a města, zástupci veřejnosti, klubů seniorů, návazných služeb (domácí ošetrovatelské péče) a lékaři.

Spolupráce spočívá v zapojení se do procesu KPSS, veřejné propagaci sociálních služeb a propagaci sociálních služeb přes obce.

Tato spolupráce vznikla na počátku komunitního plánování sociálních služeb na daném území v roce 2003, zapojením do projektu kraje prostřednictvím neziskové organizace. Cílem bylo proškolení členy základní triády a šířit principy KPSS

¹⁶ Viz Příloha č. 8.

prostřednictvím médií a především získávat informace pro samotnou realizaci projektu.

Do dnešního dne proběhlo zpracování prvního komunitního plánu a následně jeho aktualizace, probíhají jednání pracovních skupin a řídicí skupiny, veřejné akce k propagaci sociálních služeb, vydávání informačních materiálů a webu k sociálním službám v okrese.

Na otázku preference spolupráce s jinými subjekty koordinátor odpovídá, že by uvítal větší zapojení Úřadu práce a zaměstnavatelů. Ke konkrétní formě spolupráce, kterou by preferoval, se ale bohužel nevyjadřuje.

Při hodnocení dobrého či špatného koordinátor KPSS 5 uvádí jako pozitivum větší provázanost a vzájemnou informovanost mezi poskytovateli sociálních služeb, za rezervu KPSS pokládá nedostatek financí na rozvojové aktivity i na sociální služby celkově.

4.2.6 Komunitní plánování sociálních služeb 6

Z vyplněného dotazníku¹⁷ zasláného koordinátorem KPSS 6 vyplynulo, že probíhá bohatá spolupráce. Podílí se na ní jak poskytovatelé sociálních služeb, tak další organizace, které mají své působíště na území, kde působí KPSS 6 a jsou to např. střední škola, gymnázium, několik základních škol, několik mateřských škol, dětský domov, středisko volného času, městská knihovna, turistické informační centrum, klub stomiků, svaz diabetiků, sdružení občanů se zdravotním postižením, Člověk v tísni, místní křesťanská společnost, středisko rané péče, centrum pro komunitní práci, římskokatolická farnost, úřad práce, nemocnice. Dále se rozvinula spolupráce s obcemi a zájmovými sdruženími.

Spolupráce s uvedenými vyjmenovanými organizacemi probíhá prostřednictvím účasti jejich zástupců na pracovních skupinách nebo členstvím v Sociální komisi. Tito členové se pravidelně účastní schůzek a podílí se na procesu KPSS.

Spolupráce podle slov koordinátorky KPSS 6 vznikla na základě složitých jednání, které probíhaly v roce 2010 mezi Městským úřadem, odborem sociálních věcí a zdravotnictví a poskytovateli sociálních služeb (přesto, že se subjekty

¹⁷ Viz Příloha č. 9.

v předchozím období 2007 – 2011 již více či méně do procesu aktivně zapojovaly). V lednu 2011 došlo k dohodě o rozsahu Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb na daném území nejen na služby sociální, ale i na služby a činnosti na sociální služby navazující. Celé jednání inicioval odbor sociálních věcí a zdravotnictví.

Průběh a vývoj spolupráce do dnešního dne popisuje koordinátorka KPSS 6 následovně. Do KPSS jsou aktivně zapojené všechny jmenované subjekty, podílely se například na zpracování Katalogu poskytovatelů sociálních služeb a služeb navazujících pro město a na Komunitním plánu sociálních služeb a služeb navazujících pro roky 2012 – 2016. Krajský úřad se podílí na tisku těchto dokumentů. Spolupráce s různými subjekty také přispívá k řešení aktuálních problémů.

Koordinátorka by žádnou jinou formu spolupráce ani jiné subjekty nepreferovala a to z toho důvodu, že Sociální komise již zapojila do procesu KPSS veškeré subjekty na území města a i v okolních obcích.

Koordinátorka KPSS 6 zhodnocuje celou situaci jako přínosnou. Spolupráce umožnila lepší komunikaci a větší informovanost mezi jednotlivými subjekty. Dále je podle ní proces KPSS na daném území nastavený dobře, protože všechny vyjmenované subjekty se podílí na práci nejen s mládeží, ale i se seniory, zdravotně postiženými a ostatními vrstvami obyvatel, kterým naplňují jejich volný čas a tím se přímo či nepřímo podílí na práci v sociálních službách. Žádné záporny nenachází.

4.2.7 Komunitní plánování sociálních služeb 7

Z dotazníku¹⁸ vyplněného koordinátorem KPSS 7 vyplynulo, že spolupráce dílčích skupin samotného KPSS 7 probíhá s řadou nestátních neziskových organizací, které působí v sociální oblasti, dále jsou to lékaři, poradna pro rodinu, Armáda spásy. Ale KPSS 7 jako celek nespolupracuje s dalším subjektem.

Spolupráce spočívá v naplňování stanovených cílů, koordinátor tuto skutečnost ilustruje na příkladu agentury pro občany se zdravotním postižením, která spolupracuje s Úřadem práce a zaměstnavateli při začleňování zdravotně znevýhodněných na trh práce.

¹⁸ Viz Příloha č. 10.

Ke vzniku spolupráce koordinátor KPSS 7 uvádí, že vychází z potřeby cílové skupiny. Iniciátorem je ve většině případů poskytovatel sociální služby. K průběhu spolupráce uvádí koordinátor, že funguje již dlouhodobě.

Na otázku vývoje spolupráce do dnešního dne koordinátor bohužel neodpověděl.

Na otázku preference spolupráce s jinými subjekty koordinátor odpovídá, že záleží na konkrétní problematice. Na otázku preference jiné formy spolupráce bohužel koordinátor neodpověděl.

Shrnutí a hodnocení podává koordinátor KPSS 7 pozitivní. Uvádí, že spolupráce je přínosná ve smyslu komplexní nabídky sociálních služeb a ve smyslu podpory další spolupráce v rámci triády.

4.2.8 Komunitní plánování sociálních služeb 8

Z dotazníku¹⁹ vyplněného koordinátorem KPSS 8 vyplynulo, že KPSS v dané oblasti spolupracuje se všemi organizacemi působícími v sociální oblasti.

Tato spolupráce je podle koordinátora založena na osobních setkáních se zástupci organizací, která probíhají v řídicím týmu a řešení úkolů společně.

Spolupráce vznikla na popud členů realizačního týmu KPSS a probíhá již od dubna 2006.

Vývoj spolupráce koordinátor KPSS 8 popisuje na realizaci osobních schůzek, projednávání materiálů, tvorbě Střednědobého plánu a katalogu poskytovatelů sociálních služeb.

K preferenci spolupráce s jinými subjekty koordinátor uvádí, že spolupráci s jinými subjekty by rozšířil o spolupráci se školstvím, zájmovými organizacemi, policií ČR a městskou policií. Ale doplňuje také, že to není možné vzhledem k finanční omezenosti. Jiný způsob spolupráce by nepreferoval.

Celkově koordinátor KPSS 8 hodnotí spolupráci pozitivně a uvádí, že přinesla rozšíření nabídky sociálních služeb a došlo k rozvoji a upevnění partnerství s organizacemi.

¹⁹ Viz Příloha č. 11.

4.2.9 Komunitní plánování sociálních služeb 9

Z dotazníku²⁰ vyplněného koordinátorek KPSS 9 vyplynulo, že spolupráce probíhá s nestátními neziskovými organizacemi poskytujícími sociální služby, dále s nestátními neziskovými organizacemi poskytujícími služby navazující, související (např. DDM, nemocnice...), dále s jinými organizacemi z nejbližšího okolí města (např. Diakonie, Duha - centrum sociálních služeb), s krajským úřadem a Střediskem rozvoje sociálních služeb.

Spolupráce spočívá v práci v pracovních skupinách a koordinační skupině, ve výměně informací, zpracování podkladů pro Komunitní plán sociálních služeb a Adresář poskytovatelů sociálních služeb, v přípravě na setkání s veřejností, informování veřejnosti, a v činnostech supervize ze strany kraje.

O vzniku spolupráce KPSS 9 s dalšími subjekty koordinátor píše, že byla navázána v roce 2005 a iniciátorem bylo město.

Vývoj spolupráce do dnešního dne koordinátor popisuje tak, že v průběhu realizace projektu KPSS v období 2005 – 2007 byla spolupráce intenzivní v rámci pracovních skupin a koordinační skupiny KPSS. Dále uvádí, že po ukončení projektu (od 06/2007) zaštiťovala koordinační skupina KPSS a město (koordinátor KPSS) ve spolupráci s jednotlivými poskytovateli sociálních služeb implementaci a monitorování naplňování opatření stanovených v Komplánu. V roce 2011 byl zpracován projekt a podána žádost (ESF) na realizaci projektu „Rozvoj procesu komunitního plánování sociálních služeb“ a tento projekt bude realizován v období 06/2012 – 05/2014. Součástí projektu bude opět aktivní práce v pracovních skupinách.

K otázce preference spolupráce s jinými subjekty koordinátor KPSS 9 uvádí, že organizační struktura KPSS je otevřená. Dle potřeby jsou ke spolupráci vyzýváni zástupci různých organizací. Jiný způsob spolupráce by ale nepreferoval.

Celkově koordinátor KPSS 9 hodnotí spolupráci kladně a uvádí, že přinesla zmapování sítě poskytovatelů sociálních a souvisejících služeb ve městě i na území ORP. A došlo ke zlepšení povědomí mezi jednotlivými poskytovateli sociálních služeb.

²⁰ Viz Příloha č. 12.

4.3 Shrnutí informací o možnostech spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb s jinými subjekty

Rozhovory s koordinátory a dotazníky jimi vyplněné přinesly informace o tom, že ve všech případech probíhá spolupráce s poskytovateli sociálních služeb, která je ale při procesu komunitního plánování samozřejmostí. Z desíti KPSS, které byly podrobeny zkoumání, uvedlo spolupráci s jinými organizacemi a institucemi než těmi, které poskytují sociální služby, pět. Většinou byly jako spolupracující jmenovány zdravotnická zařízení, lékaři, školská zařízení, kulturní zařízení nebo různé kluby. Osvědčená spolupráce těchto KPSS se jmenovanými subjekty potvrzuje smysluplnost navázání spolupráce KPSS Malá se ZŠ a G Malá. To, že polovina zkoumaných KPSS se jmenovanými subjekty nespolupracuje, v souvislostech a kontextu jednotlivých ORP vypovídá pouze o tom, že celý proces KPSS je v daných oblastech pozastaven, stagnuje nebo ve špatném stavu řízení, nevypovídá tedy o nesmyslnosti této spolupráce.

Na základě těchto zjištění a komparace stavu spolupráce v jednotlivých zkoumaných KPSS, je možné přejít ke SWOT analýze plánované spolupráce v KPSS Malá, odhalení možností realizace konkrétních metod spolupráce a tedy návrhů doporučení k navázání spolupráce mezi KPSS Malá a ZŠ a G Malá.

5 Spolupráce mezi vybraným Komunitním plánováním sociálních služeb a vybranou Základní školou a gymnáziem

Tato kapitola analyzuje silné a slabé stránky a hledá příležitosti a hrozby budoucí spolupráce (SWOT analýza). Pojednává také o možnostech navázání spolupráce mezi KPSS a ZŠ a G. Na základě komparace metod spolupráce v KPSS Malá a ostatních KPSS vybraného kraje jsou navrženy konkrétní projekty, jejichž realizací by mohla být spolupráce KPSS Malá a ZŠ a G Malá zahájena. Na základě těchto vizí jsou tvořena doporučení k zahájení spolupráce, jejichž součástí je také časový plán realizace nastíněné spolupráce.

Při plánování rozvoje spolupráce konkrétního KPSS je vycházeno z principů benchmarkingu²¹, aneb jak uvádí jedno z KPSS na svých internetových stránkách, důležité je zohlednit již vytvořenou a osvědčenou spolupráci, protože dobře fungující spolupráce může být inspirací pro ostatní účastníky KPSS a navíc prohloubení spolupráce mezi všemi účastníky KPSS přináší kvalitnější nabídku sociálních služeb. (Základní, 2012)

5.1 SWOT analýza plánované spolupráce ve vybraném Komunitním plánování sociálních služeb

Tato podkapitola, která se týká zhodnocení přínosu plánované spolupráce pomocí SWOT analýzy, je pro přehlednost rozdělena na část týkající se popisu realizace SWOT analýzy a shrnutí výsledků, které SWOT analýza přinesla.

²¹ Benchmarking je nástrojem strategického managementu, který umožňuje porovnání výkonu vlastní organizace s organizacemi ostatními, působícími ve stejné sféře, tedy s těmi, kdo byli uznáni jako vhodní pro toto měření. Porovnávání výkonu spočívá v nepřetržitém a systematickém porovnávání a měření produktů, procesů a metod. Účelem je definovat cíle zlepšování vlastních aktivit, na základě zjištění pozice vlastní společnosti na trhu. Důraz je kladen na využití vlastních předností a potlačení vlastních nedostatků. Součástí zlepšení by mělo být i učení se od konkurenčních společností. (O Benchmarkingu, 2005)

5.1.1 Realizace SWOT analýzy

tabulka 1 – SWOT analýza plánované spolupráce KPSS Malá a ZŠ a G Malá

SILNÉ STRÁNKY	SLABÉ STRÁNKY
<p>Personální zajištění KPSS</p> <p>Dobře probíhající komunikace</p> <p>Pozitivní vztahy</p> <p>Stabilní zázemí KPSS</p> <p>Ochota a nadšení do práce</p> <p>Fungující dlouhodobá spolupráce s poskytovateli sociálních služeb, zadavateli i jinými organizacemi a kluby</p> <p>Aktivita pracovních skupin</p> <p>Preventivní aktivity v rámci pracovních skupin</p> <p>Analýzy (finanční, potřeb uživatelů, zadavatelů a poskytovatelů, Katalog poskytovatelů sociálních služeb)</p> <p>Partneři KPSS</p> <p>Setkávání poskytovatelů</p> <p>Setkávání řídicí skupiny a pracovních skupin</p> <p>Zázemí (prostory)</p> <p>Šíření informací v místním tisku</p>	<p>Nedostatek financí</p> <p>Vyčerpávající administrativní činnosti</p> <p>Web KPSS</p> <p>Prezentace KPSS nedostatečná</p> <p>Malé zapojení uživatelů</p> <p>Identita KPSS (logo, vizitky atd.)</p>
PŘÍLEŽITOSTI	HROZBY
<p>Otevřenost ředitele ZŠ a G Malá pro nové nápady</p> <p>Aktivita pedagogického sboru na ZŠ a G Malá</p> <p>Spolupráce s rodinami</p> <p>Spolupráce s Klubem přátel školy</p> <p>Spolupráce s poskytovateli sociálních služeb</p> <p>Studenti – získání praxe, zkušeností</p> <p>Studenti - seberealizace, sebeprezentace</p> <p>Preventivní aktivity v rámci realizace projektů</p> <p>Nová nabídka aktivit ZŠ a G Malá</p> <p>Zvýšení prestiže ZŠ a G Malá</p> <p>Nové kontakty, známosti</p> <p>KPSS – získání dobrovolníků</p> <p>Nové finanční zdroje (díky novým kontaktům)</p> <p>Možnost naučit se nové věci, rozšířit si obzory (administrativa, psaní žádostí o granty)</p> <p>Bližší vztah učitelů s žáky a studenty</p> <p>Prezentace KPSS</p>	<p>Obava ze změn</p> <p>Nedostatek financí</p> <p>Nedostatečná informovanost</p> <p>Neprofesionalita studentů při řešení projektů</p> <p>Neochota učitelů k supervizi, podpoře</p> <p>Neochota ke sponzorování</p> <p>Legislativa (zákazy, příkazy)</p> <p>Přehnaná administrativa</p> <p>Nedostatek času supervizorů</p> <p>Zřizovatel nepodpoří</p> <p>Výdrž studentů</p> <p>Nezájem (ze strany studentů, ze strany školy)</p>

Pro získávání informací za účelem zpracování SWOT analýzy byly zvoleny následující zdroje informací: konzultace s koordinátorkou a pracovníky KPSS (brainstorming) a analýza dokumentů (interních materiálů) KPSS. Byly určeny faktory, které mohou ovlivňovat nově vznikající spolupráci a byla provedena interní a externí analýza plánované spolupráce KPSS Malá se ZŠ a G Malá. Všechny zjištěné údaje byly zapsány do tabulky SWOT (viz tabulka 1).

Na základě takto zaznamenaných údajů byly identifikovány z každé kategorie tři nejsilnější faktory (v tabulce 1 vyznačeny barevně) a vytvořena matice SWOT (viz tabulka 2). Identifikace nejsilnějších faktorů byla provedena na základě komparace síly jednotlivých faktorů při konzultaci s koordinátorkou KPSS Malá a vycházela ze znalosti prostředí (obce Malá) autorky diplomové práce a koordinátorky KPSS Malá. Z matice potom porovnáním jednotlivých faktorů mezi sebou vplynuly tzv. centrální příležitost a centrální hrozba (v tabulce 2 vyznačeny barevně).

Tabulka 2 – matice SWOT: tzv. centrální příležitost a centrální hrozba

		silné stránky			slabé stránky			Σ
		Dobrá komunikace uvnitř KPSS Malá	Partneři KPSS	Setkávání řídicí skupiny a pracovních skupin	Nedostatek financí	Web KPSS	Malé zapojení uživatelů	
Příležitosti	Získání praxe studenty	+2	0	+2	0	+2	+2	8
	Získání dobrovolníků pro KPSS	+2	0	+2	+2	+1	+2	9
	Nové finanční zdroje	+1	+2	+2	+2	+1	0	8
Hrozby	Nedostatek financí	0	+1	+1	-2	-1	0	-1
	Legislativa (zákazy, příkazy)	0	0	0	0	0	0	0
	Nezájem ze strany studentů a školy	-1	-1	-1	-1	-1	-2	-7
Σ		4	2	6	1	2	2	

5.1.2 Údaje zjištěné SWOT analýzou

SWOT analýza plánované spolupráce mezi KPSS Malá a ZŠ a G Malá odhalila příležitosti, které nesmíme propásnout a hrozby, na které je třeba se připravit a čelit jim, aby jejich dopad byl co nejmenší. O silné stránky je možné se opřít a na slabých stránkách bude třeba současně s rozvojem spolupráce pracovat a posilovat je.

Silné stránky

Jako silná stránka bylo identifikováno personální zajištění KPSS Malá, to souvisí s pozitivními vztahy uvnitř skupiny členů, kteří tvoří tým KPSS Malá, jejich ochotou a nadšením do práce a dobře nastavenou komunikací. Díky nim je KPSS Malá v obci aktivním prvkem, který se stará o realizaci různých aktivit a to především prostřednictvím svých pracovních skupin, některé z aktivit pracovních skupin jsou zaměřeny na prevenci sociálně patologických jevů. Silnou stránkou je pravidelné setkávání poskytovatelů sociálních služeb. Fungující dlouhodobá spolupráce KPSS Malá s poskytovateli sociálních služeb, zadavateli i jinými organizacemi a kluby vytváří základ a stabilní zázemí pro KPSS. Silnou stránkou je také vztah a spolupráce s partnery KPSS Malá (jedním z nich je také město Malá, které je současně zřizovatelem ZŠ a G Malá, toto propojení bude mít velký vliv při vyjednávání spolupráce mezi KPSS a ZŠ a G). Silnou stránkou jsou prostory, zázemí střediska KPSS, které jsou poskytnuty městem, další silnou stránkou je možnost prezentování informací v místním tisku (která je bohatě využívána). A konečně silnou stránkou jsou také analýzy produkované prostřednictvím KPSS Malá (finanční analýza, analýza potřeb uživatelů, zadavatelů a poskytovatelů, Katalog poskytovatelů sociálních služeb).

Slabé stránky

Dlouhodobým, trvajícím a největším problémem, se kterým se KPSS Malá potýká, je nedostatek financí. Dalšími slabými stránkami jsou webové stránky KPSS Malá a celková prezentace KPSS, tato je nedostatečná a souvisí s nevyužitým potenciálem, který skrývají nástroje PR. Na tuto slabou stránku navazuje také nevýrazná identita KPSS, opět propojená s nevyužitými nástroji PR. Pracovníci KPSS považují za slabou stránku vyčerpávající administrativní činnosti,

kteře jsou nutnostmi, ale času jim věnovanému je příliš a tento by mohli smysluplněji využít v práci v terénu, přípravě akcí apod. Slabou stránkou je také malé zapojení uživatelů do KPSS Malá.

Příležitosti

Příležitosti budoucí spolupráce KPSS Malá a ZŠ a G Malá jsou spatřovány především v otevřenosti ředitele ZŠ a G Malá pro nové nápady, v aktivitě pedagogického sboru na ZŠ a G Malá, ve spolupráci s rodinami a Klubem přátel školy, ve spolupráci s poskytovateli sociálních služeb. Studentům spolupráce přinese nové příležitosti získání praktických zkušeností a také možnost seberealizace na poli, které je zajímá a možnost sebe prezentace před veřejností. Pro školu je spolupráce příležitostí pro zvýšení prestiže, tím, že nabídne nové aktivity, ale také tím, že přinese příležitost navázání bližších vztahů mezi učiteli a žáky a studenty. V rámci spolupráce, potažmo v realizaci projektů, bude příležitost realizovat preventivní aktivity. Příležitostí jsou také nové kontakty a známosti a díky tomu také nové možnosti získání finančních zdrojů (zapojením širší veřejnosti a informováním o spolupráci). Příležitostí pro KPSS Malá je získání dobrovolníků z řad studentů. A všeobecnou příležitostí je možnost naučit se nové věci, rozšířit si obzory (např. legislativní, administrativní činnosti, které jsou spjaty s psaním žádostí o granty, dotace). Poslední příležitostí je také zvýšená možnost prezentace KPSS Malá před různými cílovými skupinami.

Hrozby

Hrozbou je všudypřítomný nedostatek finančních prostředků a neochota sponzorů, s těmito faktory je nutno pracovat, a proto budou metody spolupráce vytvářeny tak, aby byly nízkorozpočtové. Hrozby, které přináší navrhovaná spolupráce, jsou také obava ze změn a to především ze strany ředitele ZŠ a G Malá, neochota učitelů k vedení žáků (supervizi, podpoře), nedostatek času supervizorů (z řad zástupců firem, podnikatelů, poskytovatelů sociálních služeb atd.), neprofesionalita studentů při řešení projektů a také jejich nedostatečná výdrž dotáhnout projekty do konce. Další hrozbou je to, že spolupráci nepodpoří zřizovatel ZŠ a G Malá a nebo pouhý fakt, že o navrhovanou spolupráci nebudou mít zájem studenti (či v celkovém pojetí škola). Hrozbou jsou také nedostatečná informovanost, legislativní překážky (zákazy, příkazy při práci s mládeží) a přehnaná administrativa.

Na všechny uvedené faktory bude brán zřetel při přípravě prezentace KPSS Malá před studenty ZŠ a G Malá a při přípravě motivačního setkání se studenty.

Centrální příležitost a centrální hrozba

Jako centrální příležitost bylo identifikováno získání dobrovolníků pro KPSS. Centrální hrozbou je nezájem ze strany studentů a školy. Nejsilnější stránkou jsou setkávání řídicí skupiny a pracovních skupin (nabízí možnosti komunikace, předávání informací, projednávání připravovaných akcí a vyjednávání). Nejslabší stránkou je nedostatek financí.

5.2 Doporučení pro zahájení spolupráce mezi vybraným Komunitním plánováním sociálních služeb a vybranou Základní školou a gymnáziem

Na základě informací zjištěných rozhovory, SWOT analýzou navrhované spolupráce a informací z Analýzy PR v KPSS, byly autorkou diplomové práce navrženy metody spolupráce KPSS Malá a ZŠ a G Malá. Rozhovory přinesly informace o spolupráci, které mohou posloužit jako zdroj inspirace a také o tom, že spolupráce s jinými subjekty než těmi, které poskytují sociální služby, je také smysluplná. Spolupráce by mohla být navázána skrze realizaci navržených projektů, které jsou popsány v první části této podkapitoly.

5.2.1 Navázání spolupráce skrze realizaci navržených projektů

Důvodem pro navázání spolupráce skrze projektovou činnost je nutnost realizace těchto projektů zapojením členů obou subjektů (realizace každého projektu vyžaduje účast jak studentů, tak pracovníků KPSS) a budování PR a příležitost pro práci s nástroji PR na obou stranách. Se zohledněním specifík školy, které popisuje Pol (2007), při jejich naplňování bude škola současně pracovat na zlepšování PR. PR školy považují za důležité z hlediska zpětné vazby, protože tyto se zpětně promítnou v hodnocení školy klienty (žáky, studenty), veřejností (rodiče a další subjekty) i zřizovatelem. Na realizaci projektů by se měli podílet především studenti a to je dalším pozitivem při budování PR školy. Skrze zkušenosti,

kteře tímto studenti budou mít možnost získat, budou velice efektivně rozvíjet své kompetence (o této problematice píše již citovaný kolektiv autorů Müller, Obst, Prášilová (2009) jako o získávání kompetencí skřze učení se zkušeností, zážitkem a také se vyjadřují o spojení teorie s praxí a tímto také o spojení školy se životem společnosti). Všechny tyto efekty budou mít vliv na vznik zpětné vazby, hodnocení, které bude založené na přímé zkušenosti. Zpětná vazba bude komentovaná, bude obsahovat informace o průběhu projektu, o spolupřáci s učitelem a o tom, co samotný student touto zkušeností získal. Tato slovní hodnocení osobnějši povahy pak pro školu budou vždy větším přínosem než testově uměle vytvořené hodnocení školy a výuky, které podává jen obecné informace. Současně projekty budou sloužit jako motivační faktor pro učitele, aby s aktivním žákem spolupřacovali, podporovali jeho snahu a snažili se, aby pro něj tato zkušenost byla pozitivní. Takto navázané užší a bližší vztahy se studenty pak ovlivní také samotný průběh výuky, což se zpětně také promítne do hodnocení.

SWOT analýza odhalila silné stránky navázání spolupřace KPSS Malá a ZŠ a G Malá, o které bude možno se opřít, současně nasměřovala k příležitostem, které bude nutno v co největší možné míře využít. Naopak slabé stránky nás upozorňují na faktory, na které musíme položit důraz a oblasti, kde situaci zlepšit, aby nedošlo k ohrožení realizace projektů, a hrozby jsou pro nás varováním, současně ale také slouží jako vodítko k přípravě projektů, je nutno s nimi při přípravě plánů pracovat. V současné chvíli je podáván pouze obecný návrh projektů, který je předmětem vyjednávání s ředitelem školy, koordinátorkou KPSS Malá a zřizovatelem ZŠ a G Malá.

Při budování PR budou v navržených projektech využívány nástroje PR především ze skupin události, angažovanost pro komunitu a aktivity sociální odpovědnosti. Navrhované projekty jsou: Nová koncepce školního klubu a Nové webové stránky KPSS.

Nová koncepce školního klubu – Klub Té

Cílem je vytvořit novou koncepci školního klubu. Školní klub na ZŠ a G Malá má být primárně místo odpočinku po školním vyučování. Je místem, které umožňuje staršim žákům (rozumějme žáky druhého stupně ZŠ) a studentům gymnázia, kteří již nemají přístup do školních družin (které jsou určeny pro žáky

prvního stupně ZŠ), strávit odpolední čas po vyučování (napsat si domácí úlohy, relaxovat, pobavit se s přáteli, počkat na odjezd svého spoje domů). Dříve²² byla kapacita školního klubu každé odpoledne plně využita. Do dnešního dne však popularita tohoto místa postupně klesá.

Jednou z možností, jak vrátit tomuto místu oblíbenost, je jeho renovace či prosté nové pojetí. Kompletní renovace by byla pro školu finančně náročná a v momentálním rozpočtu pro ni není prostor. Proto je návrh tohoto projektu nízkorozpočtový, počítá s dobrovolným zapojením studentů, supervizorů, kteří budou dohlížet na jejich odvedenou práci a počítá také s oslovením sponzorů, případně jinými fundraisingovými aktivitami.

V současné chvíli má školní klub ráz školních učeben. Cílem je změnit ráz alespoň jedné místnosti v útulné místo pro odpolední odpočinek. Jedna místnost slouží jako knihovna, studovna, je to místo klidné, kde mají žáci a studenti možnost napsat si své domácí úkoly a připravovat se do školy. Tato místnost by měla zůstat místností klidnou, sloužící stejnému účelu. V tomto případě jsou také namístě stoly a židle a školní ráz této místnosti neškodí. Ráz druhé místnosti, která by měla být místem odpočinku, by však bylo vhodné předělat, aby nepůsobila tak učebnově. Koncept Klubu Té (jak bude nazýván v rámci této práce a zůstane jedním z návrhů, konečné pojetí ale bude záviset na studentech realizátorech, koncept vychází z pojetí odpočinkového místa ve stylu čajovny nebo symbolicky čaje o páté, místa krátkého odpoledního odpočinku a možnosti dopřát si odpolední svačinu). V této místnosti v současné chvíli chybí především klíčová odpočinková zóna. Nový koncept by měl obsahovat zařazení sedačky, polštářů, sedacích pytlů a podobně. Zbylý prostor by měl ale také poskytovat místo pro hraní her nebo jiné činnosti a měl by tedy obsahovat i posezení u stolu.

Celkový návrh by měl mít na starosti tým studentů. Z vyšších ročníků gymnázia budou vybráni na základě soutěže studenti, kteří by měli zájem se projektu účastnit a převzít za jeho realizaci zodpovědnost. V ideálním případě by tým mohl obsahovat studenty, kteří mají zájem studovat architekturu, design nebo jiné příbuzné obory, žurnalistiku, český jazyk, a jednoho studenta, který se zajímá o problematiku fundraisingu, v jiném případě bude samozřejmě možnost zapojit se do projektu

²² Hovoříme o zhruba desetiletém vývoji a vycházíme z informací poskytnutých ředitelem školy a vychovatelkou ve školním klubu.

z pouhého zájmu, výběr nebude podmíněn tendencí výběru studia na vysoké škole. Realizací tohoto projektu studenti získají přínosné zkušenosti, které mimo jiné obohatí jejich životopisy a mohou jim být přínosem také při účasti na přijímacích zkouškách na vysoké školy. Studenti zapojením se do těchto projektů získají možnost seberealizace, sebezprezentace před veřejností a přebírají na sebe velkou zodpovědnost za dotažení úkolu do konce a odvedení kvalitní práce, protože projekt ponese jejich jméno. Další možností je také realizovat tento projekt jako Středoškolskou odbornou činnost.

Projekt bude zahrnovat vytvoření 3D návrhu nového prostoru. Nutností tedy bude spolupráce s místními stavebními, jejichž vedoucí pracovník se bude podílet na supervizi. Student tak bude mít možnost vyzkoušet si práci s počítačovým programem na tvorbu 3D návrhů prostor.

Dalším úkolem bude vytvoření loga a názvu klubu, které bude místo symbolizovat. S tímto úkolem se také pojí výroba loga a názvu, které bude umístěno u vstupu. Supervizorem při této činnosti bude některý z pedagogů vyučujících výtvarnou výchovu.

Student, který bude zajišťovat fundraisingové aktivity se postará o vytvoření rozpočtu, oslovení sponzorů a vytvoření výzvy k dárcovství (jednou z možností fundraisingu je oslovit veřejnost za účelem darování sedačky, polštářů, sedacích pytlů apod., zdůraznit oslovení cílové skupiny, která renovuje starý byt a chce vyhodit některou z uvedených věcí, zdůvodnit potřebu těchto věcí, vysvětlit k jakým účelům bude darovaná věc využita), propagaci výzvy a zpracování reakcí na výzvu (poskytnout na sebe kontakt a komunikovat s dárci). Supervizorkou v tomto případě bude koordinátorka KPSS Malá, ve spolupráci s koordinátorkou výzkumných aktivit KPSS Malá.

Posledním úkolem bude vytvoření obsahu pro slide klubu na internetových stránkách školy. Samotná úprava webu bude v rukou správce webových stránek školy, který bude také dělat supervizi studentovi, jehož úkolem bude sestavení obsahu (fotogalerie, poznámky, citáty, zveřejnění jmen tvůrců, jejich příběhy, vyjádření, co jim projekt dal a vzal). V tomto případě bude potřeba také supervize ze strany učitele češtiny, aby zpracované příběhy měly správnou reprezentativní úroveň.

Do týmu si tato základní čtveřice bude vybírat pomocníky v konečné fázi realizace, všichni členové týmu se budou podílet na skutečné renovaci klubu (úklidové práce, malování prostor, stěhování apod.)

Nové webové stránky KPSS

Aktuální webové stránky KPSS Malá jsou nevyhovující. Design neodpovídá profesionálnímu provedení, obsahově jsou zastaralé, některé důležité informace úplně chybí. (O tomto stavu je pojednáno v kapitole 3 Public relations v Komunitním plánování sociálních služeb Malá.) V ideálním případě by se tohoto projektu mohl ujmout tým studentů, kteří mají zájem studovat na vysoké škole informační technologie, design, žurnalistiku, opět to ale není podmínkou.

Cílem je zlepšit komunikaci KPSS Malá s veřejností (která je neefektivní a jedním ze slabých míst jsou právě webové stránky). Prostředkem k naplnění tohoto cíle je proto tvorba nových, jednoduchých webových stránek KPSS Malá. Supervizi bude poskytovat specialista na informační technologie, který v rámci KPSS realizoval například Počítačové kurzy pro seniory a koordinátorka výzkumných aktivit KPSS Malá bude dohlížet na dodržování prvků identity a obsahovou správnosti.

Úkolem jednoho nebo více studentů bude vytvoření webových stránek. Úkolem dalšího studenta bude příprava obsahu webových stránek. Posledním úkolem bude správa webu, aktualizace informací a pravidelné přispívání článků a zpráv.

Nutností pro studenty zajišťující obsah webu a aktualizace bude účast na setkáních řídicí skupiny KPSS Malá, aby měli vždy aktuální informace.

Koordinátorka výzkumných aktivit KPSS Malá bude dohlížet na plnění dílčích stanovených částí obou projektů (pro tyto potřeby bude vytvořena skupina na webové aplikaci caps.a.cz, která slouží k managerování činností a úkolů a skrze ni budou zadávány úkoly a zaznamenáváno jejich plnění, současně tato aplikace slouží k upozorňování realizátorů projektu na blízkící se termíny splnění, je také on-line místem pro komunikaci a setkávání se členů týmu, když nejsou možné schůzky osobní). Koordinátorka výzkumných aktivit KPSS Malá bude poskytovat také konzultace a metodickou podporu všem účastníkům projektů.

5.2.2 Časový plán realizace spolupráce

Červen 2012	konzultace s ředitelem školy a s dalšími pedagogickými pracovníky, vyjednávání o zahájení navrhované spolupráce, oslovení supervizorů
Září 2012	informační a motivační přednáška pro studenty: představení KPSS Malá, seznámení s problematikou PR v KPSS, nabídka možností spolupráce, zdůvodnění přínosu (informace o možnosti získat Certifikát za dobrovolnou práci v sociální sféře a získání praxe v sociálních službách)
Říjen 2012	přijímání návrhů studentů, výběr týmů a přidělení jednotlivých projektů, konzultace
Listopad 2012	příprava projektů k realizaci, projednávání řešení navržených studenty, úpravy návrhů, vytvoření časových plánů projektů
Prosinec 2012 – červen 2013	realizační fáze, vedení studenta supervizory (podávání informací, kontrola kvality a včasného plnění zadaných úkolů), komunikace se školou a pracovníky KPSS Malá
Konec června 2013	zpětná vazba, zhodnocení výsledků projektů, vyjádření od studenta (přínos), od ředitele (přínos, plusy, minusy), od koordinátorky KPSS, podání závěrečné zprávy zřizovateli ZŠ a G Malá

6 Diskuse ke zjištěnému stavu

Tato část práce se věnuje problémům, které se při zpracování tématu vyskytly. Jsou zde zdůvodněny pohnutky, které vedly k nahlížení věci daným způsobem. A konečně jsou zde také uvedeny argumenty pro využití předkládaných návrhů v praxi.

Jako první bych ráda vysvětlila chápání vztahu spolupráce a PR a přesahu jedné problematiky do druhé. Na tomto místě nehovoříme o týmové spolupráci, spolupráci uvnitř jedné skupiny, ale o spolupráci mezi dvěma subjekty, které působí na stejném území. Každý z těchto subjektů si buduje své PR, snaží se oslovovat své cílové skupiny. Dle mého názoru, navázání spolupráce mezi těmito dvěma subjekty bude hrát důležitou úlohu při budování dobrých PR na obou stranách. Na tomto místě bych spolupráci označila jako jeden z činitelů budování a rozvoje PR.

Spolupráce bude navázána za účelem naplnění konkrétního cíle. Zástupci obou subjektů budou pracovat na projektech, které budou mít dopady na všechny cílové skupiny (ti ze subjektu A tak osloví jak své cílové skupiny, tak cílové skupiny subjektu B a naopak). Tento systém umožní oslovit širší veřejnost s nabídkou služeb obou subjektů a díky spolupráci budou oba subjekty ruku v ruce posilovat budování PR (svých i druhého subjektu).

Komunitní plánování sociálních služeb je vždy činností popisovanou jako o lidech s lidmi, nikdy nesmí být plánováno nebo realizováno bez vyjádření cílové skupiny, pro kterou má být sociální služba určena, bez poskytovatele sociální služby a bez zadavatele. Jakékoliv činnosti musí budovat tyto tři strany ruku v ruce, to se týče i spolupráce. I spolupráce má svůj účel, má být někomu prospěšná, to znamená, že má i svou cílovou skupinu. Naplněním účelu a uspokojením cílové skupiny se ale utváří i různé vedlejší efekty, posiluje se pocit sounáležitosti, vytváří nebo se upevňuje vztah mezi organizací, veřejností a cílovou skupinou a díky tomu dochází k budování public relations.

Druhým momentem, nad kterým se chci zastavit, je průběh zpracování dotazníků. Při zpracování odpovědí z dotazníků se totiž bohužel projevila jedna z nevýhod dotazníkového šetření a to, že některé otázky zůstaly nezodpovězeny, naštěstí jich ale nebylo mnoho (konkrétně tři). Návratnost dotazníků byla 83%. (Vrátilo se 5 ze 6 zaslaných, ale na tento jeden nevyplněný reagovala koordinátorka

daného KPSS s omluvou, že k dané problematice nemůže sdělit žádné informace, protože žádná spolupráce neprobíhá. Můžeme tedy operovat alespoň s touto informací.) V těchto souvislostech bych také ráda upozornila na jeden důležitý fakt, který dotazníkové šetření a rozhovory odhalily. Každé KPSS samozřejmě spolupracuje s množstvím subjektů, ale povětšinou jsou to poskytovatelé sociálních služeb, bez kterých KPSS není možné realizovat, touto spoluprací je existence KPSS podmíněna. Proto pro účely této práce není důležité se tímto typem spolupráce zabývat do hloubky. Důležitější je z tohoto pohledu spolupráce, která směřuje k subjektům, které nejsou poskytovatelé sociálních služeb. Tento druh spolupráce je výjimečný, realizuje jej jen polovina ze zkoumaného vzorku, nabízí mnohá pozitiva, rozšíření nabídky služeb a interoborové řešení problémů. Tato fakta potvrzují a podporují vhodnost záměru této diplomové práce navázat spoluprací mezi KPSS a ZŠ a G, dvěma subjekty, které na první pohled nemají společné pole, na kterém by mohly působit.

A jako poslední bych ráda zdůraznila přínos projektů pro žáky a studenty ZŠ a G Malá, pro ZŠ a G Malá, pro KPSS Malá i pro město Malá. Žáci a studenti vytvořením příležitosti aktivně se zapojit do realizace projektu dostanou možnost seberealizace v oblasti, která je zajímavá nebo které se chtějí později věnovat na vysoké škole. Získají také možnost sebe prezentace před veřejností a tím hodnotné zkušenosti, které mohou zúročit ve svém životopise a mohou jim přinést body navíc při přijímacím řízení na vysoké školy. Se sebe prezentací před veřejností je také spojená velká zodpovědnost, kterou na sebe budou přijímat, projekt ponese jejich jméno. Dalším důvodem proč žáky a studenty k této možnosti přivést je také vzbuzení touhy po tom něco dokázat, přestože to budou dělat bez nároku na odměnu, cílem je vyvolat u nich tak silnou vnitřní motivaci, že jim největší odměnou bude dobře odvedená práce a dobrý pocit ze sebe sama. Získáním pozitivní zkušenosti se žáci a studenti zpětně odmění i škole a to prostřednictvím hodnocení. ZŠ a G Malá má příležitost zapojením se do projektů zvýšit svou prestiž a budovat své PR. Učitelé mají možnost prostřednictvím podpory žáků a studentů vytvářet bližší vztah a ovlivňovat tak také chod samotného vyučování v dané třídě. Sami si také zakládají na dobrém hodnocení ze strany žáků a studentů, když se budou snažit, aby si ze spolupráce tito odnášeli pozitivní zkušenost a aby je práce na projektu posunula dál, obohatila, rozvíjela jejich vědomosti a nadání. Příležitostí pro KPSS

je získání dobrovolníků z řad žáků a studentů, obohacení dosavadní práce novými nápady a samozřejmě také budování svých PR, díky aktivitě takto projevené. Město jako zřizovatel školy a partner KPSS může podporou aktivit žáků a studentů také získat na prestiži a na spokojenosti svých občanů, dělá to přece pro ně.

Závěr

Předmětem této diplomové práce bylo zmapování situace v oblasti spolupráce KPSS s dalšími subjekty ve vybraném kraji a dále na základě zjištění o fungování spolupráce také navržení metod spolupráce, které by mohlo rozvíjet KPSS Malá v rámci budování svých PR. Subjekty, které v rámci navržených projektů mají navázat spolupráci, jsou KPSS Malá a ZŠ a G Malá. Dřívější analýza PR v KPSS Malá poukázala na nedokonalosti a neefektivní využívání nástrojů PR, to je důvodem pokračování rozvíjení této problematiky a snahy o zlepšení situace skrze práci s nevyužitými možnostmi.

Při objasňování základních pojmů byly použity prameny (především zákony), odborná literatura a odborné internetové zdroje.

Cílem práce bylo vytvořit doporučení k zahájení a rozvíjení spolupráce KPSS Malá se ZŠ a G Malá. K naplnění tohoto cíle bylo nutné nejdříve zanalyzovat stav spolupráce v různých KPSS ve vybraném kraji. Poznatky o fungování spolupráce KPSS s jinými subjekty byly mapovány prostřednictvím rozhovorů a dotazníků s koordinátory jednotlivých KPSS ve vybraném kraji. Plánovaná spolupráce KPSS Malá se ZŠ a G Malá byla podrobena SWOT analýze a z této byly následně vyvozeny silné stránky a příležitosti, které hovoří ve prospěch realizace a dokládají její účelnost, a současně byly odhaleny hrozby a slabé stránky, které nás upozorňují na nebezpečí, jimž je nutno se vyhnout nebo se na ně připravit. Na základě takto provedené analýzy bylo možné navrhnout doporučení k zahájení a rozvíjení spolupráce KPSS Malá a ZŠ a G Malá a naplnit tak hlavní cíl této práce.

Dále konstatuji, že zahájením spolupráce mezi KPSS Malá a ZŠ a G Malá budou vytvořeny podmínky pro aktivity studentů, možnosti seberealizace v jejich zájmových oblastech, možnosti sebe prezentace a možnosti nabytí nových zkušeností a mezi dvěma jmenovanými subjekty bude docházet k rozvíjení PR. Na teoretickém základě problematiky PR v konkrétním KPSS jsou tedy navrženy metody spolupráce a to především pomocí nástrojů PR spadajících do skupiny události, angažovanost pro komunitu a aktivity sociální odpovědnosti.

Práce vznikala na základě reálných potřeb KPSS Malá, na základě znalosti prostředí obce Malá a z tohoto pohledu je velmi dobře uplatnitelná v praxi. Navržená doporučení k navázání spolupráce jsou aktuálně předmětem vyjednávání.

Seznam zkratek

KPSS	Komunitní plánování sociálních služeb
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
NPV	Národní program vzdělávání
ORP	Obec s rozšířenou působností
PENCILS	akronym označující skupiny nástrojů PR, skládá se z počátečních písmen anglických slov publications, events, news, community involvement activities, identity, lobbying, social responsibility v češtině publikace, události, novinky, aktivity zapojení se do komunity, identita, lobování a aktivity sociální zodpovědnosti
PR	Public relations
RVP	Rámcový vzdělávací program
ŠVP	Školní vzdělávací program
ZŠ a G	Základní škola a gymnázium

Literatura

BAJČAN, R. *Techniky public relations aneb jak pracovat s médii*. 1. vyd. Praha: Management Press, 2003. ISBN 80-7261-096-1.

ČÁBALOVÁ, D. *Pedagogika*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2011. 272 s. ISBN 978-80-247-2993-0.

DISMAN, M. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. 3. vyd. Praha : Karolinum, 2006. 374 s. ISBN 80-246-0139-7.

HENDL, J. *Kvalitativní výzkum. Základní teorie, metody a aplikace*. 2. přeprac. vyd. Praha : Portál, 2008. 407 s. ISBN 978-80-7367-485-4.

HEYWOOD, A. *Politické ideologie*. 4. Vyd. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. 362 s. ISBN 978-80-7380-137-3.

CHRÁSKA, M. *Metody pedagogického výzkumu*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2007. 272 s. ISBN 978-80-247-1369-4.

JANOUŠEK, J. *Metody sociální psychologie*. 1. vyd. Praha : SPN, 1986. 256 s.

KOHOUT, J. *Veřejné mínění, image a metody public relations*. 1. vyd. Praha : Management Press, 1999. 122 s. ISBN 8072610066.

KOLAJOVÁ, L. *Týmová spolupráce : jak efektivně vést tým pro dosažení nejlepších výsledků*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 2006. 105 s. ISBN 8024717646.

KOTLER, P. *Marketing od A do Z. Osmdesát pojmů, které by měl znát každý manažer*. 1. vyd. Praha: Management Press, 2003. 203 s. ISBN 80-7261-082-1.

KOTLER, P. *Marketing podle Kotlera. Jak vytvářet a ovládnout nové trhy*. 1. vyd. Praha: Management Press, 2004. 258 s. ISBN 80-7261-010-4.

LESLY, P. *Public relations*. 1. vyd. Praha: Victoria Publishing, 1995. 240 s. ISBN 80-85865-15-7.

MATOUŠEK, O. a kol. *Sociální služby – Legislativa, ekonomika, plánování, hodnocení*. Vyd. 1. Praha : Portál, 2007. 183 s. ISBN 978-80-7367-310-9.

MÜLLER, L., OBST, O., PRÁŠILOVÁ, M. *Spolupráce střední školy se sociálními partnery a školní vzdělávací program*. 1. vyd. Šumperk : Trifox, 2009. 95 s. ISBN 978-80-904309-2-1.

NĚMEC, P. *Public relations : praxe komunikace s veřejností*. 1. vyd. Praha : Management Press, 1996. 166 s. ISBN 80-85943-20-4.

PAYNE, A. *Marketing služeb*. 1. vyd. Praha : Grada Publishing, 1996. 248 s. ISBN 80-7169-276-X.

PLAMÍNEK, Jiří. *Vedení lidí, týmů a firem. Praktický atlas managementu*. 2. přeprac. vyd. Praha : Grada Publishing, a.s., 2005. ISBN 8024710927.

POL, M. *Škola v proměnách*. 1. vyd. Brno : Masarykova univerzita, 2007. 194 s. ISBN 978-80-210-4499-9.

POSPÍŠIL, P. *Efektivní Public Relations a media relations*. 1. vyd. Praha : Computer Press, 2002. ISBN 8072268236.

PRÁŠILOVÁ, M. *Projektování v mateřské škole*. 1. vyd. Olomouc : Hanex, 2004. 246 s. ISBN 8085783444.

SOLIS, B., BREAKENRIDGE, D. *Putting the Public Back in Public Relations. – How Social Media Is Reinventing the Aging Business of PR*. 3. vyd. New Jersey : Pearson Education, 2009. 314 s. ISBN 978-0-13-715069-4.

SVOBODA, Václav. *Public relations moderně a účinně*. 2. vyd. Praha : Grada, 2009. 239 s. ISBN 978-80-247-2866-7.

SURYNEK, A., KOMÁRKOVÁ, R., KAŠPAROVÁ, E. *Základy sociologického výzkumu*. 1. vyd. Praha : Management Press, 2001. 160 s. ISBN 80-7261-038-4.

TOMEŠ, I. *Sociální politika – teorie a mezinárodní zkušenost*. 1. vyd. Praha : Socioklub, 2001. 264 s. ISBN 8086484009.

WILCOX, D. L., CAMERON, G. T. *Public Relations – Strategies and Tactics*. 9. vyd. New Jersey : Pearson Education, 2009. ISBN 978-0-205-62323-5.

ZATLOUKAL, L. *Plánování rozvoje sociálních služeb metodou komunitního plánování*. vyd. 1. Olomouc : UP CMTF, 2008. 255 s. ISBN 978-80-244-2128-5.

Internetové zdroje

O Benchmarkingu. [online]. Vzdělávací centrum pro veřejnou správu ČR, o.p.s. Benchmarkingová iniciativa. © 2005 [cit. 12. 5. 2012]. Dostupné z: http://www.benchmarking.vcvscr.cz/index.php?p_menu=obench&hl_sloupec=obench&filtr=1.

BOČKOVÁ, M. *Fundraising.* [online]. Inflow – information journal ©3. 3. 2010 [cit. 5. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.inflow.cz/fundraising>

Brainstorming. [online]. Brainstorming.co.uk ©1997-2011 [cit. 6. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.brainstorming.co.uk/tutorials/definitions.html#brainstorming>

Capítulo 2º - Que es la cooperación. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.eurosur.org/OLEIROS/coodes/manual/Cap2.html>

Co je PR. [online]. APRA – Asociace Public Relations Agentur [cit. 21. 3. 2012]. Dostupné z: http://www.apra.cz/cs/pro_pr_profesionaly/co_je_pr.html

Cooperation. [online]. Thesaurus.com ©2012 [cit. 21. 3. 2012]. Dostupné z: <http://thesaurus.com/browse/cooperation?s=t>

Cooperation. [online]. The Free Dictionary ©2012 [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.thefreedictionary.com/cooperation>

Členění obcí podle rozsahu výkonu státní správy. [online]. ©2002 – 2012, poslední aktualizace 12. 3. 2012. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://portal.uur.cz/organy-uzemniho-planovani/obce.asp>

DOMANSKÁ, L. *Rizika a příležitosti v podnikání pomůže odhalit SWOT analýza.* [online]. Podnikatel.cz ©24. 1. 2008 [cit. 6. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/rizika-a-prilezitosti-odhali-swot-analyza/>

Financování neziskových organizací. [online]. Ministerstvo financí ČR ©2005 [cit. 23. 5. 2012]. Dostupné z: http://www.mfcr.cz/cps/rde/xchg/mfcr/xsl/nezisk_organizace.html

HUMPHREY, A. S. *SWOT analysis.* [online]. Businessballs.com ©2004 [cit. 6. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.businessballs.com/swotanalysisfreetemplate.htm>

Kam směřuje naše školství? [video sestřih online]. Skav.cz © 14.11.2011 [cit. 11.6.2012]. Dostupné z: <http://www.zsmltu.cz/skav/?paged=4>.

KLIMÁNKOVÁ, G. *Neuvážený vstup na trh může podnikateli srazit vaz.* [online]. Podnikatel.cz ©26. 2. 2009 [cit. 6. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/neuvazeny-vstup-na-trh-muze-podnikateli-srazit-vaz/>

Neziskový sektor. Právní formy, vznik a založení nebo zřízení jednotlivých typů neziskových organizací. [online]. Portál veřejné správy ©2003 [cit. 5. 4. 2012]. Dostupné z: http://portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/17214?ks=1582

Neziskový sektor. [online]. Ahoj! – Česká republika ©30.12.2009 [cit. 5. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.czech.cz/cz/Podnikani/Ekonomicka-fakta/Neziskovy-sektor>

ODBOR 22. *Základní informace o komunitní plánování sociálních služeb.* [online]. Ministerstvo práce a sociálních věcí ©15. 6. 2005 [cit. 22. 3. 2012]. Dostupné z: <http://www.mpsv.cz/cs/858>

Oficiální stránky města Konice. [online]. ©2006 [cit. 22. 3. 2012]. Dostupné z: <http://www.konice.cz/showdoc.do?docid=4>

Organizační schéma školy. [online]. Základní škola a gymnázium města Konice [cit. 5. 4. 2012]. Dostupné z: http://www.gymnazium-konice.cz/Konice_soubory/schema.htm

PŘÁŠILOVÁ, M. Řízení pracovního výkonu pedagogických pracovníků. *e-Pedagogium*. [online]. 2002, roč. 2, č. 1 - mimořádné. [cit. 14. 5. 2012]. Dostupné z: <<http://epedagog.upol.cz/eped1.2002/mimo/clanek17.htm>>. ISSN 1213-7499.

Principy a organizační struktura na Konicku. [online]. Komunitní plánování sociálních služeb na Konicku ©2007 [cit. 2012-03-22]. Dostupné z: <http://www.kpsskonicka.cz/index.php?t=principy>

Řízení regionální a místní správy. – Management regionální a místní správy. Dílčí výzkumná zpráva za 2. problémový okruh. [online]. Ostrava : DHV ČR, 2006. 132 s. [cit. 12. 5. 2012]. Dostupné z: http://www.dhv.cz/regstrat/vav/dvz2_managementram.pdf

Slejška, Z., Slejšková, L. a kol. *Kdy a jak měnit kurikulum*. [online]. ©2010 [cit. 8.6.2012]. Praha : SKAV, 2010. 30 s. Dostupné z: http://www.zsmltu.cz/skav/wp-content/uploads/2012/01/SKAV_kdy_a_jak_menit_kurikulum.pdf

Správní členění kraje. [online]. ©2010-2011 [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.risy.cz/cs/krajske-ris/zlinsky-kraj/verejna-sprava/spravni-cleneni>

SVOBODOVÁ, L. *SWOT analýza*. [online] Kabinet informačních studií a knihovnictví ©3. 1. 2011 [cit. 6. 4. 2012]. Dostupné z: http://kisk.phil.muni.cz/wiki/SWOT_anal%C3%BDza

Synonymum ke slovu spolupráce. [online]. SynonymaOnline.cz – Synonyma Online Tezaurus ©2008-2012 [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.synonyma-online.cz/synonymum.php?synonymum=spolupr%E1ce>

Úvod – mezinárodní klasifikace vzdělání ISCED 97. [online]. Český statistický úřad ©2008 [cit. 2012-03-22]. Dostupné z: http://www.czso.cz/csu/klasifik.nsf/i/uvod__mezinarodni_klasifikace_vzdelani_isced_97

Výraz spolupráce. [online]. ABZ slovník českých synonym ©2008 [cit. 21. 3. 2012].
Dostupné z: <http://www.slovník-synonym.cz/web.php/slovo/spoluprace>

Základní informace. [online]. Komunitní plánování sociálních služeb Jesenicka.
©2008-2011 [cit. 20. 3. 2012]. Dostupné z: http://kpj.mujes.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=4&Itemid=2

ZIKMUND, M. *Kde se vzala a k čemu všemu je vlastně SWOT analýza.* [online].
Businessvize © 3. 11. 2011 [cit. 6. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.businessvize.cz/planovani/kde-se-vzala-a-k-cemu-vsemu-je-vlastne-swot-analyza>

Ziskový a neziskový sektor. [online]. [cit. 5. 4. 2012]. Dostupné z:
http://www.ceed.cz/podnikani/14_ziskovy_a_neziskovy_sektor.htm

Prameny

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupný z: <http://www.msmt.cz/dokumenty/uplne-zneni-zakona-c-561-2004-sb>

Evropská sociální charta Rady Evropy. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.mpsv.cz/files/clanky/1218/esch.pdf>.

Vyhláška ministerstva vnitra č. 388/2002 Sb., o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://ridicke-prukazy.info/vyhlaska/388-2002.html>.

Zákon č. 1/1993 Sb., ústavní zákon. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/docs/laws/constitution.html>.

Zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/docs/laws/listina.html>.

Zákon č. 40/1964, občanský zákoník. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://business.center.cz/business/pravo/zakony/obcanzak/>.

Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonycr.cz/seznamy/094-1963-Sb-zakon-o-rodine.html>.

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: http://portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/701?kam=zakon&c=96/2004.

Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/socialzab/>>.

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/ooou/>>.

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://www.sagit.cz/pages/sbirkatxt.asp?typ=r&zdroj=sb06108&cd=76>>.

Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivotni-existencni-minimum/>>.

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://www.zakonycr.cz/seznamy/117-1995-Sb-zakon-o-statni-socialni-podpore.html>>.

Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <http://www.municipal.cz/predpisy/128_00.htm>.

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/duchodpoj/>>.

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/nemocenske-pojisteni/>>.

Zákon č. 227/1997 Sb., o nadacích a nadačních fondech. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 1. 3. 2010]. Dostupné z: <http://i.iinfo.cz/urs-att/p_227-97-112397857010940.htm>.

Zákon č. 248/1995 Sb. o obecně prospěšných společnostech. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 1. 3. 2010]. Dostupné z: <<http://spcp.prf.cuni.cz/lex/248-95.htm>>.

Zákon č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církvi a náboženských společností. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 1. 3. 2010]. Dostupné z: <<http://spcp.prf.cuni.cz/lex/308-91.htm>>.

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://zakony-online.cz/?s149&q149=all>>.

Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 1. 3. 2010]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/701/.cmd/ad/.c/313/.ce/10821/.p/8411?PC_8411_number1=424/1991&PC_8411_l=424/1991&PC_8411_ps=10#10821>.

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 1. 3. 2010]. Dostupné z: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/obchzak/>>.

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení. Ve znění pozdějších předpisů. [online]. [cit. 4. 4. 2012]. Dostupné z: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/socialni-zabezpeceni-pojistne/>>.

Seznam příloh

Příloha č . 1: Předdefinované otázky pro nestrukturovaný rozhovor

Příloha č . 2: Průvodní dopis k dotazníku a znění otázek dotazníku

Příloha č . 3: Rozhovor s koordinátorkou KPSS Malá

Příloha č . 4: Rozhovor s koordinátorem KPSS 1

Příloha č . 5: Rozhovor s koordinátorem KPSS 2

Příloha č . 6: Rozhovor s koordinátorem KPSS 3

Příloha č . 7: Rozhovor s koordinátorem KPSS 4

Příloha č . 8: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 5

Příloha č . 9: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 6

Příloha č . 10: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 7

Příloha č . 11: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 8

Příloha č . 12: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 9

Příloha č . 1: Předdefinované otázky pro nestrukturovaný rozhovor

- 1) S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?
- 2) Jaké formy spolupráce rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?
- 3) Jak spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?
- 4) Jak dlouho již spolupráce probíhá?
- 5) Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?
- 6) Preferoval/a byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?
- 7) Preferoval/a byste jiný způsob spolupráce? Jaký?
- 8) Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

Příloha č. 2: Průvodní dopis k dotazníku a znění otázek dotazníku

Vážená/ý paní/pane,

na základě našeho telefonického rozhovoru si Vám dovoluji poslat otázky týkající se spolupráce KPSS města s dalšími subjekty (otázky viz níže).

Ráda bych Vám ještě jednou blíže zdůvodnila účel tohoto sběru dat. Cílem projektu, který realizuji v rámci své diplomové práce pro KPSS města, je zahájit spolupráci mezi KPSS města..... a Základní školou a gymnáziem města V první řadě je ale třeba vytvořit doporučení a podklady pro zahájení této spolupráce. Z tohoto důvodu je také třeba zmapovat situaci v dalších KPSS kraje, která jsou stejně jako ve městě realizována v obci s rozšířenou působností.

Děkuji za Vaši ochotu a spolupráci při zodpovídání otázek.

S pozdravem

Bc. Simona Dosedělová

(koordinátorka výzkumných aktivit KPSS)

Otázky:

1. S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?
2. Jaké formy spolupráce rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?
3. Jak spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?
4. Jak dlouho již spolupráce probíhá?
5. Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?
6. Preferoval/a byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?
7. Preferoval/a byste jiný způsob spolupráce? Jaký?
8. Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

Příloha č. 3: Rozhovor s koordinátorkou KPSS Malá

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou pokládáné, kurzívou zaznamenané odpovědi koordinátora)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

“Tak když se zaměříme na to, co ej přímo tady ve městě, tak je to spolupráce s Českým červeným křížem, SPCCH (Svaz postižených civilizačními chorobami – pozn. aut.), Člověk v tísni, Český svaz žen, Sdružení dobrovolných hasičů, místní mateřská škola, místní umělecké centrum, základní umělecká škola, Turistické informační centrum, Zdravotní středisko, Klub českých turistů, Sokol, domovy pro seniory v okolních vesnicích, centrum pro zrakově postižené, ORP Malá a ted' co tvoříme katalog, tak tam přibývají další jako je například Fond ohrožených dětí. A to vlastně nejsou všechno jenom poskytovatelé sociálních služeb. Mimo ně se vlastně také zapojují různé kluby nebo zájmové organizace.“

Jaké formy spolupráce rozvíjí KPSS? Jak tato spolupráce vypadá?

„Tak jednak jsou to tvorby analýz, finanční, analýzy poskytovatelů a katalog poskytovatelů sociálních služeb. Ale co se pak týče konkrétně poskytovatelů sociálních služeb, tak ti se zapojují hlavně z pozice té své aktivity. Nebo třeba realizace různých jednorázových akcí nebo setkání.“

Jak spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?

„Vlastně úplně na začátku ze strany samotného KPSS. Ale ted' už třeba vzniká díky aktivním členům těch pracovních skupin a jejich iniciativou.“

Jak dlouho již spolupráce probíhá?

„Tak ten projekt začal vlastně kolem toho roku 2005.“

Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

„Tak dřív jsme objížděli ty poskytovatele a dělali jsme setkání třeba častěji, ale pak to začalo záviset na financích. Ted' těch návštěv ubylo. Ale vznikají třeba jiné aktivity jako Odpoledne s písničkou, to je vlastně možnost setkávání pro seniory. Takže spolupráce se nějakým způsobem rozvíjí, ale chtělo by to větší personální zajištění, právě třeba ze strany těch dobrovolníků. Těch je teda málo.“

Preferoval/a byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?

„Ted' už to směřuje spíše k oslovení sponzorů a získávání finančních zdrojů. Takže se zaměřujeme spíše na místní podnikatele a firmy.“

Preferoval/a byste jiný způsob spolupráce? Jaký?

„Ted'ka chceme v rámci aktivizačních činností pro seniory v Charitě při příležitosti setkávání právě pozvat také místní podnikatele a zástupce firem, aby viděli, jak to chodí a jak pracujeme.“

Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

„Asi to, že se mluví o problémech. Já nevím, jestli je to dobré nebo špatné, ale tím že nejsou finance, tak nápady jsou, ale prozatím jdou do šuplíku, každý ví, že je těžké momentálně ty nápady převádět do praxe. Každý chápe, že to aktuální je spíš takové udržovací. To špatné je bych řekla spíš taková ta špatná nálada. To, že všichni remcají, že se tady nic neděje a pak když je nějaká akce, tak nikdo nepřijde. Ale ti co se účastní si to na druhou stranu nemohou vynachválit, takže my jako organizátoři jsme spokojeni alespoň s tímto stavem. Otázkou zůstává jak oslovit zbylou veřejnost, ty lidi, co si stěžují, že nic není, když je. Jak je přesvědčit o tom, ať se přijdou aspoň podívat, ono je to pak už osloví.“

Příloha č . 4: Rozhovor s koordinátorem KPSS 1

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou pokládané, kurzívou zaznamenané odpovědi koordinátora)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„Základní spolupráce probíhá vlastně uvnitř základní triády komunitního plánování, tedy mezi zadavateli, poskytovateli a uživateli sociálních služeb. Plus vlastně nově vzniká v rámci opatření k pracovním skupinám spolupráce s novými subjekty a tam jsme teď ve fázi, kdy se oslovují podnikatelé a další subjekty. Jinak naše město je pouze partnerem, to vlastně není realizátorem nebo zřizovatelem KPSS, takže tam ta spolupráce taky je. A takovým významnějším subjektem, se kterým probíhá spolupráce je projekt Zdravé město, které pořádá spoustu aktivit, na kterých se KPSS podílí.“

Jaké aktivity to jsou například?

„Tak třeba se tady v rámci Zdravého města pořádají takové veletrhy, to znamená, že různé místní organizace mají na náměstí své stánky, kde se mohou přijít lidi informovat, zeptat se na konkrétní problémy. KPSS tam má také svůj stánek, takže to zastoupení tam je. Nebo se třeba začaly pořádat taneční večery pro občany města, Nordic walking, taková ta chůze s hůlkami. To pak byli lidi spokojeni, že konečně město pro ně něco dělá. No a tady u těch aktivit se KPSS zapojuje při realizaci, má tam svoje zástupce a minimálně dělá propagaci, jsou tam vlastně všechny propagační materiály dostupné.“

Částečně jste mi teď vlastně odpověděl na následující otázku, ale přesto se zeptám jaké formy spolupráce KPSS rozvíjí? Teď jste hovořil pouze o spolupráci s realizátory projektu Zdravé město, ale na počátku jste hovořil také o spolupráci s městem a uvnitř samotného KPSS, tedy mezi zadavateli, poskytovateli a uživateli. Jak tato spolupráce vypadá?

„Tak kromě těch aktivit, co jsem teď říkal, to je především v té informovanosti a víc tedy preferujeme přímou komunikaci z očí do očí, takový ten osobní kontakt, to se

nám osvědčilo víc než třeba e-maily. Písemné komunikaci se spíš vyhýbáme, ta není tak účinná.“

Jak ta existující spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?

„Tak pokud se bavíme o té spolupráci v rámci základní triády, tak tu iniciovalo samo KPSS a to na základě analýzy potřeb uživatelů. Tady vlastně nic nemůžete dělat jen tak, že vás to napadlo a že se vám to zdá dobré, vždycky to musí být podloženo těmi potřebami občanů. A navíc zvnějšku ty podněty samy od sebe moc nepřichází.“

Jak dlouho již ta existující spolupráce probíhá?

„Dá se říct, že od toho počátku. Od začátku KPSS, což je od roku 2007. A nově plánovaná spolupráce s expertní skupinou, která je teď ve fázi realizace a začala před dvěma měsíci. Tam vlastně chceme dát dohromady skupinu expertů z různých oborů, od policie, ze školství, z rady města a tak, a ta potom bude řešit ty problémy, co tady máme. Tam je dobrý, že se k tomu vyjádří každý z toho svého oboru a bude mít jiný pohled než zas někdo jiný.“

Jak se spolupráce KPSS s dalšími subjekty vyvíjela do dnešního dne?

„Dobře, ke spokojenosti všech stran. Nevím, co víc dodat.“

Tak to je dobře. A přestože jste s dosavadní spoluprací spokojen, zeptám se, zda byste preferoval spolupráci i s jinými subjekty? A v tom případě s jakými?

„Zatím ne, pokrytí potřeb je dostatečné. Opět tady musíme vycházet z analýzy potřeb uživatelů.“

Dobře a v tom případě existuje nějaký jiný způsob spolupráce, který byste preferoval? Jaký?

„Stejná odpověď. Myslím si, že v této chvíli není třeba nic měnit.“

A na závěr Vás požádám o takové menší zhodnocení. Co dobrého nebo špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala nebo vzala?

„Dobrého. Nové kontakty, přátelské prostředí, dobrou spolupráci se všemi zúčastněnými na KPSS. Je to tady takové rodinné prostředí, když se sejde řídicí skupina a všichni si ta setkání chválí, že se takto k nim dostanou všechny informace. Navíc když se pak potkají jinde, tak už je ta komunikace taky lepší protože už se seznámili tady v rámci KPSS. Navíc naše město začalo s KPSS jako jedno z posledních, takže už neopakujeme chyby, které udělalo spoustu měst před námi, my už jsme začali KPSS s tím, že jsme věděli, čeho se vyvarovat. A špatného asi nic. Nic mě nenapadá.“

Příloha č . 5: Rozhovor s koordinátorem KPSS 2

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou pokládané, kurzívou zaznamenané odpovědi koordinátora)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„Tady to povědomí o komunitním plánování je celkem špatné. A spíš jsou zapojené jenom ty subjekty, co jsou přímo zapojené v komunitním plánování. Vyloženě navenek nějakou spolupracující organizaci nemáme. Měli jsme třeba přímo pečovatelskou službu, která sem dojížděla z města, ale s rozvojem sociálních služeb tady naší místní Charity, padla ta potřeba tuto službu dál držet. Takže tito přestali spolupracovat. A o možnosti zahájit nějakou spolupráci navenek z komunitního plánování jsme neuvažovali. Spíš jsme uvažovali tím směrem, třeba o finanční podpoře při vydávání katalogu poskytovatelů sociálních služeb, nebo že by nám aspoň částečně uhradili výtisk těch komunitních plánů.

Jinak ale samozřejmě hodně spolupracují poskytovatelé sociálních služeb, což jsou většinou zařízení spravovaná krajem, která v podstatě mají povinnost se zapojit do komunitního plánování. Pokud ale do toho komunitka nejdou peníze mimo jejich rozpočty, tak potom vidí, že ten smysl jejich práce taky trochu padá.

A ze strany uživatelů nějaké zastoupení v pracovních skupinách bylo, ale ti padli, tam už to zastoupení není.“

Když se tedy zaměříme alespoň na tu omezenou spolupráci, která funguje – jaké formy spolupráce KPSS rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?

„Ta spolupráce spočívá spíš v tom udržování těch členů, kteří zbyli. Základnou je práce triády, ale tam se objevuje spíš problém ze strany zástupců města, protože ti se moc neangážují, moc nefungovalo ani předávání informací. V té první etapě 2007-2009 se řídicí skupina scházela třeba čtyřikrát do roka, kdežto v té navazující už potom jen dvakrát, takže to vidíte, to spíš upadá a ta informovanost byla a je prostě malá.“

Takže tu spolupráci vidíte především v informovanosti, v předávání si informací navzájem, pokud to dobře chápu.

„Ano, tak by se to dalo říct.“

Jak ta spolupráce na počátku vznikla? Kdo ji inicioval?

„Nabídka přišla z kraje, vlastně se vynořila s nutností začít komunitně plánovat. Ale dnes spíš přestáváme vidět smysl v komunitním plánování jako takovém.“

Takže když se zeptám, jak dlouho již spolupráce probíhá, nejspíše to bude od začátku KPSS tady u vás ve městě, je to tak?

„No ano, tam to bylo od toho roku 2006.“

Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

„Jak říkám, na začátku to bylo dobře nastavený a ten start proběhl dobře. Ale pak to začalo spíš stagnovat a upadat a dnes přemýšlíme spíš o tom, jestli to komunitní plánování tady má vůbec význam.“

Chápu. Přesto se ale zeptám, jestli byste preferoval spolupráci třeba s jinými subjekty? A v tom případě s jakými? Třeba by to ten význam zrovna přineslo.

„My jsme měli vlastně kdysi, když to začínalo, snahu spolupracovat se školskými zařízeními, ale tam jsme právě narazili na jeden základní problém a to financování školských zařízení prostřednictvím nás nebo nějakých spoluprojektů. Tam je ale problém v tom, že my vlastně spadáme pod jiný resort ministerstva a tam to prostě nešlo. Nebo takhle ono by to šlo, ale oni v tom neviděli přínos, protože pro ně nějaká účast v komunitním plánování sociálních služeb neměla žádný efekt, protože oni byli dotováni z ministerstva školství, což jaksi s námi nemá nic do činění.“

Preferoval byste jiný způsob spolupráce? Jaký?

„No, tam by se týkalo zase o to stejný. Ta představa byla o tom školství. Ale vzhledem k tomu, že k žádné spolupráci nedošlo a i oni ji viděli jako nepřínosnou, tak to uvažování o něčem novém skončilo.“

Dobře. A v tom případě mám poslední otázku. Když se podíváte zpět a měl byste v krátkosti shrnout, co dobrého nebo špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala nebo vzala? Jak byste situaci zhodnotil?

„No nastartovaný to bylo na začátku velice dobrý, jak říkám, a to co se týká jak struktury, tak podpory. Ale co špatného tam vidím, je to, že nepokračuje ta metodická podpora. Já samozřejmě nějaký přínosy v tom komunitním plánování vidím, ale pokud nemám jakoby z kraje toho dalšího partnera, který mi to pomůže tady v uvozovkách protlačit, tak to nedokážu sám, aby to mělo efekt.“

Příloha č. 6: Rozhovor s koordinátorem KPSS 3

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou pokládané, kurzívou zaznamenané odpovědi koordinátora)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„Tak na začátku to byla vlastně řídicí skupina a čtyři pracovní skupiny. To byli Senioři, Děti, mládež a osoby ohrožené návykovým chováním a drogami, Občané v přechodné sociální krizi a osoby společensky nepřizpůsobivé a Osoby se zdravotním postižením. Ale já už jsem třeba ty pracovní skupiny ani nezažila jako koordinátorka. To bylo. Protože jim tam třeba lidi přestali chodit do těch pracovních skupin. A od toho roku 2009 tak nějak funguje jenom řídicí skupina a ty pracovní byly zrušeny. A vlastně chodí tam ti, co tam chodili, ale už tam nemáme žádného uživatele, pouze poskytovatele a zadavatele. Takže na tu první otázku bych odpověděla tak, že teď jsou tam zapojení vlastně všichni lokální poskytovatelé sociálních služeb. A dochází tam třeba i pan starosta a paní místostarostka, protože zřizovatelem komunitního plánování tady je město. Ale třeba z podnikatelů nebo soukromé sféry to tam nechodí nikdo.“

Dobře, takže s vědomím, že zvenčí oblasti sociálních služeb se do spolupráce s vaším KPSS nezapojují žádné další subjekty, vám položím otázku na formy spolupráce. Jaké formy spolupráce tedy KPSS rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá v reálném životě?

„Tak teď vlastně je ten průběh implementace, takže se scházíme dvakrát do roka. Takže tu spolupráci vidím v těch schůzkách, v informovanosti, každý tam vlastně přednese ten svůj pohled za to svoje zařízení, jak funguje, co se povedlo, co se nepovedlo. Navzájem si předáme zkušenosti za to uplynulé období. A navíc to, že jsme sice skupina uzavřená, ale vždycky zveme nějakého hosta zvenčí, aby se taky vyjádřil k té problematice. Ale co je nutno uznat, že my jsme teda hodně podporováni městem, takže ten prostor pro aktivity KPSS je a ta spolupráce je v té finanční podpoře. A další věc třeba taky je to, že o sobě navzájem víme, že máme ty informace. Je dobré ty kontakty udržovat, pak už víte, komu se ozvat, znáte se osobně a ta spolupráce funguje líp. I po telefonu pak víte, s kým máte tu čest.“

A jak tato spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?

„Tak tam úplně od počátku v tom roce 2005 nebo spíš 2006 to bylo na popud kraje a tam dojížděla pracovnice z kraje, která nás tady učila, jak se má komunitně plánovat, jak se to má dělat a pomáhala tady nám s tím. Protože my jsme si na počátku nevěděli rady, nevěděli jsme, co si pod tím máme představit.“

Jak dlouho již ta spolupráce probíhá?

„Tam to bylo od ledna 2006, to vlastně začal ten první komunitní plán.“

A kdybyste měla posoudit, jak se ta spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

„No, já třeba, když jsem se na začátku ptala ředitelky toho projektu, jestli tomu vůbec věří, tak ona byla právě hrozně nadšená. Říkala, že i ti lidi z toho byli nadšení, protože tam chodili i ti uživatelé, tak bylo vidět to zapojení. A třeba do jedné té pracovní skupiny jezdil jeden pán na vozičku a ten tam řešil třeba bezbariérovost města, takže to mělo nějaký smysl, tenkrát. Protože jestli to začalo v nějakém roce 2006, to znamená ještě před krizí a ty finanční prostředky na to byly, tak se spoustu věcí udělalo a pak se to spojilo ještě se strategickým plánem města, takže to nějaký smysl tenkrát mělo. Vedlo to k nějakému rozvoji. Tenkrát. Ale teď. Ted' to tak nějak upadá a ten smysl to postrádá.“

To zřejmě nejste sami, kteří ten vývoj toho KPSS takto vnímají. Ono v každé té ORP to má jiný průběh a když se nezapojí uživatelé, opravdu to ten smysl ztrácí. Proto se také o KPSS říká, že je to plánování o lidech s lidmi. Ale v tom případě, preferovala byste třeba spolupráci s nějakými jinými subjekty než KPSS navázalo doposud? A v tom případě s jakými?

„Tady bych určitě uvedla školství a zdravotnictví. To se mi právě líbilo, jak vysvětlujete ten Váš projekt, protože to si myslím, že tyto oblasti spolu hodně souvisí, tedy sociální služby a školství a zdravotnictví. A tam myslím, že by ten prostor byl. To třeba i dřív právě na ty setkání chodila jedna paní doktorka, ale to už teď taky není aktuální.“

V tomto případě, že Vás napadají konkrétní subjekty, se kterými by se dala spolupráce navázat, preferovala byste také třeba jiný způsob spolupráce? Jaký?

„Co se týče způsobu navázání té spolupráce, tam už přesně nevím, tu představu konkrétní nemám. Protože ty školy mají různé programy svoje, takže nevím moc jak to uchopit. Já popravdě dokud jste mi neposlala tyhle otázky, tak jsem nad tím až tak nepřemýšlela.“

Moje poslední otázka směřuje k pohledu zpět. Co dobrého nebo špatného Vám ta existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala nebo vzala?

„To dobré jsou kontakty, vzájemná informovanost, zkušenosti, to že o sobě víme. Ale to špatné je, že se mi i doted' stává, že o nás někdo neví. A to především z uživatelů a přitom právě to rozšíření kontaktů je dostatečné. Tady pak selhává ten lidský faktor, to, že někdo, kdo ty informace má a nepředá je. Nedojde mu to, že je někdo potřebuje.“

Příloha č . 7: Rozhovor s koordinátorem KPSS 4

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou pokládané, kurzívou zaznamenané odpovědi koordinátora)

První otázka zní, s jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„Tak já nevím, jestli vám dám nějaký kompletní výčet, ale spíš to co mi naskočilo jako první asociace. Že vlastně v těch našich pracovních skupinách nejsou vyloženě subjekty, které by poskytovaly vyloženě sociální služby. Ale které s těmi sociálními službami nějak tematicky souvisí. To znamená, že vlastně spolupracujeme s mateřskými centry, probační a mediační službou, psychiatrií, detoxikačním zařízením nemocnice a tak dále.“

To jsem ráda, že slyším o spolupráci právě se subjekty, které stojí mimo tu klasickou základní triádu.

„Tak tam to беру jako samozřejmost, že ta spolupráce probíhat musí, takže to je zbytečné zmiňovat.“

A jaké formy spolupráce tedy KPSS s těmito subjekty rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?

„Tak to už je zase otázka na hodinu. Ale ve zkratce je to například ta mezioborová spolupráce, to znamená, že se na realizaci nějakých služeb podílí jak subjekty z oblasti sociálních služeb, tak subjekty, které sociální služby vůbec neposkytují. Dále jde ale především o vzájemnou informovanost o aktuální situaci, jaké jsou trendy v oblasti té dané cílové skupiny, jestli existují aktuálně nějaké problémy. Město například podporuje ta mateřská centra, a dál funguje taková nějaká vzájemná informovanost mezi uživateli, OSPODem, poskytovateli a městem a těmi mateřskými centry. Spolupráce je také v tom, že klientům radíme, kam se mají obrátit. Pokud jdou tam, kde jim zrovna úplně nemůžou pomoci, tak jsou pracovníci vybaveni informacemi a nasměrují klienty na správné místo, poradí s administrativními záležitostmi nebo řešení nějakého problému třeba. A jinak základní platforma té informovanosti jsou ty setkání těch pracovních skupin.“

Jak tato veškerá spolupráce, kterou KPSS rozvíjí, vznikla? Kdo ji inicioval?

„Na to vám asi nedokážu konkrétně odpovědět, na to jsem moc malý pamětník. Ale asi to bylo zpočátku v tom nastavení. Na začátku komunitního plánování. Ještě před začátkem samotného komunitního plánování se setkávali nejen poskytovatelé ale i další subjekty. Takže to šlo tak ruku v ruce jako přirozený proces to navazování spolupráce.“

A jak dlouho tedy tato spolupráce probíhá?

„V rámci komunitního plánování to bylo až od toho roku 2005.“

Dobře. A kdybyste měl shrnout, jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne, jaký má průběh? Spatřujete nějaký rozvoj nebo stagnaci?

„Já bych řekl, že se ani nerozvíjí ani nestagnuje, ale tam bylo takový období v rámci toho prvního komunitního plánu, který si myslím, že doprovázelo takový to nadšení. A teď jsme spíš v takové fázi, že uvažujeme jak ty omezené prostředky města rozdělit, abychom udrželi, to co je potřeba, to, co funguje a je zavedené. A přemýšlíme o tom, jak distribuovat ty finanční prostředky a zvažujeme, jestli je vůbec rozumné, aby vznikala nějaká nová služba, která bude v horizontu těch pěti let zhruba udržitelná. Takže teď se moc nebavíme o rozvoji sociálních služeb ale o jejich udržení. Teď je možná trochu takový to období toho útlumu.“

Preferoval byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?

„Například řešíme dopravu pro zdravotně postižené a to jsou věci, které si dovedu představit například ve spolupráci s cestovní kanceláří, s nějakou společností, která by se mohla stát investorem. Část služeb by se určitě také dala pokrýt dobrovolnický.“

A preferoval byste třeba jiný způsob spolupráce? V tom případě jaký?

„Tam by se dalo hovořit o situačních projektech například. Tam když vznikne nějaká aktuální potřeba řešit nějaký problém, tak se spojí více subjektů dohromady a udělá se tento situační projekt, který pokryje tu potřebu a po vyřešení situace může zase zaniknout.“

Dobře. A poslední otázka se týká zhodnocení, co dobrého nebo špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala nebo vzala?

„Dalo, vzalo, to se asi nedá takhle označit. Já si myslím, že kdyby se zrušil nějaký ten koncept komunitního plánování, co tady teď máme, tak že i potom by se to město a ti co se na tom podílí scházeli, že by to třeba bylo v nějakých širších skupinách. Ale myslím si, že to vzájemné setkávání a komunikace toho, co je nového, jaké jsou trendy, možnosti mezi samosprávou a poskytovateli služeb, fungovalo. A kdybychom tomu neříkali komunitní plánování, tak tomu budeme říkat prostě jinak, ale zřejmě to bude fungovat dál.“

Co nám teda ale chybí, to je větší zapojení uživatelů. Ale tady je to spíš otázka jak ty lidi motivovat, aby se účastnili, což se nám tedy popravdě moc nedařilo doposud.“

A pak je zas ještě jiná věc, že z toho komunitního plánování vznikne taková hezká brožura, je tam napsaný, že město bude něco podporovat a pak z toho vzniká pocit, že město ty služby prostě zafinancuje. Což je otázka vždycky aktuální politické reprezentace a ten balík na ty služby není nafukovací. Takže možná občas dochází k takovému pocitu nenaplnění očekávání ze strany poskytovatelů a občas z naší strany k takové frustraci ve směru k vedení města, že těch peněz není tolik.“

Příloha č . 8: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 5

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou položené písemnou formou v e-mailu, kurzívou jsou psány zaslané odpovědi koordinátora, v závorkách jsou uvedeny úpravy, bylo nutné upravit pojmenování obcí, krajů a institucí, aby byla zachována diskretnost a nedocházelo ke konkrétnímu pojmenování, případně jsou názvy vynechány)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„Poskytovatelé sociálních služeb, obce a města, zástupci veřejnosti, klubů seniorů, návazných služeb (domácí ošetrovatelské péče), lékaři.“

Jaké formy spolupráce rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?

„Zapojení do procesu KPSS, veřejná propagace sociálních služeb a propagace sociálních služeb přes obce.“

Jak spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?

„Počátky komunitního plánování sociálních služeb na (našem území) jsou v roce 2003, zapojením do projektu kraje prostřednictvím NNO EPICO s cílem proškolit členy základní triády a šířit principy KPSS prostřednictvím médií a především získávání informací pro samotnou realizaci projektu.“

Jak dlouho již spolupráce probíhá?

„Od roku 2003.“

Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

„Proběhlo zpracování prvního komunitního plánu a následně i jeho aktualizace, probíhají jednání pracovních skupin a řídicí skupiny, veřejné akce k propagaci sociálních služeb, vydávání informačních materiálů a webu k sociálním službám v okrese.“

Preferoval byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?

„Ano, uvítal bych větší zapojení Úřadu práce, zaměstnavatelů.“

Preferoval byste jiný způsob spolupráce? Jaký?

(žádná odpověď)

Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

„Větší provázanost a vzájemnou informovanost mezi poskytovateli sociálních služeb, rezervou KPSS je nedostatek financí na rozvojové aktivity a poslední dobou je čím dál větší problém s nedostatkem peněz na sociální služby celkově.“

Příloha č. 9: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 6

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou položené písemnou formou v e-mailu, kurzívou jsou psány zaslané odpovědi koordinátora, v závorkách jsou uvedeny úpravy, bylo nutné upravit pojmenování obcí, krajů a institucí, aby byla zachována diskretnost a nedocházelo ke konkrétnímu pojmenování, případně jsou názvy vynechány)

S jakými subjekty rozvíjí KPSS spolupráci?

„Při prvním jednání Sociální komise bylo rozhodnuto, že pracovat budou dvě pracovní skupiny – Rodina, děti mládež a Seniori a osoby se zdravotním postižením. Do těchto pracovních skupin pak byli navrženi Sociální komisí zástupci veškerých organizací ve městě a i těch, kteří zde pouze operují. Tito byli osloveni, jejich reakce byla kladná, a proto do pracovních skupin vyslali své zástupce. Takto tedy vznikla spolupráce s těmito subjekty: (střední škola, gymnázium, několik základních škol, několik mateřských škol, dětský domov, středisko volného času, městská knihovna, turistické informační centrum, klub stomiků, svaz diabetiků, sdružení občanů se zdravotním postižením, Člověk v tísni, místní křesťanská společnost, středisko rané péče, centrum pro komunitní práci, římskokatolická farnost, úřad práce, nemocnice). Dále potom se rozvinula spolupráce s obcemi – některé vyslaly i své zástupce a zapojily se do procesu KPSS. Dále se také rozvíjela po dobu tvorby Katalogu poskytovatelů sociálních služeb a služeb navazujících spolupráce se zájmovými sdruženími, které zajišťují volnočasové aktivity pro obyvatele. Tyto organizace pak dostaly prostor v Katalogu poskytovatelů sociálních služeb a služeb navazujících pod samostatnou kapitolou – Zájmové organizace a sdružení. Pro dokreslení na území města operují dva registrovaní poskytovatelé sociálních služeb ve smyslu zákona č. 108/2006 Sb. – Sociální služby a Charita. Oba poskytovatelé mají své zástupce v Sociální komisi a i obou pracovních skupinách.“

Jaké formy spolupráce KPSS rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?

„Jak jsem již uváděla – zástupci těchto organizací jsou členové pracovních skupin a také Sociální komise. Schůzek se pravidelně zúčastňovali a zúčastňují, podílí se na procesu KPSS.“

Jak spolupráce vznikla a kdo ji inicioval?

„Na základě složitých jednání, které probíhaly v roce 2010 mezi Městským úřadem, odborem sociálních věcí a zdravotnictví a námi jako poskytovateli sociálních služeb došlo následně v lednu roku 2011 k dohodě, kterou následně „posvětila“ v únoru rada města svým usnesením, kde mimo jiné rozhodla o rozsahu Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb na (našem území) nejen na služby sociální dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, ale i na služby a činnosti na sociální služby navazující. Celé jednání inicioval odbor sociálních věcí a zdravotnictví.

Na stejném jednání v únoru 2011 pak rada města jmenovala Sociální komisi s tím, že bude plnit funkci řídicí skupiny. Tajemníkem Sociální komise jsem poté byla jmenována já, takže kromě jiného jsem začala vykonávat i funkci koordinátora KPSS. Ale vzhledem k tomu, že jsem již v předcházejícím období pracovala pro komunitní plánování jako členka řídicí skupiny a pracovní skupiny Senioři, přece jenom nějaké zkušenosti byly, tak rada města rozhodla takto.“

Jak dlouho již spolupráce probíhá?

„Jak jsem již uvedla, tak pravidelná spolupráce probíhá jednak od roku 2011 – viz výše a jednak lze říci, že vlastně tyto subjekty byly vtaženy i do KPSS v přecházejícím období: 2007 – 2011. A více či méně aktivně se do předcházejícího procesu (2007 – 2011) zapojily.“

Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

„Všechny subjekty se aktivně zapojily do KPSS – podílely se na práci na Katalogu poskytovatelů sociálních služeb a služeb navazujících pro město a na Komunitním plánu sociálních služeb a služeb navazujících pro roky 2012 – 2016. Oba strategické dokumenty byly schváleny v radě města, Katalog sociálních služeb byl vytištěn a Komunitní plán sociálních služeb na své vytištění čeká. V současné době je v elektronické podobě na našich stránkách a je k dispozici v pracovní verzi. Tisky obou strategických dokumentů jsou zajišťovány přes krajský úřad.

V současné době spolupráce se všemi subjekty i nadále probíhá. Sociální komise i pracovní skupiny mají nastaven rámcový plán práce na rok 2012, který sestává hlavně z implementace KPSS a z řešení aktuálních problémů, které jednotlivé subjekty jak se říká „pálí“ a se kterými je možné jim pomoci – samozřejmě v rámci možností.“

„Na otázky č. 6 a 7 Preferovala byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými? a Preferovala byste jiný způsob spolupráce? Jaký? lze dát jednoznačnou odpověď – ne. A to vzhledem k tomu, že Sociální komise zapojila (alespoň se snažila zapojit a myslím si, že se

jí to povedlo) do procesu KPSS veškeré subjekty na území města a i v okolních obcích (samozřejmě s těmi, které měly zájem).“

Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

„Já bych řekla, že samé dobré... Spolupráce nám dala hlavně to, že všechny tyto subjekty o sobě ví, jsou schopné spolu komunikovat, pomoci si v každodenní práci, schází se, vědí na koho se mohou v případě potřeby obrátit apod. Myslím si, že proces KPSS v našem městě je nastavený dobře, protože všechny vyjmenované subjekty se podílí na práci nejen s mládeží, ale i se seniory, zdravotně postiženými a ostatními vrstvami obyvatel, kterým naplňují jejich volný čas a tím se přímo či nepřímo podílí na práci v sociálních službách. A o žádných záporech nevím.“

Příloha č. 10: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 7

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou položené písemnou formou v e-mailu, kurzívou jsou psány zaslané odpovědi koordinátora, v závorkách jsou uvedeny úpravy, bylo nutné upravit pojmenování obcí, krajů a institucí, aby byla zachována diskretnost a nedocházelo ke konkrétnímu pojmenování, případně jsou názvy vynechány)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„Do KPSS je zapojeno velké množství nestátních neziskových organizací působících v oblasti sociální. S těmito organizacemi je spolupracováno v rámci naplňování stanovených cílů. V rámci KPSS, v pracovní skupině Osoby se zdravotním postižením, např. agentura (pro občany se zdravotním postižením) spolupracuje s Úřadem práce, zaměstnavateli, apod. při začleňování zdravotně znevýhodněných na trh práce. V rámci pracovní skupiny Rodina a děti spolupracují jednotlivé zapojené organizace např. s dětskými lékaři, poradnou pro rodinu, apod. V této pracovní skupině spolupracuje také Armáda spásy se základní školou, kam dochází velký počet dětí ze sociálně vyloučené lokality. Subjektů, se kterými jednotlivé organizace zapojené do KPSS spolupracují při naplňování jednotlivých cílů, je nespočet. KPSS jako celek dosud nespolečně spolupracuje s dalším subjektem.“

Jaké formy spolupráce rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?

„V rámci uvedené spolupráce občanské sdružení realizuje pracovní poradenství, vyjednává se zaměstnavateli o zaměstnání zdravotně znevýhodněného.“

Jak spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?

„Spolupráce s uvedenými subjekty vychází z potřeby cílové skupiny. Iniciátorem je ve většině případů poskytovatel soc. služby.“

Jak dlouho již spolupráce probíhá?

„Dlouhodobě.“

Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

(žádná odpověď)

Preferoval/a byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?

„Dle konkrétní problematiky.“

Preferoval/a byste jiný způsob spolupráce? Jaký?

(žádná odpověď)

Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

„Je přínosná ve smyslu komplexní nabídky soc. služeb a ve smyslu podpory další spolupráce v rámci triády.“

Příloha č. 11: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 8

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou položené písemnou formou v e-mailu, kurzívou jsou psány zaslané odpovědi koordinátora, v závorkách jsou uvedeny úpravy, bylo nutné upravit pojmenování obcí, krajů a institucí, aby byla zachována diskretnost a nedocházelo ke konkrétnímu pojmenování, případně jsou názvy vynechány)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„Všechny organizace působící v sociální oblasti (na našem území).“

Jaké formy spolupráce rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?

„Formy spolupráce jsou osobní setkání se zástupci organizací. Setkáváme se v řídicím týmu, kde řešíme úkoly.“

Jak spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?

„Spolupráce vznikla díky KPSS. Byla iniciována členy realizačního týmu.“

Jak dlouho již spolupráce probíhá?

„Spolupráce probíhá od dubna roku 2006.“

Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

„Spolupráce se vyvíjí – osobní schůzky, projednávání materiálů, tvorba Střednědobého plánu, katalogů poskytovatelů sociálních služeb.“

Preferoval byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?

„Spolupráci s jinými subjekty bych rozšířila o spolupráci se školstvím, zájmovými organizacemi, policií ČR a městskou policií. Ale vzhledem k finanční omezenosti to není možné!“

Preferoval byste jiný způsob spolupráce? Jaký?

„Jiný způsob spolupráce bych nepreferovala.“

Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

„Spolupráce přinesla rozšíření nabídek soc. služeb (vznikly nové služby) a rozvinulo se a upevnilo se partnerství s organizacemi.“

Příloha č. 12: Písemné odpovědi koordinátora KPSS 9

(kolmým písmem jsou psány otázky mnou položené písemnou formou v e-mailu, kurzívou jsou psány zaslané odpovědi koordinátora, v závorkách jsou uvedeny úpravy, bylo nutné upravit pojmenování obcí, krajů a institucí, aby byla zachována diskrétnost a nedocházelo ke konkrétnímu pojmenování, případně jsou názvy vynechány)

S jakými subjekty rozvíjí Vaše KPSS spolupráci?

„S NNO poskytujícími sociální služby dle zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách; s NNO poskytujícími služby navazující, související (např. DDM, nemocnice...), aktivními členy pracovních skupin byli i vedoucí pracovníci organizací z nejbližšího okolí města (např. Diakonie, Duha - centrum sociálních služeb). S krajským úřadem: krajská pracovní skupina KPSS (koordinátor KPSS), v rámci krajských pracovních skupin KPSS při zpracovávání Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb v kraji (zástupci města, NNO), Středisko rozvoje sociálních služeb jako supervize.“

Jaké formy spolupráce rozvíjí? Jak tato spolupráce vypadá?

„Spolupráce byla realizována především formou práce v pracovních skupinách a v koordinační skupině KPSS v průběhu realizace projektu KPSS v letech 2005 – 2007: výměna informací, zlepšení povědomí o sobě navzájem, zpracování podkladů pro Komunitní plán soc. služeb a Adresář poskytovatelů sociálních služeb a služeb souvisejících, plus aktualizace, příprava Setkání s veřejností, informování veřejnosti o poskytovaných sociálních službách. Po ukončení projektu se schází pouze koordinační skupina KPSS, která vyhodnocuje naplňování opatření stanovených v Komplánu ve spolupráci s ostatními členy organizační struktury prostřednictvím e-kontaktu. Během roku 2011 byla koordinační skupina rozšířena, byla aktualizována SWOT analýza sociálních služeb za účelem aktualizace opatření v Komplánu, zmapování poskytovatelů sociálních služeb dle zák. č. 108/2006 Sb., o soc. službách a služeb souvisejících, navazujících. Web stránky KPSS: informace o sociálních službách.“

Jak spolupráce vznikla? Kdo ji inicioval?

„Prvotní spolupráce v rámci procesu KPSS byla navázána v roce 2005 (realizace projektu Komunitního plánování sociálních služeb (v našem městě)), iniciátorem bylo město.“

Jak dlouho již spolupráce probíhá?

„Spolupráce mezi městem a jednotlivými organizacemi poskytující sociální služby byla vždy, v rámci KPSS od 09/2005.“

Jak se spolupráce vyvíjela do dnešního dne?

„V průběhu realizace projektu KPSS (2005 – 2007) byla spolupráce intenzivní v rámci pracovních skupin a koordinační skupiny KPSS, po ukončení projektu (od 06/2007) implementaci a monitorování naplňování opatření stanovených v Komplánu zajišťovala koordinační skupina KPSS a město (koordinátor KPSS) ve spolupráci s jednotlivými poskytovateli sociálních služeb. V roce 2011 byl zpracován projekt a podána žádost (ESF) na realizaci projektu „Rozvoj procesu komunitního plánování sociálních služeb“ (projekt bude realizován v období 06/2012 – 05/2014). Součástí projektu bude opět aktivní práce v pracovních skupinách.“

Preferoval/a byste spolupráci s jinými subjekty? S jakými?

„Organizační struktura KPSS je otevřená, dle potřeby byli ke spolupráci vyzváni zástupci organizací, např. v průběhu roku 2011 byla o zapojení do koordinační skupiny KPSS požádána náměstkyně pro ošetrovatelskou péči nemocnice.“

Preferoval/a byste jiný způsob spolupráce? Jaký?

„Ne“

Co dobrého/špatného Vám existující spolupráce přinesla? Co Vám jako KPSS dala/vzala?

„Zmapování sítě poskytovatelů sociálních a souvisejících služeb ve městě, v rámci aktualizace Adresáře (2009) pak na území ORP. Zlepšení povědomí mezi jednotlivými poskytovateli sociálních služeb.“

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Bc. Simona Dosedělová
Katedra nebo ústav:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	Mgr. Jana Poláchová Vaš'átková, Ph.D.
Rok obhajoby:	2012

Název práce:	Spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb se Základní školou a gymnáziem
Název v angličtině:	Cooperation of Community Planning of the Social Services with Basic School and Secondary School
Anotace práce:	Tato práce se zabývá možnostmi navázání spolupráce Komunitního plánování sociálních služeb (KPSS) se Základní školou a gymnáziem (ZŠ a G) ve vybrané obci s rozšířenou působností (ORP). Spolupráce je zde pojata jako činitel rozvoje a budování public relations (PR). Práce mapuje současný stav spolupráce různých KPSS ve vybraném kraji. Na základě komparace možností spolupráce různých KPSS s jinými subjekty podává návrh konkrétních projektů, jejichž realizací dojde k navázání spolupráce mezi konkrétním KPSS a konkrétní ZŠ a G ve vybrané ORP.
Klíčová slova:	spolupráce, public relations, nástroje public relations, komunitní plánování sociálních služeb, základní škola a gymnázium
Anotace v angličtině:	This work deals with the possibilities of cooperation setting between Community Planning of Social Services (CPSS) and Basic School and Secondary School (BS and SS) in the chosen Municipality with Extended Competence (MEC). The work maps the current state of cooperation of different CPSS in chosen region. On the basis of comparison of the possibilities of cooperation of different CPSS with

	other subjects the work brings proposal of concrete projects. Through the realization of the projects will be realized also the cooperation between the concrete CPSS and concrete BS and SS in chosen MEC.
Klíčová slova v angličtině:	cooperation, public relations, public relations tools, community planning of the social services, basic school and secondary school
Přílohy vázané v práci:	Otázky pro nestrukturovaný rozhovor, průvodní dopis k dotazníku, znění otázek v dotazníku, písemné záznamy rozhovorů, vyplněné dotazníky
Rozsah práce:	86
Jazyk práce:	Český